

občinski poročevalec

Domžale, 15. III. 1990, letnik XXIV, št. 4

Glasiilo občine Domžale

Hvala lepa občinski naši upravi vaši je res edino oni nebdno šafali tam pa tam bom kerega zbrau ke da šaf-lau. In tu bomo naredle kaj ste dobri obrtniki bom naredu tovarno krampof in lo-pat. To bomo prodajali po celi Sloveniji . . .

Ivan Kramberger
predsedniški
kandidat na
predvolilni
predstavitvi
3. marca 1990
v Domžalah

aktualno

Pa vendarle tudi turizem . . .

(izvršni svet — premiki tudi v turizmu)

Področju turizma smo v naši občini v preteklih obdobjih namenjali premalo skrbi, še zlasti če upoštevamo vrsto dejavnikov, ki jih imamo, pa jih nismo znali dovolj izkoristiti.

1. marca 1990 pa je bila na delovnem obisku v naši občini tov. Bogomila Mitič, predsednica Republiškega komiteja za turizem s sodelavcem, katerima je IS SO Domžale predstavil večletne aktivnosti na področju priprave na gradnjo turistično športnih kapacitet ter tistih spremljajočih objektov, ki se tesno vežejo na pospeševanje turizma.

Delež turizma in gostinstva v družbenem proizvodu v Sloveniji znaša po statističnih podatkih ca. 2,9 odstotkov, v družbenem proizvodu občine pa je udeležen z 1,7 odstotka. V naši občini je potrebno upoštevati sorazmerno veliko udeležbo zasebnega sektorja v gostinstvu, ki je od 56 odstotkov v letu 1965 narasel na 79 odstotkov v letu 1988, medtem ko je slovensko povprečje 60 odstotkov.

Za hotelsko-poslovni kare centru Domžal je Razvojni center Celje za naročnike Pionir novo mesto, Intertrade Ljubljana, Razvojni zavod Domžale nov predinvesticijski program, intenzivno pa potekajo razgovori z vrsto tujih partnerjev, ki so zainteresirani bodisi za realizacijo hotelsko-poslovnega programa ali pa celo izvedbo trgovsko-poslovnega programa.

V prejšnjih obdobjih je kot ovira nastopala zakonodaja s področja tujih vlaganj, danes pa je za tuja vlaganja glavna ovira trenutno politična situacija v naši državi.

Nekatera razmišljanja in razgovori tečejo tudi v zvezi s razvojnimi bivšega samskega doma v Domžalah, v katerem prostorih naj bi dobili ustrezne hotelsko-prenočitvene kapacitete, ki bi pokrile potrebe v sosednjih občin. Realizacija te ideje je seveda odvisna od lastnikov objekta — Pa-vice Količev, Heliosa, Količevskega podjetja, Slovenija-

lesa in IMP-ja, pa tudi od potencialnega nosilca te akcije.

Precej naporov vlagamo tudi v projekt GRAD KRUMPERK. IS SO si je prizadeval za animacijo gospodarstva tako v naši občini, kot širše v Sloveniji (Slovenijales in druga podjetja), vendar za dokončno zaščito gradu pred propadanjem ni bilo mogoče zagotoviti sredstev iz domače akumulacije. Zato smo v sodelovanju s Slovenijalesom in Razvojnim zavodom Domžale pripravili predstavitevno dokumentacijo v slovenski in angleški verziji s ciljem: animirati zlasti tuje partnerje. Teh je bilo več, med najresnejšimi pa nemški partner, ki razvija tudi projekt gradu Mokrice pri Brežicah, in ameriški partner »G-Square« iz New Yorka. Tako je bil 21. 6. 1989 podpisan protokol z ameriškim partnerjem, v katerem je bilo ob strokovni pomoči pravne službe LB — Združene banke dogovorjeno, da naj bi občina Domžale vstopila v joint-venture z gradom Krumperk in cca 7 ha zemljišča, kar naj bi

tuji partner pretvoril v hotelske kapacitete. Dne 26. 2. 1990 pa je bil podpisan dodatek k protokolu, v katerem je bila dogovorjena razširitev programa še na golf program in dodatnih cca 120 ha zemljišč, ki so v pretežni meri v lasti Biotehnične fakultete in Agroemone Domžale, ki sta bila tudi soppodpisnika aneksa. V protokolu in dodatku je opredeljeno, da mora do končne odločitve in do eventualnega pričetka projekta priti najkasneje do 31. 12. 1990.

Na podlagi obiskov in dela večjih vrhunskih strokovnjakov (tako za področje hotelirstva kot golfa — na obisku je bil svetovno priznani strokovnjak za golf s številnimi referencami) je tuji partner 21. 2. 1990 pripravil informacijo za javnost, v katerem javno naznanja načrte firm »G-square« in občine Domžale za realizacijo novega golf centra na Krumperku, ki naj bi bil na najvišjem nivoju, vključen pa tudi v priznano verigo »RELAIS AND CHATEAUX«. V sklopu kompleksa ima ustrezno mesto tudi Konjerejski center Krumperk, ki bo s svojo dejavnostjo bogato popestril ponudbo, saj sta konjariški šport in golf komplementarna športa. Nadaljnji razgovori z ameriškim partnerjem bodo potekali še v marcu 1990.

Tudi posebna študija, katero smo ločno izdelali, kaže, da so dani izrazito dobri terenski pogoji za izvedbo golf igrišča, pa tudi naša ocena trga, upoštevajoč trend razvoja golf športa v svetu, govori o upravičenosti naložbe v samo golf igrišče (čeprav pred propadanjem). Menimo, da smo glede na načrtno akcijo in izkušnje zadnjih dveh, treh let na področju tenisa (številna odprta teniška igrišča, pokrita hala v Domžalah, teniška in squash hala v Mengšu ob tujem sovlaganju, gradnja teniškega centra v športnem parku v Domža-

lah, pridobitev prvega ATP — profesionalnega teniškega turnirja v Jugoslaviji, že uspela organizacija ALPE-Jadran turnirja v domžalski hali), v stanju tudi na področju golfa realizirati zastavljene cilje.

Iz vsega navedenega sledi, da si bo občina Domžale tudi v naslednjem srednjeročnem obdobju prizadevala za popestritev turistično-športne ponudbe kot tudi za realizacijo prenočitvenih kapacitet, prav tako pa rešiti grad Krumperk z ustreznimi vlaganji pred fizičnim propadom. V primeru uspele realizacije rešitve gradu Krumperk pa bo to dobra osnova za reševanje še vrste drugih objektov kulturne dediščine.

Glede na dosedanje bogate izkušnje, ki smo jih pridobili v zadnjih letih, relativno ugodne zakonodaje ter v primeru stabiliziranja politične situacije obstajajo rešne možnosti za uresničitev zastavljenih ciljev.

V današnji številki berite:

- Kandidati posameznih strank za volitve se predstavijo
- Srečanje na Limbarski gori
- Mag. Ervin A. Schwarzbarthe se predstavlja
- Za moderno in učinkovito upravo

Simbol.

NEAVTORIZIRANI (PROST) PREVOD TEKSTA, KI GA JE 12. 2. 1990 ZA JAVNOST PRIPRAVIL AMERIŠKI PARTNER »G — SQUARE« Z NASLOVOM:

»Luksuzni turizem prihaja v Jugoslavijo«

»G — square, inc. New York — razvojna firma in občina Domžale oznanjata načrte za razvoj novega golf centra grad Krumperk.

Grad Krumperk bo kmalu nudil gostom vse najboljše in izredno gostoljublje. Ta zgodovinsko pomemben grad datira iz leta 1580 in je dvignjen nad rodovitnim Domžalsko-Mengeškim poljem ter je z njega čudovit razgled na Kamniške alpe. Kmalu bo grad Krumperk spremenjen v prvi jugoslovanski hotel res svetovnega razreda. Ta kompleks bo zajemal poleg gradu Krumperk golf igrišče z 21 luknjami primerne za zahtevna tekmovanja, klubsko hišo, prostore, primerne za konference, 125 hotelskih sob in druge spremljajoče objekte na 120 ha prečudovite pokrajine.

Grad Krumperk je izredno posrečeno lociran 15 minut iz Ljubljane, glavnega mesta Slovenije in blizu mednarodnega letališča. Projekt vreden 40 milijonov ameriških dolarjev naj bi začel v letu 1993.

Glen Hodges, direktor »G — square« je dejal: »sedanji jugoslovanski premiki proti tržno usmerjeni ekonomiji, nova zakonodaja na področju tujih vlaganj in konvertibilni dinar so povzročili, da je Jugoslavija postala zelo privlačna dežela za tuja vlaganja.«

Gospa Linda Cimperman, predsednica firme C. T. D., ameriške promocijske in konzultantske firme s sedežem v Ljubljani, ki je tudi navezala stike med partnerjema pri projektu gradu Krumperk, pa je izjavila: »jugoslovanski partner v skupni naložbi (joint — venture) občina Domžale ima največje število uspešnih privatnih podjetij in obratov v zasebnem sektorju.« G — square predvideva, da bo grad Krumperk povezan z »relais and chateaux«, prestižno francosko marketinško organizacijo, ki navezuje nekaj najboljših hotelov na svetu. Grad Krumperk bo prvi projekt v nizu starinskih luksuznih objektov v Sloveniji in vzdolž čudovite jadranske obale, ki jih razvija firma »G — square«.

Volčji čas . . .

Homo homini — lupus

(Človek človeku volk) so znali povedati že stari Latinci, kadar so želeli poudarjati patološko izkrivljenost ravnanj človeka do sočloveka. Zakaj je ravno volk prevzel breme hude prisiljenosti o zlu, je težko reči: morda oziroma skoraj gotovo, da zaradi krvočnosti, zverske lakotnosti, nagona pobijati se — celo medsebojno.

Po klicu usode smo postavljeni, na srečo ali nesrečo v ta čas; edini čas, ki nam ga je dano živeti. Volčji čas, ko tisto iz pregovora na začetku doživljamo vsi.

Je to štirideset in večletno življenje v »sreči«, ki to gotovo ni bila, deklarirati pa smo to življenje kot »srečo« vendarle morali; ker nismo mogli in upali temu življenju reči drugače.

Iz grobov mrtvi ne morejo spregovoriti, posebej ne o »sreči«, ki so jo živeli. Tudi krivci tistih, ki so za zmeraj onemeli, sedanja poravnava, sprava ali kot je slišati iz republiške prestolnice — umiritev ne bo zmogla izničiti v narodovem spominu. Zagotovo ne! Še več! Stopnjuje se nekoč pred pet in več desetletij že doživeto sovraštvo, medstrankarska mržnja, sovražstvo tistih, ki bi vsi od prvega do zadnjega so se postavili v vrsto, in bi sedaj radi segli po oblasti. Stari oblastniki in novi pretendenti. Premajhen narod smo, da bi se smelo vnovič razbohotiti sovraštvo, to

najbolj zavrženo izmed vseh čustev. Od tistega v politiki spočetega in iz sovraštva izgovorjenega prekletstva Levstiku: »Pogine naj pes«, do Prešernovega fatalnega krika: Slovenec že mori Slovenca brata . . . se pne lok naše zgodovinske nezmožnosti, da bi se povzpeli iz nevrotične in patološke obsedenosti sovražiti: . . . tudi ali predvsem medsebojno. Ničesar, kar je v zgodovini človeštva nastalo lepega in vrednega na kateremkoli področju človeških dejavnosti, ničesar od tega ni bilo posledica ali rezultat sovraštva. Tudi mi, ki nas vse bolj prevzema to zavrženo čustvo, kot bi se napajali na njem, kot da se tudi naša življenja, naša moč preživeti volčje čase generira iz njega — sovraštva. Vse bolj in čedalje več nas je, saj je neke tu blizu, pravzaprav ob nas — sovražnik. Če je realen in obstojen, tak kot je v nasprotovanju naše politike, idealov in ciljev, ki smo si jih v boju za oblast postavili, je dobro. Če ga ni, si ga pač izmislimo; čim bolj ga bomo sovražili, tem večja bo naša udarna moč, tem večja bo naša politična prodornost . . . O, volčji časi, prekleti časi . . . Pa naj vendar vsem, ki so »ošpičili« bojna kopja in izostrili svoj srepeči pogled v sovražnika, ki očitno sploh ni treba, da je od tam doli preko kolpe, povem: Verjamem z mnogimi, ki nas ni malo, v ideale, ki jih današnja aktualna politika, brezkompromisen strankarski boj daje na čevelj: Verjamem in upam v uresničitev edine prave možnosti, ki se — četudi se tačas bliskajo noži in tulijo volkovi sovraštva, mora iziti v rešitev: Verjamem, srčno verjamem vanjo:

Otrok, kar ima slava, vsi naj si v roke sežejo . . .

Matjaž Brojan

Socialistična zveza Slovenije je na kandidacijski konferenci določila kandidate za družbenopolitični zbor skupščine SR Slovenije

V volilni enoti št. 2 bomo volilci v domžalski občini lahko oddali svoj glas na naslednjo listo:

1. TONE JEROVŠEK, roj. 24. 12. 1941, Trzin, Rakefova 30, Domžale, dipl. pravnik, magister pravnih ved, predsednik Zakonodajno-pravne komisije Skupščine SR Slovenije

2. dr. Andrej OCVIRK, roj. 30. 11. 1942, Ljubljana, Novo Polje C XV/31, Ljubljana Moste-Polje, dr. kemijskih znanosti, Petrol Commerce Ljubljana

3. dr. Rajko ŠUGMAN, roj. 29. 3. 1935, Ljubljana, Livarska 14, Ljubljana-Bežigrad, doktor kinezioloških znanosti, izredni profesor na Fakulteti za telesno kulturo Univerze v Ljubljani

4. Vida BOGATAJ, roj. 7. 6. 1938, Ljubljana, Novo Polje C VII/2, Ljubljana Moste-Polje, profesor, ŽGP Ljubljana

5. Vanda REBOLJ, roj. 10. 1947, Kamnik, Kettejeva 4, Kamnik, profesor pedagogike, Srednja šola ekonomske in naravoslovno-matematične usmeritve Rudolf Maister Kamnik

6. Janko SARADJEN, roj. 25. 1. 1943, Ljubljana, Dalmatinova 10, Ljubljana Center, dipl. pravnik, novinar Radio Ljubljana

7. Slavko RAKOVEC, roj. 8. 4. 1956, Jevnica 35, Litija, geodet, Skupščina občine Litija-tajnik Odbora za izvajanje kmetijske zemljiške politike v občini

Nosilec liste je naš občan TONE JEROVŠEK iz Trzina.

Objavljamo del njegovega odmevnega predvolilnega nastopa.

Stranke na Slovenskem so stare komaj nekaj tednov. Zato je odločitev za eno od njih stvar preudarnega premisleka in človeškega hotenja pridružiti se tisti skupini, ki bo lahko moralno opravičila svojo zamisel o prenovi družbe. Po takem premisleku se zdaj že zavestno prištevam v veliko evropsko mišljensko skupino socialistov, vendar se kljub temu ne zavzemam za velike ideje. Tudi ideja socializma, kot jo dojemajo naši ljudje je zlorabljen in kompromitiran. Na njenih ruševinah ni mogoče graditi naprej. Tega se moramo zavedati. Zato moramo kritično ovrednotiti preteklost, da bi ljudje verjeli, da mislimo ustvarjati drugačno prihodnost. Vsa gibanja, ki so si za cilj postavljala velike ideje, te pa so težko uresničljive, so zapadla v totalitarizem. Ljudje so se v imenu njih morali odpovedati tradicionalnim vrednotam, mišljenjski svobodi in duhovni pripadnosti. V družbi, v kateri je za drugače misleče, edina pravica strah, ni mogoče doseči pravega oziroma nobenega cilja. Tudi pri nas za mnoge ni bilo drugače.

V imenu idej je bila tudi narodna bit močno prizadeta. V imenu ideologije smo bili izrazito Slovenci in pripadniki italijanske in madžarske narodnosti iztrgani iz velikega evropskega duhovnega prostora, ki mu pripadamo. Duševna revščina nosilcev teh idej je Slovincem vzela praznike in običaje, po katerih smo se razpoznavno ločili od drugih južnoslovanskih narodov. Začel se je celo proces nastajanja enega samega jugoslovanskega naroda.

No, ne bom več našteval dosežkov brezumja, ki so se rodili zaradi in v imenu velikih idej. To sem storil samo zato, da bi ljudem bilo jasno, da ambicija socialistov ni valorizirati preteklost, pač pa graditi evropsko prenovljeno prihodnost. Moj prvi cilj in obljuba volilcem je: sem zoper velike ideje, ki bi ljudem še kdaj vzele človeško dostojanstvo, mišljensko svobodo, duhovno in versko pripadnost ter z delom pridobljeno premoženje. Ljudje drugačnega prepričanja niso moji sovražniki, pač pa nasprotniki, ki me opozarjajo, da to, kar delam, morda ni prav. Sem pa tudi zoper karizmatične voditelje, ki nas peljejo v svetlo prihodnost in zoper armade, ki varujejo ideologijo, ne pa države in svojega ljudstva.

In za kaj se zavzemam. Predvsem za ohranitev narodove identitete, za gospodarsko samostojnost Slovenije in za demokracijo. To so tri vrednote, brez katerih ni sožitja svobode in napredka. Narod brez identitete je mrtev narod. Narodovo identiteto lahko ohranimo le v suvereni slovenski državi, tesno povezani z Italijani in Madžari, ki ne bo dovoljevala več sramotivne narodovega ponosa in ki ne bo več pripravljena poslušati iz Jugoslavije, kaj je Slovincem dovoljeno in kaj ne.

Uresničitev teh treh ciljev je pogoj za kakršnokoli prenovi družbe. Te cilje pa je mogoče doseči le v pravni državi, ki si ne bo izmišljala novih, pač pa bo prevzela znane evropske standarde civilne družbe. Temelj teh pravic naj bo nova slovenska ustava, kot izraz uveljavljene nacionalne samoodločbe in zakonodaja, kot njen izraz.

Za te cilje sem se zavzemal vselej in povsod. V tem mandatu, ki je moj prvi mandat, ko se ne ukvarjam več samo in izključno s pravno stroko, pač pa tudi s politiko, poskušam cilje, ki sem jih našteval, tudi udejanjati. Zlasti sem se za te cilje zavzemal kot član ustavne komisije, kot član komisije, ki še vedno proučuje sojenje četverici v Ljubljani, v Zakonodajno-pravni komisiji in kot vodja skupine delegatov slovenske skupščine, ki je predložila v sprejem skupščini volilno zakonodajo in zakon o političnem združevanju. Ta nam je tudi formalno-pravno omogočil, da to kar delamo danes in tu, že predstavlja našo politično svobodo, s katero smo Slovenci že v Evropi. Zato mi socialisti nimamo več maksime Evropa zdaj, pač pa Evropa jutri.

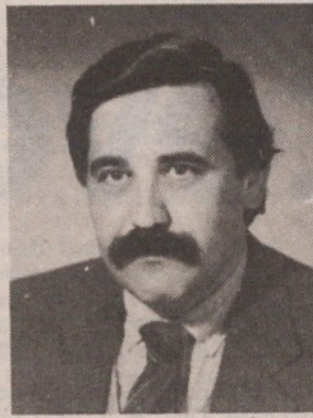
JERNEJ LENIČ

roj. 23. 4. 1947, diplomirani veterinar, pomočnik direktorja Republiške veterinarske uprave Vir, Sončna 4

Pri svojem dosedanem poklicnem delu in v krajevni skupnosti ter občini zlasti na področju vzgoje in izobraževanja in varstva okolja sem spoznal, da brez sočloveka in sodelavca, brez dogovarjanja in usklajevanja različnih pogledov, želja in možnosti ter obilo strpnosti v dialogih ni možno doseči dobrih rezultatov.

Pluralizem je nova kvaliteta v medsebojnih odnosih, ki bo zaživela le, če se bomo ne glede na različnosti strpno in kulturno pogovarjali, se medsebojno spoštovali in upoštevali strokovne zakonitosti, ki edine dajejo možnosti nadaljnega razvoja.

Osebo se bom že vnaprej zavzemal za človeka, ki mora s pravilnim odnosom do znanja in dela ter svoje okolja sam zagotoviti

pogoje za svoje in naše bolj ustvarjalno in kvalitetno življenje.

Po svojih močeh bom skušal prispevati k čim bolj strokovnemu pristopu pri zaščiti okolja in reševanju našega življenjskega prostora, ki se iz dneva v dan bolj oži in zmanjšuje možnosti zdravega življenja.

ANDREJA JARC-POGAČNIK

roj. 24. 3. 1947, predmetna učiteljica, ravnateljica osnovne šole Josip Broz Tito Domžale, Domžale, Prešernova 43

Prizadevala si bom za otrokom prijazno šolo, v kateri naj bi vsak doživljal uspehe in zadovoljstvo. Takšno šolo lahko uresniči le zadovoljen učitelj, strokovnjak v ustreznih prostorih in s sodobnimi pripomočki.

MARJAN GORZA

rojen 2. 4. 1944 v Domžalah, visoko kvalificiran orodjar, končal Srednjo politično šolo v Ljubljani, zaposlen Skupščina občine Domžale kot koordinator telesne kulture.

Že nekaj let poklicno delam na področju telesne kulture. Dodobra sem spoznal probleme, želje ter plene tako telesnokulturnih organizacij kot krajevnih skupnosti. S sprejetjem kandidature za Družbenopolitični zbor občine Domžale želim nadaljevati z uresničevanjem načrtovane politike telesne kulture, ki je bila sprejeta na realnih osnovah.

Družba mora telesno kulturo jemati kot enakopravni in sestavni del vseh družbenih dejavnosti,

— mladim perspektivnim športnikom omogočiti napredovanje v kolikor to žele ter zmoroje

— omogočiti čimvečjemu številu občanov, da se redno ali občasno vključujejo v množično športno rekreacijo

— posebno pozornost je potrebno posvetiti vzdrževanju in obnovi športnih objektov, saj ti predstavljajo osnovne pogoje razvoja sleherne panoge

— tudi v bodoče želimo zagotoviti sleherni krajevni skupnosti v občini minimalni športni objekt — večnamensko asfaltno ploščad.

BORIS ŠALEJ

roj. 23. 10. 1935, dipl. oec. Velana Ljubljana, Ihan, Prelog 116

Resnično pričakujem, da bo skupščina postala pravi parlament, kjer bosta prevladala razum in dialog. Če bom izvoljen v tako skupščino, si bom prizadeval za uveljavitev in razvoj okoliških krajevnih skupnosti s posebnim poudarkom na kmetijstvu, ki je poleg naj-sodobnejših tehnoloških dosežkov edini zdrav vir preživetja.

Zavzemal se bom za posodobitev našega vzgojno-izobraževalnega sistema, v katerem morajo otroci dobiti pravo vzgojo za prehod v civilizirano družbo tretjega tisočletja. K temu cilju pa želim dodati še svoje videnje družine, kjer se bom zavzemal za pravilno opredelitev vloge staršev, še posebej matere-vzgojiteljice.

Na gospodarskem po-

dročju bom z vsem znanjem in izkušnjami prispeval k pravilni usmeritvi razvoja občine kot celote, kjer bom podpiral perspektivne in ekološko neoporečne programe, ki bodo bazirali na izrabi »pameti« kot najvišje oblike ustvarjanja nove vrednosti.

DANICA AVBELJ

roj. 13. 2. 1954, galanterijski tehnik, kalkulant, Tosama, Žirovše 2, Krašnja

Zavzemala se bom za boljšo kvaliteto življenja, za razbremenitev gospodarstva in za večje osebne dohodke delavcev.

Svoje moči bom usmerila tudi za znižanje prispevnih stopenj iz bruto osebnih dohodkov, kakor tudi za boljše življenjske pogoje naših delovnih ljudi.

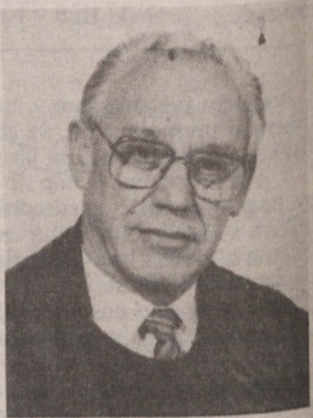
FRANC ZABRET

roj. 4. 9. 1934, višji zobotehnik, ZB Domžale, Mengeš, Proletarska 4

Ker že vrsto let delam na področju zdravstva in socialnega varstva, ne nazadnje pa smo tudi v socialistični zvezi aktivno delovali in spremljali razvoj zdravstvenega varstva in socialnega skrbstva, se bom še naprej zavzemal za to, da na področju občine Domžale obdržimo dosežen nivo zdravstvenega varstva, ki je nad slovenskim povprečjem.

Potrebno bo vložiti še veliko truda za nadaljnji kvaliteten razvoj zdravstva, prav tako pa v bližnji prihodnosti zagotoviti sredstva za adaptacijo zdravstvenega doma, s katerim bi delno rešili nekatere službe (ginekološka, fizioterapija, zobozdravstvena služba itd.)

V prihodnje bo treba voditi tako politiko, ki bo zagotavljala stabilnejše finan-

ciranje in pri tem kar najhitreje spremeniti zakon o zdravstvenem varstvu in se opredeliti o enotnem nacionalnem zdravstvu v Sloveniji.

Posebno skrb bomo morali posvetiti tudi varstvu našega okolja, ki je eden od temeljev zdravega ljudi.

OBČINSKA KANDIDACIJSKA KONFERENCA SOCIALISTIČNE ZVEZE DOMŽALE JE POTRDILA SVOJE KANDIDATE ZA DRUŽBENOPOLITIČNI ZBOR SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE

PREDLOG LISTE KANDIDATOV SZDL ZA DRUŽBENOPOLITIČNI ZBOR SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE

- Volilna enota št. 1 (zahod) 15 delegatov
1. PETER PRIMOŽIČ, 29. 7. 1939, dipl. pravnik, predsednik SO Domžale, Domžale, Prečna 16
 2. ANTON PRESKAR, 19. 6. 1950, dipl. ing. gradb., predsednik Izvršnega sveta SO Domžale, Mačkovič 49
 3. TONE JEROVŠEK, 24. 12. 1941, magister prava, Skupščina SR Slovenije, Trzin, Rakefova 30
 4. ANDREJA JARC-POGAČNIK, 24. 3. 1947, predm. učit., ravnateljica OŠ J. B. Tito, Domžale, Prešernova 43
 5. FRANC ZABRET, 4. 9. 1934, zobotehnik, ZD Domžale, Mengeš, Proletarska 4
 6. BORIS ŠALEJ, 23. 10. 1935, dipl. oec., Velana Ljubljana, Ihan, Prelog 116
 7. JANKO KRALJ, 29. 11. 1943, višji upravni delavec, Papičnica Koljčeva, Domžale, Vodovodna 9
 8. MITJA ŠIRCELJ, 21. 5. 1933, zdravnik ortodont, ZD Domžale, Domžale, Roška 4
 9. MARGARETA ŠTIFAR, 27. 2. 1942, pravica, Komunalno podjetje Domžale, Mengeš, Koščevo 1
 10. FRANC MUŠIČ, 4. 2. 1936, livar, samostojni obrtnik, Trzin, Mlakarjeva 8
 11. CVETKA VLAJ, 10. 9. 1944, dipl. ing. kemije, HELIOS Domžale, Železnika 3
 12. STANE GOLOB, 29. 4. 1947, galanterijski tehnik, Galant Ljubljana, Mengeš, dr. Zajca 8
 13. ANTON GOSAR-MARKO, 13. 10. 1926, upokojenec, Domžale, Vojkova 8
 14. JOŽE KOSMAČ, 9. 3. 1944, višji upravni delavec, Občinski štab TO Domžale, Trzin, Mengeška 34
 15. MARJAN GOLOB, 20. 12. 1954, delavec, FIT-TOP Mengeš, Mengeš, Zavrti 14

- Volilna enota št. 2 (vzhod) 12 delegatov
1. MAKS JERAN, 7. 7. 1947, višji upravni delavec, predsednik OK SZDL Domžale, Turnše 25, Dob
 2. JERNEJ LENIČ, 23. 4. 1947, dipl. veterinar, pomočnik direktorja republiške veter. uprave, Vir, Dončna 4
 3. EMA ŠKERJANC-OGOREVC, 28. 3. 1939, defektolog, ravnateljica OŠ Olge Avbelj, Radomlje, Škerjančevo 21
 4. MARJAN GORZA, 2. 4. 1944, KV orodjar, koordinator za telesno kulturo SO Domžale, Radomlje, Dermastjeva
 5. DANICA AVBELJ, 13. 2. 1954, galanterijski tehnik, Tosama, Žirovše 2, Krašnja
 6. ALEKSANDER RIHTAR, 26. 2. 1926, upokojenec, Dob, Šolska 1
 7. MARJAN MERKUŽIČ, 20. 2. 1949, strojni tehnik, vodja izmene Tosama, Krtina, Škocjan 12
 8. STANISLAV LEBAR, 14. 4. 1947, delavec, ŽG Ljubljana, Moravče, Trg svobode 3
 9. JOŽE KOPUŠAR, 16. 8. 1943, dipl. ing. organ. dela, Mercator Ljubljana, Vir, Tolstojeva 14
 10. RAJKO HAFNER, 10. 8. 1927, upokojenec, Triglav-ska 8, Radomlje
 11. AMANDA GRČAR, 25. 6. 1962, predm. učit., OŠ Radomljske čete, Preserje, Pelechova 62
 12. SIMON ČEBELA, 20. 2. 1957, ing. PTT prometa, predavatelj na PTT srednješolskem centru, Dešen 2, Veloka vas-Dešen

Nekaj misli o krščanski demokraciji . . .

V predvolilnem času spet odkrivamo v sebi močno politično razsežnost svojega bitja. Na političnem trgu so se začele s takimi ali drugačnimi obljubami (programi) pojavljati stranke. Mnogi mislijo, da jih je že preveč. Najtežje pa sprejmejo dejstvo, da so se s politiko začeli ukvarjati tudi verni ljudje (kristjani), ki so celo ustanovili svojo stranko z imenom Slovenski krščanski demokrati. V javnosti se je namreč skoraj 45 let mislilo, da je vera zgolj človekova osebna zadeva in da je vsakršen stil kristjana s politiko že klerikalizem. Zakaj je bilo tako? Ker je partiji po vojni uspelo tako prestrašiti slovenskega vernika, da ta na splošno prebledi, ko sliši skupaj besedi kristjan in politika. Politika je za partijo, za kristjane pa cerkev. Ali res? Ali je kristjan lahko tudi demokrat (politik)? Odgovor na to vprašanje sem našel pri dr. Janezu Evangelistu Kreku, ki je na ljudskem shodu v Ljubljani 3. januarja 1904 spregovoril tudi te besede: »Ni je nobene stranke na svetu, ki bi imela smisel za politično svobodo tako globoko utemeljen, kakor je krščanska. Ni načela, ki bi tako branilo demokratsko gibanje, kakor so načela katoliške cerkve. Dokaz: demokratsko gibanje in mišljenje sloni na načelu, da je človeška oseba kot oseba v vseh ljudeh enake vrednosti.« Da ne bo nesporazuma: krščanski demokrati nismo neverska, necerkvena politična organizacija. Član SKD je lahko vsakdo, ki je dopolnil 18 let in se strinja z njenim programom in statutom. Skrajni čas je že, da se Slovenec otrese strahu pred stranko, kristjan pa pred politiko. Kristjane so nas zelo uspešno pol stoletja mešali, da naš človek ne loči med vero in klerikalizmom, med cerkvijo in politično organizacijo.

V javnih množičnih občilih sem že večkrat prebral ali slišal trditve, da so si politični programi strank na Slovenskem med seboj zelo podobni. Ne vem sicer, kdo je prvi to izrekel, toda mislim, da ljudje nasplošno slabo poznajo politične programe strank. Kdo v domžalski občini dobro pozna program Slovenskih krščanskih demokratov? Največkrat se na naš program gleda skozi stališče do splava, ki so nam ga nekateri pripisali, čeprav ga nismo izrekli in nepošteno v ta boj vmešali tudi nerojenčke. Za nas se začne človeška oseba s spočetjem, zato ima od takrat naprej človekovo dostojanstvo in pravice. To je naše načelo, ki ne sme postati predmet političnih kompromisov in iger, ne glede na volilne rezultate. Biti slovenski krščanski demokrat pomeni premagati varno zasebnost, biti zopet tudi politično bitje, izpostaviti vizijo družbenega razvoja prepihu in preverjanju. Potrebno je zopet razviti socialni in politični čut, nagovarjati k odgovornosti za družbo in svet, je na prvem rednem kongresu SDK v Cankarjevem domu 27. 1. 1990 povedal Lojze Peterle, naš predsednik.

Bogdan Osolin
Predsednik Občinskega odbora
domžalskih krščanskih demokratov

Za pravice in veljavo žensk

Slovenska demokratična zveza (SDZ) meni, da položaj žensk v Sloveniji ni zadovoljiv. Dvojna obremenitev, poklicno delo in skrb za družino, razlage o »naravni pasivnosti« žensk in drugi predsodki, diskriminacija žensk, ki se upirajo zapostavljanju in drugo — onemogoča ženskam v vsakodnevnem življenju polno uveljaviti svoje demokratične pravice.

Slovenska demokratična zveza želi, v skladu s svojim političnim programom, katerega cilj je humana družba, da bi imele ženske v prihodnje več dejanskih pravic in več besede. To nameravamo doseči s prizadevanji na naslednjih področjih:

1. Izobraževanje in delo žensk

Danes so ženske, gledano v celoti, pri izobraževanju in poklicnem delu zapostavljene. Pomislimo samo na to, da imajo v poprečju nižjo šolsko izobrazbo kot moški, da so ob enaki izobrazbi težje na vodilnih mestih in da so prav ženske prve, če je treba koga odpustiti.

Slovenska demokratična zveza zato zahteva:

- enake možnosti izobraževanja, dopolnilnega izobraževanja, prešolanja in poklicnega napredovanja za ženske in moške,
- posebno pravno in materialno zaščito zaposlenih mater samohranilk (in očetov samohranilcev),
- odpravo nočnega dela žensk v industriji,
- enake možnosti žensk in moških, dobiti delo v primeru brezposelnosti,
- večje možnosti zaposlitve s polovičnim delovnim časom in druge oblike fleksibilnega zaposlovanja (npr. delo na domu),
- ovrednotenje gospodinjstva dela in vzgoje otrok kot poklicnega dela, iz česar sledita tudi polno plačilo in pravica do zdravstvene zaščite in pokojnine.

2. Posebna zaščita žensk, mater in otrok

Ženske, matere in otroci so danes še pogosto prikrajšani ali pa žrtve diskriminacije in nasilja. S tem je treba čimprej končati.

Slovenska demokratična zveza zato zahteva:

- ohranitev sedanje pravne ureditve, ki zagotavlja pravico žensk do splava,
 - podaljšanje polno plačanega porodniškega dopusta za enega od staršev na 18 mesecev,
 - boljše zdravstveno varstvo nosečnic, mater in otrok,
 - povišanje otroškega dodatka, posebno še za drugega, tretjega in vsakega nadaljnjega otroka,
 - polno nadomestilo za odsotnost z dela zaradi bolezni otroka do starosti 14 let,
 - posebno družbeno pomoč materam samohranilkam in mladim družinam,
 - izgradnjo zadostnega števila vrtec in znižanje plačila za varstvo otrok v njih,
 - polno socialno, zdravstveno in pokojninsko pravico kmečkim ženam,
 - priznanje polne pokojnine preminulega moža ženam, ki niso bile zaposlene,
 - strožja kaznovalna politika za posilstvo in druge oblike nasilja nad ženskami, vključno z nasiljem v zakonu,
 - pomoč vsem oblikam samoorganiziranja žensk.
- Slovenska demokratična zveza — odbor za Domžale

Program zelenih Slovenije za občino Domžale

Zdi se nam, da večina političnih organizacij ponuja visoke cilje, ki za marsikoga nimajo praktičnega pomena. Mislimo, da moramo ljudem ponuditi program očiščenja našega okolja. Seveda, borbe za demokracijo ne postavljamo ob stran. Prepričani smo, da je ta bitka že dobljena.

Novi politični sistem na daje možnost, da se za ekološko ravnovesje borimo tudi v skupščini, ne le na protestnih shodih. Seveda pa moramo najprej vanjo vstopiti. To kanimo storiti z naslednjim:

ZAVZEMAMO SE ZA:

- izdelavo slike onesnaženosti voda, zemljišč in zraka na področju občine, njeno stalno dograjevanje in popravljanje ter za sanacijo onesnaženih rek in zemljišč,
- ureditev proizvodnje prašičev v Ihanu po standardih, ki veljajo v razvitem svetu,
- ugotovitev možnosti nadaljnega industrijskega razvoja občine (mislimo, da je področje Kamniško-domžalskega polja preobremenjeno),
- ureditev predčiščenja odpadkov v obratih (s tem bi omogočili normalno delovanje CČN),
- dolgoročno ureditev odlaganja odpadkov in sanacijo divjih odlagališč,
- dodatno obdavčitev gradbenih materialov, ki so energetsko potratni,
- davčne olajšave za naprave za izkoriščanje sončne energije, energije vetra, bioplina, malih hidroelektrarn . . .
- stalno obveščanje občanov v dejanskem stanju okolja,
- objavo podatkov o uporabi nevarnih kemičnih snovi v tovarnah,
- zaščito vrbovja ob Kamniški Bistrici,
- racionalizacijo gradnje gozdnih cest,
- nasaditev omejnikov na Mengeškem polju,
- izgradnjo avtoceste na pobočjih (slabi gozdovi) in ne na kmetijskih-melioriranih zemljiščih,
- prepoved kajenja v javnih prostorih,
- širjenje naselbinske mreže na hribovitem območju (in ob vzhodu) KS Mengeš in Trzin,
- izboljšanje bivalnih razmer,
- sanacijo melioracij ob Radomlji,
- spodbijanje zmanjševanja uporabe kemije v pridelavi hrane,
- raziskavo vpliva prometa na njive ob cestah,
- uporabo neosvinčenega bencina,
- plinifikacijo,
- preučitev izrabe tehnološke vroče vode za ogrevanje (Papirnica, CČN),
- preučitev vpliva obratovanja galvanizacijskih obratov na okolje.

Zeleni Slovenije
Odbor za Domžale

JOŽE LENIČ, 24 let, Ihan, absolvent Filozofske fakultete

Mag. JANEZ NARAT, 47 let, Rodica, diplomirani ekonomist, direktor Centra za biotehnologijo Lj.

ANAMARIJA CERAR, 26 let, Dob, absolvent Biotehniške fakultete

FRANC JERIČ, 32 let, Mengeš, vodnja mengeške folklore

HELENA HRIBAR, 27 let, Ihan, profesor germanistike

SIMON MAVSAR, 21 let, Nožice, študent Fakultete za strojništvo

ALEŠ OCEPEK, 30 let, Nožice, dipl. ing., direktor Arboretuma V. potok

DAMJANA KOROŠEC, 24 let, Preserje, učiteljica razrednega pouka

MILAN VIDMAR, 35 let, Domžale, socialni delavec

KRISTINA KRIVEC, 30 let, Dragomelj, dipl. ekonomist

MILAN PIRMAN, 23 let, Vir, študent FSPN

JANEZ BIZJAK, 27 let, Domžale, dipl. ing.

komercialist, Krtina, 23 let **BOŽENA JERMAN**

uslužbenec, Ihan, 28 let **TONI DRAGAR**

študent FSPN, Mengeš, 23 let **JURE RIFELJ**

ekonomist, Domžale, 21 let **TATJANA GOMBOC**

lesar, Moravče, 21 let **ROMAN KLOPČIČ**

baletna plesalka, Domžale, 22 let **VANJA KOMAZEC**

strojni ključavničar, Lukovica, 27 let **SIMON KRALJ-SERŠA**

študent FF, Dragomelj, 21 let **BOJANA OMERSEL**

obrnik — poklicni fotograf, Homec, 26 let **VIDO REPANŠEK**

Študent ELF, Radomlje, 19 let **ROBERT ŠPENDL**

citrarka, dijakinja, Vir, 18 let **TANJA ZAJC**

alpinist — športnik mednarodnega razreda, Rodica, 29 let **JANEZ JEGLIČ**

alpinist — zaslužni športnik Jugoslavije, Ihan, 29 let **SILVO KARO**

Dr. BOGDAN OBLAK-HAMURABI, kandidat RK ZSMS za člana predsedstva Republike Slovenije,

JOŽEF ŠKOLČ predsednik RK ZSMS — Liberalne stranke v Domžalah!

FRANCI ZAVRL, kandidat za delegata v DPZ republiške skupščine

Prisostvovali bomo tudi predstavitvi kandidatov Občinske konference ZSMS Domžale za delegate v Družbenopolitični zbor Skupščine občine Domžale

KJE: NOVA KINODVORANA DOMŽALE

KDAJ: PONEDELJEK, 19. MAREC 1990 OB 18. URI

ZSMS

liberalna stranka Domžale

KANDIDATI ZA VOLITVE

V SKUPŠČINO OBČINE DOMŽALE

OBČINSKI POROČEVALEC

Limbarska gora za 8. marec poštaja tradicija

Mi gremo pa po nagelj. Mnogi peš, mnogi z avtom skoraj do vrha, pa tudi na konjih.

Organizator prireditve, ki že postaja tradicionalna je bila Socialistična zveza, pomagali pa so ji člani društev in klubov iz Moravč in Črnega grabna. Seveda pa se v teh časih ni dalo izogniti tudi predvolilni propagandi in izmenjavi informacij.

Dobrodošlica na vrhu Limbarske gore: nageljček za dušo, pa tudi nekaj tekočega za telo...

Vsi tisti, ki so se odločili preživeti (ni jih bilo malo) prijazen in sončen pomladni dan na Limbarski gori so lahko izbirali v bogati domači ponudbi dobrot...

Fantje, postavimo se takole, da se bo videlo, da smo doma na sončni strani Alp.

Vsi tisti, ki so se odločili poiskati zabavo na vrhu Limbarske gore so lahko poslušali domače zvoke mnogih mladih glasbenikov. Medtem, ko nekateri med njimi še niso uveljavljeni, je Boris Kopitar že.

Srečanja na Limbarski gori:

Sončno vreme, sončni ljudje

V množici izletnikov, obiskovalcev, mladine, organizatorjev in drugih, ki so sončno marčevsko nedeljo izkoristili za izlet na Limbarsko goro, je vsakdo našel mnogo obrazov. Z vseh koncev občine so se ljudje podali na ta prijazen in ne preveč zahteven vrh. Poiskali smo nekaj občanov, ki so nam ob priležitvi »Po nagelj na Limbarsko goro« povedali naslednje:

MARIJA KRIŠTOF iz Domžal:

Na Limbarsko goro sem se podala že lani, s tem, da je letos mnogo lepše, boljše organizacija, več je ljudi, razpoloženje še bolj veselo. Kljub temu, da se za politiko ne zanimam, so mi taki shodi všeč, saj ni bilo veliko govorjenja o politiki. Zanj nimam ne zanimanja, ne časa.

JOŽI JERMAN iz Moravč:

Na Limbarsko smo prišli peš s sosedi in prijatelji. Za pot sem se odločila zato, ker mi je bilo lani zelo všeč, letos pa je še lepše. Politično dogajanje me ne zanima, vesela pa sem, da sem videla in slišala Jožeta Smoleta, ki mi je kot osebnost zelo všeč. Kot organizatorji, sem tudi jaz počaščena, da se je udeležil srečanja na Limbarski gori.

IRENA URBANIJA iz Moravč:

Letos sem prvič prišla po nagelj, odločila pa sem se zato, ker so mi znanci in sosede pripovedovali, da je bilo že lani lepo. Veliko znanih obrazov, mnogo vedrega razpoloženja in ti mladi muzikanti človeka prav spravijo v dobro voljo. Kar zadeva politiko se mi zdi, da vsi preveč obljublajo. Sicer sem še najbolj na strani zelenih. Mnogo obeta tudi Socialistična zveza, samo ne vem, če bo vse to moč uresničiti.

NATALIJA KOTNIK, Spodnje Prapreče:

Seveda smo prišli na Limbarsko goro peš, saj pot ni pretežka. Čudovit pomladni dan kar kliče po taki aktivnosti. Od vsega slišane mi je posebno všeč to, da ima Socialistična zveza toliko predlogov za enakopravnost žensk in skrb za družino.

PAVLA MUŠIČ iz Mengša:

Sem gor se povzpemo večkrat, po nagelj pa sem prišla prvič. O akciji sem brala v Občinskem poročevalcu in lahko rečem, da mi ni žal. Prišli smo iz Krašenske smeri, skupaj s sosedi. Vsem nam je zelo všeč, mnogo je prijetne glasbe, dovolj stojnic za okrepčila, pa zlasti lepo vreme. Kaj bi hoteli še več? Všeč mi je, da se SZ tako zavzema za matere, žene in družino.

STANKA FRANKO iz Imovice:

Na Limbarsko goro se odpravimo večkrat, ker je tu gori tudi romarska pot na binško nedeljo. Sovaščani in prijatelji so mi povedali, da je bilo lani lepo, za letos pa mislim, da je super. Program Socialistične zveze mi je sicer poznan, mislim pa, da bi se lahko za žene še bolj zavzeli. V programe in stranke ne verjamem preveč, skrbi me tudi, kaj se bo izcimilo iz vsega tega.

LIMBARSKA GORA – SONČNA NEDELJA,

4. 3. 1990

1200 žensk prejelo osmomarčevski nagelj.

Množice uživale na prijetnem družabnem srečanju.

ANGELCA OBODNIK z Vira:

Rojena sem na Limbarski gori, sedaj pa živim na Viru. Prišla bi že lani, saj sem slišala, da je bilo lepo in prijetno. Lani me je zadržala bolezen, letos pa smo k sreči lahko to pot uresničili. Po dobri uri hoje iz Moravč smo tukaj našli prijetno vzdušje, mnogo mladih obrazov, lepo vreme in sploh... Ker sem doma s kmetov, menim, da bi bilo prav podpreti kmete, saj je zanje še preslabo urejeno. Tudi mislim, da vse skupaj še vedno kmet »gori drži«.

V. REPANŠEK

Po prireditvi na Limbarski gori:

»Hvala« za pomoč in sodelovanje...

Občinska konferenca Socialistične zveze Slovenije — Domžale se zahvaljuje vsem, ki so pomagali pri pripravi prireditve »PO NAGELJ NA LIMBARSKO GORO«:

Tosami Domžale
Induplati Jarše
Termitu Domžale
gostišču Konšek Trojane
cvetličarni Nuši Stupica
Napredku Domžale
Občinskemu sindikalnemu svetu Domžale
Zvezi kulturnih organizacij Domžale
Odboru za telesno kulturo SO Domžale
Zdravstvenemu domu Domžale
Gasilskemu društvu Moravče
Športnemu društvu Krašnja
Turističnemu društvu Pobudnik Sp. Loke-Žirovše
Društvu tabornikov Moravče
Smučarskemu klubu Termit Moravče
Župnijskemu uradu Moravče
tajniku krajevne skupnosti Moravče
vsem nastopajočim na prireditvi ter vsem, ki so prispevali
dobitke za srečelov.

Upam, da bomo uspešno sodelovali pri akciji tudi prihodnje leto!

Predsednik:
Maks Jeran

Za lepo starost

Nizka pokojnina, osamljenost, odpiranje v domove za stare, zapostavljanje in še bi lahko naštevali, so danes usoda mnogih starejših ljudi. Zato se Slovenska demokratična zveza (SDZ) v skladu s svojimi siceršnjimi prizadevanji za bolj pravično in človečno družbo odločno zavzema tudi za človeka vredno starost.

Slovenska demokratična zveza zato zahteva:

- prožno pokojninsko starostno mejo po 55. letu in postopno skrajšanje delovnega časa zaposlenih pred samo upokojitvijo, da preprečimo »upokojitveni šok«,
- povečanje invalidske in starostne pokojnine ter prispevka za nego in pomoč,
- sprotno usklajevanje pokojnin z dohodki zaposlenih,

- izenačitev pokojnine kmetov s pokojnino kmetov,
- ustanovitev pokojninskega sklada,
- zakonske, socialne in urbanistične rešitve, ki bodo omogočile skupno življenje različnih generacij,

— ugodnosti za starejše ljudi, kot so: brezplačna napeljava in uporaba telefona, brezplačen prevoz v mestnem oz. lokalnem prometu po 75. letu starosti, brezplačne zdravstvene storitve in brezplačni zdravstveni pripomočki (zobne proteze, slušni aparati, očala in drugo), krediti za prenovu stanovanj itd.,

— več možnosti za družabno življenje in ustvarjalno dejavnost starejših ljudi ter njihovo enakopravno vključevanje v vse oblike življenja,

— vse oblike organizirane pomoči starejšim ljudem na njihovem domu.

Slovenska Demokratična zveza — Odbor za Domžale

OBČINA DOMŽALE
Sekretariat za občo upravo

OBJAVLJA

JAVNO DRAŽBO NAJDENIH PREDMETOV

v četrtek, 29. 3. 1990 ob 9.00 uri na dvorišču Skupščine občine Domžale, Ljubljanska 69

Seznam najdenih predmetov je objavljen na oglasni deski občine Domžale. Ogled najdenih predmetov je možen na dan pred licitacijo to je v sredo, 28. 3. 1990 od 9.00 do 11.00 ure in od 15.00 do 17.00 ure.

Oškodovanci, ki imajo dokazila o lastništvu lahko v tem času prevzamejo svoje predmete.

MI Vam Lahko Pogledamo VOČI...

Socialni program ZKS — Stranke demokratične prenov

Cilj našega delovanja v domačinski skupščini je v imenu ljudi in za ljudi ustvariti pogoje za socialno varno, srečno in bogatejšo življenje.

Družba, organizirana v slovensko državo, ki bo s svojo avtonomnostjo in samostojnostjo odgovoren skrbnik blagostanja in pravičnega socialnega razvoja svojega naroda.

Seveda pa je potrebno pri tem povedati kje in kako bomo za vas in za nas ta cilj tudi dosegli. Od vseh ponujenih programov, takšnih in drugačnih, zavzemajo v drugih strankah, se bomo mi približali izključno človeku in njegovim vrednotam, ki po kriterijih posameznika, kdorkoli že je — delavec, kmet, upokojenec, vernik ali član druge stranke — zadovoljijo njegove potrebe.

Mladi izobraženci — iskalci prve zaposlitve:

Če je na današnji dan v občini Domažale brez zaposlitve 510 delavcev in če je pričakovani generacijski priliv v juniju mesecu novih 500 mladih delavcev in ob podatku, da se bo število delavcev v naši občini zmanjšalo še za 3,17 odstotka do konca letošnjega leta, je to za našo stranko prvi in osnovni problem, kateremu je potrebno nastaviti trdno hrbtnico.

Mladim je potrebno omogočiti vse, da se ne bodo sramovali družbe, v kateri živijo. Njihove starše pa je potrebno razbremeniti eksistenčne skrbi za otroke, saj so za svojo eksistenco po končanem šolanju sposobni skrbeti sami. Vsem, ki po opravljenem pripravništvu ne bodo našli ustrezne zaposlitve, je potrebno zagotoviti ustrezno varstvo v času brezposelnosti. To pomeni določen odstotek nadomestila osebnega dohodka, ki bi ga prejeli, če bi bili zaposleni in ustrezno zdravstveno varstvo.

Delovna mesta zaposlenih delavcev:

Pod nobenim pogojem ne bomo dovoljevali, da se delovna mesta ukinjajo z umetnimi stečajni na račun delavcev in brez odgovornosti tistih, ki so poskrbeli za takšna dejanja. V parlamentu bomo storili vse, da država prevzame odgovornost za materialno in socialno zaščito tistih delavcev, ki bodo izgubili delo zaradi stečajev. Stečajni da, vendar pod pogojem, ko bo država dokazala, da je za vsakega delavca poskrbljeno za materialno in socialno zaščito. Uveljavljali bomo odgovornost zoper vsakega posameznika, ki bo skušal v podjetjih dokazovati presežke delavcev izven delovno-pravne zakonodaje. Pri tem bomo svoje cilje uresničevali z aktivnejšim delom v sindikatih podjetij kot njihovih člani.

Socialno pravična družba

Socialna politika je javna dobrina, katerih proizvajalec je izključno skupščina občine v svoji družbenopolitični skupnosti. Od izvršilnih in upravnih organov naše skupščine bomo terjali, da se ukrepi socialne politike zagotove vsem občanom, ki te potrebujejo brez pretiranega birokratizma, obrazcomanje in s sprotim usklajevanjem višine socialnih pomoči (otroški dodatki, subvencije v šolstvu in glasbeni šoli, vrtcih in drugod, preživnine itd.) z rastjo stroškov, nujno potrebnih življenjskih dobrin.

Domovi upokojencev ne smejo postati privilegirana bivališča samo za tiste, ki jim pokojnine to dovoljujejo

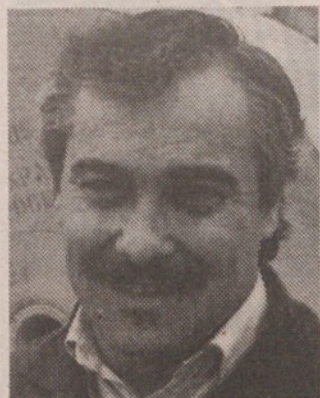
Kot urejena družba nismo vredni tega imena, če bomo še naprej dovoljevali, da upokojenim delavcem s polno delovno dobo višina njihove pokojnine ne zadošča, da z njo plačajo mesečno oskrbnino v domovih upokojencev, če se za življenje v njem odločijo. Zato bomo terjali uvedbo takšnih subvencij, ki bodo v predhodnem obdobju (do uveljavitve višjih pokojnin) upokojencem omogočale človeka vredno življenje.

Deljeni (evropski) delovni čas da, vendar ne pod današnjimi pogoji dela in življenja

Nesporno se bomo s približevanjem Evropi soočili tudi z deljenim delovnim časom. Pri tem pa bomo vsem mislečim, ki mislijo, da je ta odločitev preskok iz danes na jutri povedali, da se je v evropskih državah deljeni delovni čas uvajal postopoma s skrajševanjem skupnega delovnega časa, s temeljitejšo organizacijo javnih služb, od vrtcev do zdravstvenih storitev in predvsem z mnogo višjim vrednotenjem človekovega dela. Tega elementarnega dejanja v funkciji odločanja pa plače na YU nivoju v tem trenutku še ne dopuščajo.

Ocenjujemo, da smo v družbi končno le izoblikovali temelje družbenopolitičnega sistema, v katerem bomo hitreje in učinkoviteje merili konkretno odgovornost za odločitve, ki se v negativnem pomenu odražajo v praktičnem živ-

kandidati ZKS Stranke Demokratične PRENOVE

MIRAN CERAR, 34 let, papirničar v Papirnici Količevo

V sistemu parlamentarne demokracije skuša vsaka stranka ponuditi volilcem takšen program, ki jim je najbližji, oziroma zadeva njihove žgoče, vsakdanje probleme, ki se z njimi srečujejo. Ker izhajam iz okolja, kjer se dopoldan ukvarjam s težavami in problemi v delovni organizaciji, popoldan pa z raznoraznimi komunalnimi in drugimi problemi v podeželski krajevni skupnosti, vidim kot kandidat naslednja vprašanja in dileme, o katerih se bo nujno potrebno še kako resno pogovarjati v skupščini.

1. Stečaje podjetij, ki rešujejo le tehnološke viške delavcev, v naši družbi ne smemo dopustiti. Stečaj podjetja mora v vsakem primeru pomeniti novo, kvalitetnejšo proizvodnjo.

2. Zaradi presežkov delovne sile, predvsem kot tehnološki viški ter s tem v zvezi naraščanje brezposelnosti, je nujno potrebno nameniti dodatna sredstva. Vendar pa morajo biti sredstva porabljena za odpiranje novih delovnih mest. Za brezposelne bo potrebno nuditi tudi razna občasna in sezonska dela.

3. Kmetijstvo je potrebno organizirati tako, da bodo družinske kmetije takšne, da se bodo s svojim delom oz. svojo proizvodnjo lahko samostojno razvijale.

MI Vam Lahko Pogledamo VOČI...

ljenju ljudi. Te odgovornosti do sedaj socialistični, samoupravni in komunistični mehanizem nikoli ni niti ugotavljal. To je seveda podedovani del, na katerega hočemo mlade neobremenjene generacije pozabiti in svojo energijo usmeriti v prihodnost in rešiti tisto, kar se še da, da nam bo jutri vsem boljše. Menimo, da ljudje vseh generacij zaskrbljeno gledajo v rezultate strankarskega sistema iz dveh razlogov. Prvi razlog ima izhodišče v slabem družbenoekonomskem položaju delavca kot posameznika in družine kot ožjega socialnega okolja. Drugi razlog pa je v prenapetosti abstraktnih programov strank, ki jim je več za »slast« oblasti kot človeka.

Program ZKS — SDP, torej naš program je najbolj približan človeku — državljanu. Vodilo našega dela v družbenopolitičnem zboru skupščine bo zatorej edino v zagotavljanju vrednot, ki občanom naše občine pomenijo socialno varno, perspektivno in bogatejšo življenje. Zavzemali se bomo, da bo to vodilo postalo primarno celotni skupščini tudi na račun časovno manj asfaltiranih cest, upočasnjenega razvoja Domžal kot centra, nepotrebnih investicij itd. To ne pomeni, da podcenjujemo razvoj infrastrukture, temveč postavljamo v ospredje prioritete naloge, kot so materialni in socialni položaj mladih nezaposlenih izobražencev, neperspektivni položaj velikega števila delavcev, čedalje višje obremenitve staršev za vzgojo in šolanje otrok in še bi lahko naštevali.

Prepričani smo, da bo vsak nastop naše stranke v občinski skupščini dal nek pozitiven rezultat v smeri razreševanja danes obstoječih problemov. Po vsakem končanem delu v skupščini se bomo morali pošteno vprašati, kaj smo dobrega naredili za ljudi, ki nam zaupajo in ali smo vredni njihovega zaupanja. Mi vam bomo zmeraj z nasmehom in prijaznostjo pogledali v obraz, ker smo prepričani, da bomo skupaj za vse nas tudi veliko naredili.

MOJCA KANDUSCHER, 35 let, predmetna učiteljica biologije in kemije na osnovni šoli Šlandrove brigade Domžale

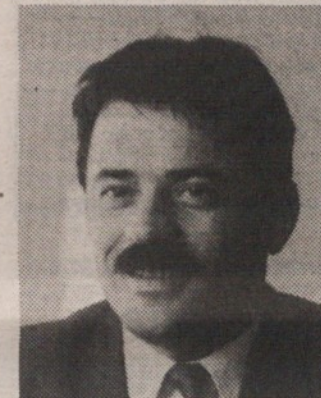
Kot delegatka v DPZ skupščine občine Domžale, se bom zavzemala, da skupščina sprejme dolgoročno strategijo izobraževanja s temeljnimi cilji:

- omogočiti razvoj vsakomur in vseh,
- bistveno dvigniti izobrazbeno raven prebivalstva,
- razvoj vzgoje in izobraževanja mora temeljiti na raziskovalnih in strokovnih dognanjih in razvoju otrok,
- država naj okrepi odgovornost za enoten nacionalni program na tem področju,
- omogočiti izobraževanje za lastne potrebe, povezane z uporabo sodobnih produktov in tehnologije,
- šola ne sme izčrpavati otrok, temveč jim mora olajšati osvajanje znanja,
- prednost dajemo izvirnosti učencev, praviči do dvoma, dialogu, tekmovalnosti v odličnosti pred socializacijo v povprečnosti,
- šola naj ne služi ideološki ali politični indoktrinaciji, podpira naj individualno oblikovanje pogleda na svet in primerno državljsko izobraženost,
- socialni program naj ne bremenijo izobrazbenega dinarja,
- zaustaviti je treba naraščanje družinskih prispevkov za obvezni program — brezplačna osnovna šola,
- zagotoviti šoli zadostno avtonomijo za izviren in učinkovit način uresničevanja svoje odgovornosti,
- smo za razvoj izobraževanja odraslih, kar je nujno za tehnološki, gospodarski in kulturni razvoj,
- podpiramo sodobno mrežo izobrazbenih središč za permanentno izobraževanje in usposabljanje učiteljev in vseh odgovornih za izobrazbeno nalogo,
- smo za 5% delež družbenega proizvoda za izobraževanje.

STANE ORAŽEM, 32 let, dipl. ing. strojništva, vodja razvoja v Papirnici Količevo

V primeru izvolitve obljubljam predvsem poštenost, strokovnost in doslednost pri obravnavi vseh vprašanj v skupščini. Skupščina mora postati pravi občinski parlament, kjer se bo regulirala občinska politika. Za to obstajajo vse možnosti, saj se stari časi rutine in vnaprejšnje dogovorjenosti in usklajenosti »enako« mislečih ne morejo več ponoviti. Ker smo jih mi še kako občutili tudi na svoji koži, bomo za to še toliko bolj pazljivi. Preko skupščine se mora vzpostaviti tudi nadzor nad delom izvršnega sveta, ki je v preteklosti imel veliko »svobode« in deloval tudi drugače. Krivice in samovolja ter tudi neredka osebna okoriščenja posameznikov pa vsakdo težko prenaša. To se ne bo ponovilo.

FRANC ARNUŠ, 35 let, višji upravni delavec, sekretar sekretariata za ljudsko obrambo Sob Domžale

Obdobje po prvih svobodnih in demokratičnih volitvah pri nas bo obdobje parlamentarne demokracije, kar pomeni konec delegatskega in samoupravnega odločanja na vseh ravneh. Izhajajoč iz tega dejstva menim, da čaka predstavnik stranke, ki bodo s podporo volilcev prišli v parlament, trdo in naporno delo. Naporno zaradi zahtev volilcev po spremembah, zaradi odgovornosti do realizacije lastnih programov, zaradi težav pri usklajevanju zelo različnih interesov in poti posameznih strank. Konec je delegatskega avtomatizma, vnaprej pripravljenih zaključkov in ene same resnice.

Mislim, da je odprtje vrat parlamenta za čimširšo paleto ljudi z različnimi mnenji, prava pot za izhod iz politične in gospodarske krize. Le s tvornim angažiranjem vseh lahko življenje spravimo na nivo »po meri človeka« v »Evropi zdaj«.

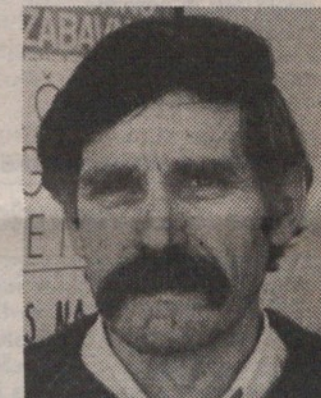
V začetku tega obdobja pa upam, da se bodo pregrete glave po predvolilnih bojih ohladile in da nam bo z medsebojno strpnostjo, spoštovanjem in potrebno mero politične kulture uspelo najti skupen jezik za doseganje boljšega jutri. Za to pa mislim, da niti ne bo pretežko, saj ko človek gleda volilne programe posameznih strank, najde v njih vrsto podobnih ciljev. O različnih ciljih pa naj odloči parlament z zadostno večino glasov.

JOŽE ROŽMAN, 36 let, Mengeš, samostojni odvetnik

Bodoča pluralistična skupščina občine Domžale mora omogočiti pospešen gospodarski razvoj naše občine. Zato je potreben vsestranski razmah podjetništva. Domžale kot profesionalna obrtniška občina ima predpogoje za to. Naloga skupščine bo razvijati to panogo gospodarstva tako, da bo postalo nosilec razvoja. Ta sektor mora doseči vsaj 50% ustvarjenega družbenega proizvoda. Podjetništvo se mora od sedanjih pretežno storitvenih dejavnosti razširiti tudi na proizvodne. To podjetništvo in menežerstvo pa je treba povezati z obsojajočo gospodarsko strukturo, da bi preprečili stečaje in socialne probleme.

Pri odločitvah skupščine, ki bodo posegale v življenjsko okolje občanov, predvsem glede prostorskih aktov, pa se bom zavzemal za takšne rešitve, s katerimi se bodo strinjali prizadeti občani.

MARJAN BOLHAR, rojen 20. 9. 1943, pravnik, zaposlen Helios Domžale, pomočnik vodje splošno kadrovskega sektorja

Po kriterijih potrošniške družbe katere del smo vsi, to priznavamo ali ne, v svojem življenju nisem dosegel nič takega, kar bi bilo omembe vredno. Tisti, ki me poznajo vedo, da se nikoli nisem zavzemal za umazano politiko ali iz nje črpal kakršnokoli korist. To zadoščenje mi ne more vzeti nihče, čeprav se zavedam, da sedanost z enim zamahom meče preteklost v isti koš.

Žal posamezniki v tem razsutem tovoru s svojo življenjsko izkušnjo v očeh širše javnosti tako ali tako ne pomenijo nič. Če se bo komu kljub temu zdelo vredno brskati po moji biografiji, bo brez velikih težav izvedel, kakšno podporo sem užival pri uradnih političnih strukturah in za kaj sem se zavzemal. Svojega prepričanja nisem menjal in ga tudi ne mislim. Še naprej se bom prizadeval, da bodo poštene odnosi in morala postali vrednota. V tem me tudi stranka, kateri pripadam, ne bo omejevala. Volilcem ne obljubljam ničesar. Na razpolago dajem samo svojo dobro voljo in nekaj izkušenj.

★
EVROPA ZDAJ!

Nosilec socialnega programa
Igor Mlakar

Mag. Ervin-Anton Schwarzbartl, dipl. ing. se predstavlja:

(Intervju s samim seboj)

DEMOS-ov kandidat

Zakaj se predstavljate preko intervjuja s samim seboj?

Ker sem še neznan (če izvzamem nekaj člankov in svoje strokovno delo) takorekoč nov obraz za novi čas, ki prihaja in tako za novinarje nezanimiva osebnost. Tudi se ne potegujem za najvišja mesta, ampak za poslanca v slovenski parlament. In nisem politik, ampak šolani menežer (če hočete tehnomenadžer) z magistriranjem Ekonomske fakultete in diplomom inženirja tehnološke smeri. Predvsem pa družinski človek.

Želim tudi spremeniti vtis o sebi, ker veljam v znanih sredinah kot žrtev svinčenih časov, o katerih so tedaj pisali in ljudi imenovali za tehnokrate, nasprotnike samoupravljanja in nevarne rušitelje ugleda partije na oblasti. Zaradi preveč pokončne držbe in neomahljivosti v svojih stališčih so nas take pošiljali v zapor, namesto, da bi uporabili naše znanje in sposobnosti.

Nenazadnje pa morajo volivci končno nekaj vedeti o kandidatu, ki ga bodo volili. Olika demokratskega sveta pa narekuje, da se predstavim še tisti večini, ki ni bila na zborih KS, kjer je za vzorec udeležencev imel pravico odločati o tem, med katerimi delegati bodo volivci smeli izbirati. Sicer pa se na vseh zborih ni bilo mogoče predstaviti, ker je bilo več zborov isti dan ob istem času.

Zakaj si se odločil, da kandidiraš? Saj si bil dosedaj izrazito apolitičen in »družbeno neaktiven«.

Politiki se spridijo, če ni opozicije, strank, kontrole oblasti, svobodnih volitev, če zadošča

kameleonstvo, kimavstvo in rotacija na stolčkih.

Obremenjenih politikov je že na pretek, potrebni so sveži kadri, novi obrazi, predvsem pa ljudje z drugačnimi vrednotami in svetovnim nazorom. Ljudje, ki Evropi živijo, ne vanjo stopajo. Pa otroci so zrasli in imam več časa tudi za druge in zase.

Kaj misliš o bodočnosti Slovenije?

Hudo usodni časi nas čakajo, ki se bodo odvijali kmalu s filmsko naglico. Usoda slovenskih barv (brez zvezde) pa bo v mnogočem odvisna od srčnosti volivcev in zdravega razuma izvoljenih. Zato je nujno, da nova oblast legitimnost za svoje odločitve o samostojnem slovenskem gospodarstvu in finančnih črpa iz množične podpore volivcev. Pri skromni udeležbi volivcev in pri razdrobljeni podpori med več kandidati bo delež resnične volje ljudstva vprašljiv.

Kaj misliš o ljudeh, ki so še na oblasti?

Ne bo te rešil nekdo, ki te je pahnil v težave niti te ne bo ozdravil težke bolezni volonter, ampak profesionalni zdravnik z najmodernejšim orodjem. Kmetu, ki je napravil premoženje, tudi ne boš zaupal nove kmetije. Kvečjemu bi mu kot izgubljenemu sinu iz Svetega pisma priredil slavje, ker je potem, ko je dediščino napravil, spoznal svoj zmot, se vrnil in pokesal ter mu ponudil delo na kmetiji. Saj je vendar tvoja kri! Pa vest mu tudi moraš izprašati preden dobi »odvezo«. Ne verjamem v spreobrnjenice. Resničnih konvertitov je zelo malo. Poznamo pa vsi mnogo tistih, ki se udinjajo vsaki oblasti in imajo celo zbirko izkaznic »pripadnosti«. Zreli ljudje se ne spreminjajo, pokončni tudi ne menjamo pre-

pričanja in vrednot. Danes pa rabimo prav takšne in njim moramo oblast zaupati, torej dati, ne da si jo vzamejo kot je bil primer zadnjih 45 let. Če jo damo (oblast) jo lahko tudi vzamemo. Oblast je vendar služenje, kadar je demokratična in nadzorovana.

Kako gledaš na programe strank?

Danes so že vsi boljši kot včeraj, vendar še zelo splošni in zgolj civilizacijsko naravnani na občečloveške vrednote.

Predlagalci še rabimo čas zorenja, kontemplacije, iskrene vgrajenosti ljubezni do bližnjega, praktične preverbe na primerih, da se bodo pokazale razlike, slabosti in bo zmogala moč argumentov ne argument moči. Velja za vse.

Se mi pa smilijo »prenovljenec« stranke. Ne zato, ker »novi« kar počez udrihajo po njih, ampak zaradi (jalovega) napora, ko isti ljudje dobesedno čez noč spreminjajo vsebino, barve, »kožo«; pod njo pa očitno ostaja staro meso. Duh je morda voljan, a telo je uporno. Tudi spremembo imena ne bo učinkovita in na to sam ravno ne bi bil ponosen, saj bi ga verjetno spremenil iz sramu na svoje pokrelo in preteklost ali pa, da bi prikriil nečednosti, ki sem jih v tem imenu počenjal in zagrešil.

Kaj pričakuješ po volitvah? Kaj zagotavljaš?

Teško bo. Sem že rekel. In tudi stroka bo še kar večkrat zapostavljena. Nimamo izkušenj pragmatičnega ravnanja. Tudi ne takta in demokratičnih navad komuniciranja. Žalimo in smo užaljeni, za resnico nismo vzgajeni in si jo še vedno samo prijetno šepetamo.

Zato se bomo soočili še kar nekaj časa z gnilimi kompromisi in podtikanji, ki škodujejo in z radikalizacijo zahtev, kar seje sovraštvo.

Če bom izvoljen v parlament, bom kot krščanski demokrat zagovarjal dialog, strpnost, odkrito soočanje z resnico, odpravo privilegijev, spoštovanje strokovnega mnenja in sveta; zahteval osebno in posledično odgovornost, pravično delitev, pomoč potrebnim ne zapravljam; podpiral podjetnost ne pa izkoriščanje in okoriščanje, se boril zopet socialne in osebne krivice.

Socializem se ne obnese, to sem videl po svetu in spoznal doma. Sem pa zato, da se držimo preizkušanih »receptov« zapadne demokracije in podjetništva, kjer denar in lastnina imata gospodarja ne samo titularja, človek pravice, svoboda ni deklarativna, ampak jo živiš in to ne sam in zase. Po svetu je še veliko Slovencev, ki kaj vedo,

znajo in premorejo. In trg-ni samo Srbija.

Ker si pragmatik in gospodarstvenik, kaj misliš o lastnini?

To je temeljno vprašanje v vseh ozirih gospodarskega življenja vsake družbe. (Ki pa človeku ne daje odgovora na smoter življenja in srečo). Preprosto rečeno je lastnina nekaj kar cenim, ima tržno vrednost, z njo varčno in skrbno ravnam in uporabljam kot dober gospodar, torej sem gospod lastnik, ne tovariš, ki sem jo dobil v »dar« ne da bi zato plačal iz prihrankov (svojih seveda) in se odpovedal »porabi« ampak sem si jo zaslužil s trdim in poštenim delom.

Zgolj menjava titularja lastnine preko razdelitve delnic iz t. i. družbenega premoženja ne zadošča. Takšni »brezplačni« prenos lastnine od enega titularja na drugega so škodljivi, neproduktivni in nepodjetniški. Spominjajo me na darilo, ki smo ga namenili in dali slabemu gospodarju v veri, da bo njegovo vrednost s skrbnim ravnanjem povečal. Ne to se ne dogaja. »Odbarovanec« bo še to zapravil ali pognal in kmalu prosil novih »daril«.

Ali niso to nekam mlačna stališča in posplošen program, ki ga moraš brati med vrsticami?

Želite morda, da se zavzamem za »novi socializem«, za izgradnjo kakega novega industrijskega »giganta«, najete dragih mednarodnih posojil za gradnjo neproduktivnih objektov, ki jih bodo poravnali naši otroci, ali naj trdim, da bo letos inflacija samo 13 % in da plač ne bomo zamrznili ali da nas samo fiksni tečaj dinarja lahko reši itd.

Potem me pa kar ne volite! Ker nisem nikoli bil in ne želim biti podoben »zaslužnim« volunterjem na oblasti, ki so vedno vse vedeli in o vsem odločali, žal zato tudi veliko napravili (premoženja, pa ne svojega in

ugleda tudi ne svojega). Si pač vlogo poslanca predstavljam malo drugače, bolj profesionalno.

Pustimo vendar podjetnikom gospodarstvo (ekološko zdravo seveda), od države in politikov pa zahtevajmo (ne)vmešavanje in zakonodajo za preprečevanje zlorab in odpravljanje ekscesov, ne pa za prerazdeljevanje od tistih, ki kaj imajo, tistim, ki vse zapravijo, pa še hvaležni za to niso. Pa neodvisno sodstvo in informiranje, pa svobodno in nevtralnno šolstvo in zdravstvo, ki ga zmoremo in kulturo, ki plemeniti, bogati človekovo dostojanstvo. In takšno državo, ki podpira vse, ki nesebično pomagajo in so pripravljeni štiti vse neživo in živo bogastvo naroda in ne nazadnje človeško življenja, tudi nerojena, ženi, otroke, matere, slabotne... in ne dela razlike med žensko in moškim v pravicah, priznava pa razliko med ženo in možem v dostojanstvu in poslanstvu.

Hoby? Ga imaš?

Kakor se vzame. Kaj pa je hoby? Sem družinski človek. Z nekoga je družinsko življenje ob delu v službi breme in se mu izmikata (v hoby-je), ali pa ga zanemarija. Drugi je nedružinski »tip«. Zame je družina osnovni smoter. Zato sva z ženo zdravničnico in štirimi otroki družini vedno podrejela ostale cilje in delo. Kljub temu sva oba akademsko izobražena, zgradila dom in še najdemo čas za kmetovanje na majhnem posestvu. Pa ne za hoby, ampak za življenje, ko vsi z otroki vred spoznavamo ob kmečkem delu na kmetiji (ki ni vikend za razvedrilo), kolikšna je »cena kruha« in kako se v postopku svojega obraza služi lastnina in vzgaja volja do dela.

Če ste prebrali do konca, hvala za pozornost. Hvala tudi vsem, ki ste me potrdili za kandidata. Priporočam pa se vsem volivcem za zaupanje in izvolitev.

Ervin Schwarzbartl Domžale

Za moderno in učinkovito upravo!

Slovenska demokratična zveza je temu vprašanju že doslej posvečala veliko pozornosti, tako na republiškem nivoju, kot tudi na lokalnih ravneh. Tudi Odbor SDZ za Domžale se resno ukvarja s pripravami na prevzem tistega dela odgovornosti, kot mu ga bodo zaupali volivci na aprilskih volitvah. Odbor čuti za svo-

jo dolžnost, da že sedaj javnosti prikaže svoja stališča in načrte in da tako odpravi morebitne nepotrebne dvome in nezaupanje v nove politične organizacije, kot bodočih soustvarjalne subjekte ustvarjanja lepše bodočnosti.

Zato sporoča volivcem občine Domžale naslednje:

sno nadalnje opravljanje del teh vodilnih funkcionarjev. Odgovornost bo striktno osebna in hierarhična.

5. Skupščini bomo predlagali, da bo po šestih mesecih dela novega Izvršnega sveta moral njegov predsednik podati sumarno poročilo vseh vodilnih funkcionarjev o izvedeni reorganizaciji in zmanjšanju števila zaposlenih. Takrat bo skupščina glasovala o nadalnji zaupnici predsedniku in posameznim članom Izvršnega sveta.

6. Predvidevamo, da bo glavni del sredstev, ki bodo pridobljena z zmanjšanjem števila zaposlenih v občinski upravi, namenjen za posodobitev in modernizacijo, predvsem za uvajanje računalniške opreme. Končni cilj reorganizacije bo namreč moderna in učinkovita uprava z bistveno kvalitetnejšim in hitrejšim nivojem storitev. Kvalitetni kadri bodo morali biti seveda tudi bolje plačani, kot so sedaj.

7. Predlagali bomo tudi, da imata Skupščina in Izvršni svet večji vpliv na delovanje in kadrovanje v t. i. javnih službah oziroma podjetjih. Ocenjujemo, da delo organizacij, kot n. pr. Razvojni center, PTT ali Komunalno podjetje ni bilo zadovoljivo. Tisto, s čemer se hvalijo, da so storili, bi namreč moralo biti narajeno boljše in v veliko krajšem času. Primer za to je telefonska centrala, saj je pravi škandal, da še vedno ne morejo dobiti priključka ljudje, ki bi v domžalski občini odpirali nova podjetja. Prav tako je katastrofalno stanje hidrantov, namenjenih za primer požara. V nekaterih naselelkih (Dob, Vir) jih je do 75 % tehnično neprimernih, mnogi pa so tudi povsem neuporabni, na kar zaman opozarjajo gasilci.

Slovenska demokratična zveza poziva volilce, da podprejo vse kandidate organizacij Zdruzene domžalske opozicije (DEMOS in ZSMS), saj ocenjuje, da bodo zgoraj predlagani ukrepi lahko uspeli le, če bo Opozicija dobila večino v novi Skupščini občine Domžale.

Anton Tomažič za Slovensko demokratično zvezo Odbor za Domžale

ZA DOBRO ŽIVLJENJE V MESTIH IN NA PODEŽELJU

Program državljanske zelene liste

Okrog petdeset občanov nas je skoraj v vseh volilnih okrožjih za volitve v družbenopolitični zbor Skupščine Slovenije predložilo DRŽAVLJANSKO ZELENO LISTO. Smo samostojni kandidati, ki nas veže skupna želja prispevati k ekološki prenovi gospodarskega in družbenega tkiva, k ekološkemu ozaveščanju prebivalstva, k opravljanju vzrokov onesnaženosti in ekoloških nevarnosti. Ne predlagamo nove stranke in ne želimo postati nova stranka. V Državljanški zeleni listi nastopamo kot državljani, ki postavljamo varstvo okolja nad politične razlike in ideološke tančice.

Program

Imamo vizije, vendar nismo njihovi sužnji. Vsak konkreten, posamičen korak, ki je resnično izvedljiv, odtehta velike obljube. Zato podpiramo oblikovanje splošnih družbenih pogojev za uspešno izvedbo čimvečjega števila takšnih idealov: demokracijo, razvojno usmerjeno tržno gospodarstvo, samoorganiziranje občanov v decentralizacijo odločanja in večjo avtonomijo lokalnih oblasti, nenasilno reševanje družbenih konfliktov, zaščito vseh manjših in odgovorno ter javno nadzorovano državo.

Imamo časi in problemom dozorel program. Slovenija mora hkrati opraviti svojo gospodarsko in ekološko sanacijo, ki jo razumemo kot načrtno in postopno deindustrializacijo.

Ljudem v kotlinah in dolinah je potrebno zagotoviti čistejši zrak, zaščititi in ozdraviti moramo naše podtalnice, razžveplati dimne pline termoelektrarn in toplarn, omogočiti odpoved jedrske energetike, ozdraviti vodotoke in morje, urediti odlaganje in predelavo odpadkov, odpraviti posledice onesnaževanja tal in ohraniti zdravo obdelovalno zemljo.

Za kaj se bomo zavzemali, če bomo izvoljeni:

- 1. SLOVENIJA je dosegla točko, da mora opraviti temeljit razvojni zaokret. Spremeniti moramo gospodarski in upravljalni sistem ter celotno organiziranost družbe, prilagoditi zahtevam varstva okolja, če se želimo izogniti grozeči ekološki katastrofi. Na probleme odgovarjamo z razumom in treznostjo. Zato se zavzemamo:
 - neodvisen in stalen skupščinski nadzor nad izvajanjem politike varstva,
 - oblikovanje strokovno in upravljalsko močnega upravnega organa za varstvo okolja in urejanje prostora,
 - uveljavitev zakonskega načela »plača kdor onesnažuje«,
 - obdavčenje ekološko spornih proizvodov in proizvodnj,
 - davčno razbremenitev okolju prijaznih izdelkov,
 - uveljavitev polne cene energij,
 - uveljavitev mednarodnih normativov in standardov,
 - urejanje prostora v funkciji izvajanja politiki varstva okolja,
 - pravno ureditev odškodnin prizadetim zaradi onesnaževanja,
 - javni ekološki informacijski sistem,
 - oblikovanje nacionalnih ekolo-

ških raziskovalnih projektov.

2. LJUBLJANA se je v preteklem obdobju pretirano in enosmerno industrializirala, kar je povzročilo pretirano rast mesta in vplivalo na podoben razvoj bližnjih mest (Medvod, Domžal, Kamnika in Litiji).

Nasproti dosedanjemu prostorskemu propadanju podeželja postavljamo nov odnos do teh predelov. Ohranjanje obdelovalnih, gozdnih, travnatih površin in hribovitih območij bo omogočilo njihovo krajinsko, gospodarsko in socialno oživitve in ustrezen razvoj, ki ne bo ogrožen s prostorsko širitvijo mest.

3. ZA IZBOLJŠANJE BIVALNIH POGOJEV v ljubljanski kotlini pa moramo čimprej:

- sanirati, prestrukturirati ali opustiti vse okolju nevarne proizvodnje, posebej in najprej tiste nad rezervati podtalnice,
- zgraditi z zahtevami varstva okolja usklajene ceste in železnice,
- sanirati TOPLARNO Moste. Zahtevamo takojšnjo zagotovitev kakovostnega premoga ali prehod na plin. Za industrijo in gospodinjstva moramo poskati alternativne vire,
- zgraditi industrijske čistilne naprave in kanalizacijski sistem za priključitev na centralne čistilne naprave. S tem bomo izboljšali kakovost Save, Sore, Kamniške Bistrice, drugih vodotokov in tudi podtalne vode,
- zgraditi sistem varnega deponiranja in predelave vseh vrst odpadkov, predvsem nevarnih in posebnih,
- sanirati oziroma razseliti farmo Ihan in nekatere večje kmetijske obrate,
- z ohranjanjem in zaščito plodne zemlje ter njeno sanacijo tam, kjer je onesnažena, ob kakovostnih razvojnih programih kmetijstva, zagotoviti čimvečjo samooskrbo in zdravo hrano,
- izdelati dolgoročni koncept zagotavljanja, varovanja in izkoriščanja pitnih voda za celotno ljubljansko kotlino.

VSEM, TUDI STAREJŠIM IN OTROKOM MORAMO OMOGOCI TI SVOBODNO GIBANJE IN ZDRAVO ŽIVLJENJE. ZAGOTOVITEV ČISTEGA ZRAKA IN ZDRAVE PITNE VODE JE PRVI, NUJEN KORAK. ZA SVOBODO ustvarjalnosti ZA ODGOVORNOST do narave in soljudi

Sanja Traunšek Marjan Mramor Jože Javornik Igor Lipovšek

Tudi demokracija ima svoje meje!

Ko je leta 1866 Levstik napisal oceno Jurčičevega Desetega brata, mu je v njej počital, da premalo pozna žensko družbo, ker da se v svojem sicer pestrem pripovedovanju kakor izogiba opisovanja ženskih oseb. Svoji oceni je postal piklo na i s Horacijevim citatom: Est modus in rebus, sunt certi denique fines, quae ultra citraque rectum consistere nequit, kar pomeni: Vse ima svoje meje, ki jih ne smemo prekoračiti ne na to, ne na drugo stran. Pri procesu demokratizacije oziroma rojevanju demokratizacije pri nas se velja zamisliti nad globino napredka in ga koristno zaobrniti na naše razmere hic et nunc.

Na zadnjem sestanku uredniškega odbora Občinskega poročevalca smo se seznanili z dejstvom, da na uredništvo OP prihajajo nepodpisana pisma oziroma podpisana samo s psevdonimom, ne da bi avtor pustil svoj naslov v uredništvu in po anonimni ključni v ustrezni tonu. Prijatelji, zmerjanja nikar! Če pa menimo, da je naše zmerjanje lahko konstruktivno in torej ne razdiralno, pa se predstavimo ali oziroma podpisamo s polnim imenom ali tudi s psevdonimom, le da ima uredništvo na voljo po potrebi tudi avtorjev naslov. Na ta način bomo lažje razpletli nastale vzele. Vedno se sprašujemo, kakšen učinek z morebitnim zmerjanjem lahko dosežemo; ali bomo pri konkretnem zmerjanju dosegli sklonitev glave ali pa bomo še bolj razvneli njegov srd in tako prilivali olja na žerjavico, da se bo počutil še bolj »upravičenega« pri svojem ravnanju... ali celo »opravičenega«. Vedimo, da ima tudi demokracija svoje meje in da tudi nje ne smemo pustiti »pobesneti«! Ne razveličujmo grehov stare generacije na mlado generacijo! Nekoč sem zapisal: Kristus ni kriv za špansko inkvizicijo, Marx pa ne za stalinska taborišča. Danes pa v ožjem obsegu, a podobnem smislu pravim: Povojna generacija ni kriva ne za sv. Urba, ne za Teharje oziroma Kočevski Rog in podobno. Samo sprava, ki se naj zaenkrat sestoji vsaj iz neodpiranja starih brez dejanske potrebe, res lahko vodi k luči in miru in utrjevanju medsebojne povezanosti in ljubezni — k Bogu, kajti notranje razklani, narodno (v okviru enega,

konkretno slovenskega naroda) in versko (odnos med slovensko katoliško in srbsko pravoslavno Cerkvijo) sprti ne moremo v evropski prostor. Ker pa sprave ne moremo doseči čez noč, kar je povsem razumljivo, vsaj ne prižigajmo ognja sovraštva in ga ne prenašajmo na mlado in mlajšo generacijo, ki na noben način ne more biti odgovorna za grehe svojih predhodnikov. Za enkrat vsaj to! Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar v svojem odgovoru na moje odprto pismo glede spravnih možnosti, ki ga je (pisano) objavil Nedeljski Dnevnik, med drugim tako pravi: »Vsi se zavzemamo za spravo in vedno več bo govora o tem, vendar je treba stvari zelo dobro premisliti, ker ima sprava zelo velike razsežnosti in je treba vse dobro pripraviti...«

Verjetno bomo prihodnje dni in tedne še veliko slišali o spravi, saj ste gotovo brali, koliko postnih premišljevanj in govorov bo temu posvečenih. Pa tudi politične skupine se bodo javljale...«

Nahajamo se na stičišču med enim in drugim družbenim redom. Tudi sami se bomo morali spremeniti, vsaj v medsebojnih odnosih: nikogar ne bomo namreč morali postavljati v oklepaj ali celo to ne. ZKS se je spremenila v Stranko demokratične prenove. Vsakdo naj sam odloča o svoji prebleki. Glede na ločitev ZKS od ZKJ se mi zdi ta preobleka zelo umestna, da bi le bila tudi vsebinska! Zelo je pomembno, kaj bo vsaka od strank storila konkretno za našo občino in koliko bo pripravljena sodelovati z drugimi za doseganje skupnega cilja. Tudi za Občinski poročevalec prihajajo drugi časi. Sestava uredniškega odbora je odslej pestrejša, kar je razvidno iz kolofona. Vendar se je problem pojavil drugje. Urednik Matjaž Brojan je dejal: »SZDL se nas je odpovedala, občina nas še ni čisto sprejela... kako naprej?«

Vsekakor bo moral po potrebi tudi Občinski poročevalec spreminiti svoje ime in še bolj prislunhiti željam bralcev, za kar pa potrebujemo mnenja, nasvete, predloge... le demokracija naj ima svoje meje! Izrodko in skrajnosti nas ne morejo voditi k splošnemu zadovoljstvu!

Ivan Kepić

Trzinska obrtna cona — gradbišče na 34 hektarih

Prostor za različne poslovne možnosti

Na obrobju domžalske občine, ob magistralni cesti Ljubljana-Maribor se s prvimi toplejšimi dnevi nadaljuje dela v Obrtno-industrijski coni Trzin. V letošnjem letu predvidevajo, da bodo dokončali cestnokomunalno infrastrukturo in še intenzivnejše gradili objekte kot v preteklem letu.

Cona je s svojo ureditvijo omogočila več kot stotim investitorjem z različnimi dejavnostmi vključitev v pripravljene projekt Občine Domžale — pospeševanja obrtno-industrijskih dejavnosti. V coni bodo tako lahko nekateri investitorji razširili svojo dejavnost ali pa jo šele pričeli. Poleg podjetij kot so AS, LESNINA, MERCATOR, PKB, KŽK, JATA itd., je v coni še polno drugih dejavnosti, ki bodo možnost zaslužka, tako lastnikom kot bližnji in daljnji okolici. To pa je bil tudi cilj projektantov oziroma idejnih vodij projekta.

Celotno območje je bilo razdeljeno na štirinajst karejev, ki so sestavljeni na osnovni modulni mreži 25 x 25 m, kar je tudi minimalna velikost parcele. Najpogostejši tip parcele je 1250 m². Tipi gradenj so bili razdeljeni v štiri kategorije:

1. obrtne delavnice v sklopu individualne stanovanjske hiše,
2. obrtne delavnice v samostojnih objektih,
3. večje delavnice,
4. obrati male industrije in dejavnosti, ki za razvoj potrebujejo večji prostor.

S poznavanjem problematike industrije, obrtništvu oziroma nasploh investicij, je uspelo uskladiti interese vseh, kar je bilo kmalu razvidno s tekočo prodajo zazidljivih parcel. Želje investitorjev so različne, zato si vsak posameznik v tej coni lahko prilagodi svojo industrijo lastnim potrebam v mejah, ki jih dovoljujejo osnovni parametri cone, to je velikost zazidave z upoštevanjem cestnih in zelenih površin.

Trenutno v OIC kot na kratko imenujemo obrtno-industrijsko cono že posluje oziroma obratuje nekaj investitorjev. Kot prvi je bil PKB s svojimi skladišči in Diskontno prodajalno, nato Mercator s svojimi delavnicami, KIMI s proizvodnjo detergentov in čistil, ter še nekateri s proizvodnjo elektro elementov, predelavo lesa, pletilstvo itd. V sklopu cone je prav tako betonarna, ki omogoča dobavo vseh vrst betonov. Kljub koledarski zimi se pričevajo aktivnosti pri pripravi zemljišč in tudi gradnji, kar zagotavlja obratovanje prenekaterega investitorja že v letošnjem letu. Investitorji imajo na uporabo maksimalni standard cestno-komunalne infrastrukture, tako ceste s pločniki in z javno razsvetljavo, fekalno in meteorno kanalizacijo, plinovod, vodovod, elektriko in PTT.

Pri izvedbi celotnega projekta organizator Sklad stavbnih zemljišč občine Domžale ugotavlja, da takih industrijsko-obrtnih območij primanjkuje, saj interes presega mo-

žno ponudbo. Zato se poizkuša pridobiti območja, ki bodo lahko zagotavljala nemoteni razvoj podjetništva.

Že ta projekt, ki je v končni fazi pa zagotavlja in je porok pravih in daljnosežnih odločitev Domžalčanov v preteklosti. Tudi za OIC je pripravljen program za razširitev in delno preureditev.

Predlog predvideva razširitev območja za ca. 7,20 ha in možnostjo pridobitve ca. 50 parcel v pretežni velikosti 1250 m² (25 x 50 m) namenjene obrtnim delavnicam v samostojnih objektih. S predloženo zasnovo bi v coni omogočili tip podjetništva, podjetij oziroma obrtništvu, ki zagotavlja nadaljnji razvoj gospodarstva in eksistenco prebivalstva.

Sodelovanje Domžale — Trebnje:

Dvojčica naše obrtne cone bo v Trebnjem...

OBRтна CONA V TREBNJEM je delno posnetek OIC TRZIN. Izkušnje v Domžalah, posebej na področju vodenja in prodaje so zanimiva tudi za druga okolja, zato tudi želja po sodelovanju občine Trebnje z občino Domžale ni naključje.

Razvojni zavod Domžale bo neposredno sodeloval pri vodenju in prodaji zastavljenega programa, tako da interese, ki želijo razširiti delovanje z občino Trebnje lahko dobijo podatke in informacije na Razvojnem zavodu Domžale. I. faza gradnje OC Trebnje predvideva 28 stanovanjsko-obrtnih parcel velikosti 1000—2000 m², kar po izkušnjah omogoča pričetek in tudi širitev zastavljene dejavnosti. Cena za zemljišče je ugodna, prav tako pa tudi okolje, ki bo naklonjeno obrtni dejavnosti.

Tržni pogoji zahtevajo pretok znanja, storitev in blaga v vsa okolja, ki si želijo napredka in vstopa v Evropo.

DZR

Iz naših krajevnih skupnosti

HOMEK-NOŽICE

Krajevni samoprispevek je namenjen izgradnji kanalizacije, ki je doslej potekala po programu in bo omogočila še večjo varnost podtalnice in realizirano skrb za varstvo okolja. Tej sledijo rekonstrukcije in asfaltiranje posameznih ulic. Oblikovani so že posamezni gradbeni odbori, ki ob sodelovanju vseh zainteresiranih krajanov uspešno organizirajo akcije. Ena izmed večjih aktivnosti je tudi razširitev pokopališča in ureditev javne razsvetljave, njihova dolgoletna želja pa tudi ureditev avtobusnih postajališč v krajevni skupnosti, kjer imajo težave s pridobivanjem zemljišč. Tako bi bila zagotovljena večja prometna varnost, le-to pa bodo dosegli tudi z ureditvijo opornega zidu in celotne Bolkove ulice.

Nestrpno pričakujejo tudi izgradnjo telefonske centrale v Radomljah, saj bodo tedaj tudi naročniki iz njihove KS dobili dolgo pričakovane telefone, v sodelovanju z Elektro Ljubljana okolica pa bo potrebno preveriti električno napetost ter končno postaviti že obljubljeni transformator.

Posebej so izpostavili tudi problematiko ustreznega športnega igrišča za mlade.

DRAGOMELJ—PŠATA

V letošnjem letu naj bi pričeli z uresničevanjem programa krajevnega samoprispevka, katerega najpomembnejši del je rekonstrukcija in asfaltiranje ceste Dragomelj—Pšata, kjer naj bi uredili tudi pločnik in tako zlasti šolarjem zagotovili boljšo prometno varnost. Rekonstrukcijo ceste pa bi radi izkoristili tudi za zamenjavo že dotranjanega vodovodnega omrežja.

Začeli so tudi z aktivnostmi za razširitev pokopališča Sempavel, kjer bo potrebno naročiti izdelavo lokacijske dokumentacije, v kratkem pa naj bi (za začetek le na papirju) pričeli z aktivnostmi za izgradnjo kanalizacije. Ob tem pa so ob obisku delovne skupine posebej opozorili na problematiko funkcioniranja čistilne naprave Tr-

zin, saj ob nalivih še vedno močno onesnažuje vodotok Pšata z dokaj neprečiščeni oz. nerazredčeni odpadki in na problematiko, ki se pojavlja pri odvažanju odpadkov.

KRTINA

S pospešenimi aktivnostmi iz preteklega leta se nadaljuje tudi v letošnjem letu. Tako krajanje že kar težko pričakujejo asfaltiranje ceste Studeneč—Škocjan—meja s KS Prevoje, ki so jo v lanskem letu uredili v makadamu, tečejo aktivnosti za pridobitev večjega števila telefonskih priključkov, krajanje pa težko pričakujejo tudi začetek izgradnje poslovno-stanovanjskega objekta v Brezjah, kjer naj bi končno vendarle dobili prepotrebne prostore za delo KS, saj sedanji niti slučajno ne ustrezajo minimalnim kriterijem.

Kot smo že napovedali, so se odločili tudi za neposredne volitve predsednika in članov sveta.

DOB

Začetek marca je pomenil precejšnjo aktivnost zlasti za članice Krajevne organizacije RK, ki so tako kot vrsto let doslej tudi letos obiskale vse starejše krajanke in jih razveselile s skromnim darilom in prisrčno čestitko.

Na svoji letni seji so se zbrali tudi člani Krajevne organizacije ZZB NOV Dob, na zboru volilec pa je bil sprejet sklep, da tudi v KS Dob ob letošnjih aprilskih volitvah izpeljejo neposredne tajne volitve predsednika in članov sveta. Investicije tečejo po programu.

Lukovica

Krajevna skupnost je tudi letos ob 8. marcu pripravila tradicionalno srečanje starejših krajanek. Prijetno urejena dvorana, ob vhodu otroci, ki so vsaki obiskovalki izročili lično košarico s prvim spomladanskim cvetjem, lepo pogrnjene mize, vse to je prispevalo k prijetnemu začetku družabnega srečanja, ki za marsikatero izmed prisotnih žena pomeni prijetno živeto popoldne in zvečer, kate-

rega se vedno rada spomni.

Kratek kulturni program, v katerem so s slovenskimi narodnimi in umetnimi pesmimi nastopili pevci domačega pevskega zbora KUD Janko Kernik Lukovica, kratek praznični nagovor, nato pa prijetna glasba družine Habjanič, ob ka-

teri se je zvedril obraz marsikateri obiskovalki, ki se vsaka po svoje trudijo iz dneva v dan.

Brez finančne podpore obrtnikov in nekaterih delovnih organizacij srečanja ne bi bilo, zato se KS Lukovica vsem najlepše zahvaljuje.

Drtilja pri Moravčah: Pogovor s kmetico in upokojenko Ljudmilo RIBIČ!

Kmetijo Ribičevih v Drtilji pri Moravčah vzorno vodi enainšestdesetletna Ljudmila RIBIČ, družinska upokojenka. Ob našem prihodu smo jo našli doma. Pred osemnajstimi leti je v prometni nesreči v Krašcah izgubila moža Jerneja. Pustil ji je tri mladoletne otroke, za katere je skrbela sama, dokler se nista hčerki omožili in odšli zdoma. Sin Jože se je zaposlil v Mizarški obrtni delavnici v Moravčah.

Kmetija je srednje velika z osmimi hektari zemlje. Od tega je pet hektarjev obdelovalne, ostalo so travniki in gozd, kmetija je zaščiten. Pred leti so zgradili novo gospodarsko poslopje z modernim hlevom z napačalniki. V hlevu imajo več krav molznic; dajejo jim letno po 3.000 do 3.500 litrov mleka. Tudi pitance imajo, ko so dovolj težki jih oddajo v zakol. Letno oddajo povprečno 1.000 do 1.300 kilogramov mesa, pa

nekaj lesa in seveda mleko. Kmetijo so usmerili v živinorejo, kjer vidijo glavni vir dohodka. Poleg goveje živine redijo še prašiče, zajce, kokoši, kozo in čebele. Na njivah pridelajo pšenico, krompir, koruzo, zelje, korenje, kolerabo in fižol. Z odkupno ceno mleka niso zadovoljni; premajhna je. Osrednji problem so nespodbudne odkupne cene. Seveda imajo vso potrebno strojno mehanizacijo, traktor in delovno silo. Sin Jože, sestra Barbka s sinom Tonetom Rancigajem delajo na kmetiji od ranega jutra, do poznega večera, pa še ob nedeljah in praznikih. »Živina rabi človeka,« je položaj kmetice sklenila Milka RIBIČ.

Besedilo in fotografija: Jože Novak

Naši kraji in ljudje: Blagovica z okolico.

Do kdaj tako?

Črni graben je črna past — doklej?

Preveč bi bilo naštetih vse sestanke v KS Blagovici, nič bozarjarija pa tudi v sosednjih KS, ko vsakokrat bolj ogorčeni opozarjajo na prometno (ne) varnost ob magistralni cesti. In ko rajni, ali pa so zelo slabo urejene, ponekod so tik ob cesti kolesarji, v katere mimogrede zapelješ s kolesom ali motorjem, ko se izogibaš težkim tovornjakom, ki ob srečanju s približno enakim, le da ta prihaja z druge smeri, zapeljejo čisto ob cesti.

Kdo ve, na kolikih sestankih že so krajanje zahtevali ureditev prehodov za pešce, ob vsej magistralni na tem koncu valičnih sploh ne govorimo. Do kdaj! Pešci in kolesarji, med njimi veliko šoloobveznih otrok, pa tudi motoristi pa so in še bodo vozili ob skrajnih robovih cepravsem zanje, saj nekaj centimetrska neurejena bankina ni nikoli ni bila varna. Peljite se po njej s kolesom in vsajajte priti varno skozi Črni graben. Boste videli, da je nevarno že podnevi, kako pa je to videti ob prometnih konicah v ponoči, pa rajši ne poizkušajte. Do kdaj!

Kramberger show po domžalsko...

Nastop predsedniškega kandidata Ivana Krambergerja

... Evo, en komunist že ploska. Hvala bogi Dragi Slovenci, prvo vam moram povedati. Vi ste tukaj najbolj pametni. Vi ste komuniste nagnali f Črno goro. Svaka vam čast. To je najbolj bogata občina. Vidite, to ste imeli srečo, ste imeli sekretara partije Črnogorca, ki je samo spav, ki se nič ni brigo, da ste ga lahko okrog prinesli. Ste videli, to se napizdli Črnogorci. Če tega ne bi bilo, ne bi uspeli. To se lahko njemu zahvalite...

... Evo, dragi Slovenci, čuli ste že, da Kramberger kandidira za predsednika slovenske države. Ste videli mogočno, da časopisna nič doste ne spominjajo na Krambergera. Pri nas u Slovenciji se komunisti držijo stolice ko hudiča. Evo, komunisti že ploskajo. Smiri se malo komunist, smiri. Bog je tud douge lase imo, pa smo ga radi meli. Vidite, kak se je komunist raspizdo. To je Popitova generacija. Kak si Popit? Evo dragi Slovenci, mora bit, če zdaj ne bomo zmagali mi delafci, mi pri obrtniki, zapomte si, boste meli komuniste na glavi...

... Ja sn fiera bio na Vrhniko. Na eni strani je bla policija, na drugi strani je bla vojni tisti dom. En oficir je zaveso vun luku, prej smo mi lukali, zdaj pa oni lukajo vun...

... Vam odkrito povem m. siko me pravi »Kramberger, ti maš nemško registracijo avtomobil«. Ja mislim, dragi Slovenci, da je predsednik že u Evropi, kakor u Beogradu u Turcijo. Tako smo že zmagal.

... Evo tudi govorijo ljudje. Lih danas sem brau pri eno revijo u Lublani. Vidim opico na glavi pa Krambergera. Oni očjo prikazat, češ komunisti, da Kramberger ni normaln. Vi dobro veste dragi Slovenci tud pri svoji ženi. Marsikteri možki ispbau svojo ženo. Če ma mačko rad pa živali, je babca u redi, se z Bosancem ni kurvala. Kera pr nima živali rad, pa si lahka f kasarni isko. Evo al pa u baraki pri Bosanco...

... Poglejte, Bog mu daj večni mir našem Titu. Na stare dni ni mogu več strelati f ovco so mu k drevi privezali na dva metra, pa ga je plehnu bogega reveža...

... Evo dragi Slovenci, f Titovem Velenji je blo dest taužent ljudi. Ko je bio Tito u Titovem Velenji ih je meo samo pettisocdevet sto devetdevetdeset, ker ena gospa je zbolela...

... Evo, evo, komunisti so začeli ploskati, se bojijo šafle. Glejte, zemlja je naša, ko je ne mora nobedan sebo nesi, saki mora umret. Zato pravim, Bosanci brez vizuma, Srbi vizum, da kontroliram, kolki vas je, da ne bi stranje delali... (Aplavz)

Evo dragi Slovenci, tudi prosijo Kramberger, kako bo on Kramberger šov v Nemčijo ali Ameriko Buša pa Gorbačova obiskat. Evo, ko prišo Kramberger, fsi reporteri bodo v mene, pozabli Buša. Bom reko »Jas sam iz Slovenije, male deželevne revne siromašne. Lepo prosim pomagajte, da ne bomo izumrli tako kot vaši Indijanci. Evo, povno torbo dolarof bom prneso, bom rastalau med ljudstvo. Prej je Tito dobro živo, zdaj bo ljudstvo dobro žive-lo...

... Evo ste videli fsi glede naših mamic. Diktirajo našim ženam te lastne stranke i te partija, da ne bi smeje delati splava. Tako dalec bo prišlo, da jim bo po zakoni napisano, kdaj bo si lahko hlačke slekla, hlačke oblekla in dol legla...

... Moj sin Boris sen reku »Pogleli ljubljansko televizijo. Daj mi enga direktora.« On odpere ime-nik, je reku »Dragi ata, petondvajseti je, ker je da ih je. Vidite, tako je samo eden bo ostav in to ne tisti, čisto novega bom dal in oni drugi bojo vsi šafjali, kram in lopate dobili. Nobenega komunistu nem zaprev. Ker če bi ga zaprev, bi zastojni tam žru, delali bojo, kaj švicali vjo. Evo, tudi Dolanca bom zaplosil. On bo delovodja, kje že stari, kaj nemre več...

... Hvala lepa občinski upravi vaši je res edino oni nebdo šafjali tam pa tam bom kerega zbrau ke da šaflau. In tu bomo naredle kaj ste dobri obrtniki bom naredu tovarno krampof in lopat. To bomo prodajali po celi Sloveniji...

... Evo dragi Slovenci glede socialnega. Če pridete zdravniku morate čakati. Zdravnik pije kafe, baš ga briga, kaj se v čakalnici dogaja. Če bi to blo privatni rokah, b biu prisiljen, da bi se trudo, če bi hoteu preživeti. Danas, če pride kakšno mlado še malo po riti pošlatle, staro pa niti pokokne kaj ne več. Samo recepte napiše za čajčke in mu je vseen, al bo mrla al ne bo mrla...

... Kaj Ti pomaga, če maš lepo babo, pa se Ti kurva. Boljš je met debelo, ki te rada ma, ljubi svoj družinjo, svojega moža, maš toplo hrano, oprani si. Kaj Ti pomaga lepa babo, pa jo po kasarni išeš, pa ajds dobiš...

Ivan Kramberger na ploščadi pred Veleblagovnico v Domžalah v soboto, 3. marca 1990: »Ko bomo zmagali...«

... Evo dragi Slovenci, bomo zmagali, smo že zmagali. Zato pa pravim dragi Kučan, bogi božičnik Smole, ki so čisto blede, ki te Srbi zmantali, pejte v penzijo, drugač bote šaflal...

... Evo tudi medalje. Poglejte tisto AVNOJ-sko priznanje, Kidričevo, Titovo, Smoletovo, Kučanovo pa ne vem, kakšno sranje še fse, Dragi Slovenci, ste že čuli, ker bogi delavec kako priznanje dobiu, srebrno zvezdo. Sam občinski pa te višji funkcionarji so drug drugme medalje potalal. Govorili pa so komunistem, fsi bomo dobro žive-li...

... Ste videli dragi Slovenci, gde je Kramberger, tam je narod. Gde pa je Kučan pa Milošević, tam pa je udba pa policija. Zato pa ne upajo na oder, da ne bdo kako gnilo jajco f glavo dobili...

... Doktor Drnovšek je šolan človek, to svi znamo. Miren človek. Sm opazovau enkrat na televiziji, je doktor Drnovšek sedo, na njegovo mesto pa se je vseo Milošević Bog nas varij marija, če bi se na moje mesto useo. Fse kosti bi mu polamav...

... Odkrito vam povem dragi Slovenci, to obrtništvo tudi ni. Jaz imam dva sina, Borisa pa Dančita, sta gostilničara, saj ne vesta kelnarit, pa sta gostilničara. Saj nič ne naučijo. Učijo se o seksi, kaditi, bedarije, piti, fse ono, kaj pa ne, pa ne. To učijo komunisti. Če pa im kaj rečeš, si pa kaznovan, si pa kontr-revolucionar...

... Imam tudi značke. Evo značke, moja glava, kar je mariborski škof poženo, kaj boste srečo imeli. Kira žena se kurva z Bosancem, ji v žep daj, se ne bo več kurvala, Enokratno!

... Ko bodo volitve, pa naj pri svaki kištri stoji en Srb in vi lom. Ko bo videu, da smo mi zmagali, fskaj Srb in dobi liter mleka, pol kile kruha, vozno karto, evikajit, amen...

... Ko bom jas predsednik, ne bom meu šoferja, pa bom vido kakšno staro mamico, pa bom ustavo,

se bom jo bom useu, pa bom jo odpelao tam, kam bo htela it. To je pravi oče slovenskega naroda. Tito pa je sedopko baron pozadi. Ludski človek mora bit...

... Evo, evo Bosanci. Moja žena je rekla »Bosanca u krevet, Slovenca na posao, familija super. Bosanac uvek nešto muva, a Slovenec spava«. Evo Bosanci, vi vte brez vizuma. Poglejte, Bosanec je prvi knjigo kupo. Odakle si? Z Jajca? A is Bihaća! Ker najbolj poznam Jajco, tam so naredli veliko sranje...

... Evo, potpisano! Evo dragi Slovenci! Evo, dragi Kučan, ti otistopi. Če boš otistopo, bomo Kardeloy spomenik podrl, pa Tvojga postavili. Zalaufalo! Evo osam, deset, petnajsto formularof. Zalaufalo. Evo dragi Slovenci, tu bo prestolnica, nič več u Lublani. Smo že zmagali, Kučan adijo. Evo zalaufalo, zalaufalo... Petnopedeset. Petnopedeset smo jih dobili. Enokratno. U deset minut. Evo, potem, bko bomo imeli več ko pettisoc, bomo prodali komunistom za dragi denar...

... Evo tudi pogledite. Tudi moja žena je noseča, tri mesece. Poglejte predsednik že šiba. Ne bo slovenski narod izumru. Kaj pa Smole, bogi reveš, ki je čisto blede, Srbi so ga čisto iscrpili. Saj ne more več. Kera bi rada otroka mela, evo jas sem tukaj. To je pravi predsednik, to je tisti ljudski predsednik. Ja mislim, boljši mene kot Bosanca...

... U glavnom, zapomte si, kaj sen reko. Ko bomo zmagal, ne bom šou u Lublano tisti dan. Doma bom na kauču ležu, s staro deko dol pokrit, pa bo čakao, kaj bomo zmagal, kaj nismo zmagal. Oni bodo si tam stali, pa k' bodo zgubili, tak b'do potuljeni. Jas pa doma na kauči ležu: »Ura Slovenija, ura Slovenija!«

Točno po video zapisu izbral Metod Borc

Nastop Ivana Krambergerja si lahko ogledate tudi na kaseti videa MBM iz Mengša avtorja Metoda Borca.

Skoraj kot humoreska:

Živimo v odstotkih...

Ko so me v šoli poleg štirih osnovnih računskih operacij in ulomkov naučili še obrestnega računanja z odstotki, sem bil prepričan, da sem v računstvu na knju. Čarobni odstotki! Kako na široko si lahko razmišljaj in primerjal. Seveda pa so odstotki predvsem zato, da nazadnje, ko vse sešteješ, znese sto.

Poglejmo danes v časopise in revije, prislunhimo radiu in televiziji. Sami odstotki! V tisku za lažjo primerjavo marišejo šte stolpce. Še bolj razviden je krog; kot tam v slaščičarni, ko razrežet torto, kjer naj bi bili vsi kosi enaki. Na žalost pa je kak kosček zmerom za malenkost večji, seveda na škodo drugega.

Odstotki, odstotki! Rast oziroma padec narodnega dohodka ali prirastka prebivalstva, števila nezaposlenih, plače, otroški dodatki, samski davek, podražitve, pocenitve — sami odstotki. O, saj res — znižanje cen za 30 do 50 odstotkov! Seveda lahko ko so pa dva dni prej za 40 odstotkov naskrivaj podražili.

Končno so začele prihajati na dan privilegirane pokojninski zaenkrat le za »nekaj rib« — pa že taki odstotki, oprostitve odstotki!

Saj res, javno mnenje bi skoraj pozabil. Če ne obvladate odstotkov, bo šlo težko. Še huje pa bo, ko si bodo nove stranke odstotkih razdelile ali pridobile pristaše in volilce.

Človek bi pričakoval, da bo v Poročevalcu pred meseci objavljen prispevek Hodimo po levi ali po desni strani ceste! »vžgal«. Toda kakšnih posebnih odmevov ni bilo slišati. Recimo da bi se nekaj odstotkov učiteljic oglasilo: »Pri nas je vse jasno, učenci so stoo odstotno (100 %) seznanjeni, kako se pravilno hodijo po cesti.

Te dni pa se je le pokazal uspeh. Na športni dan sta dva mlazreda, ki sta šla proti jugu, hodila po desni strani ceste, dva mlazreda v zahodni smeri pa po levi strani. Pohvalno, 50 odstotni uspeh! Polovica učencev je hodila po pravi strani ceste. V današnjih našnjih časih, ko se odstotki vse bolj drobijo in ko bomo morali biti zadovoljni tudi z manjšimi odstotki, je tak uspeh res nekak izrednega.

Če na bistrškem mostu od desetih delavcev dva (2) delavci dva (2) nekaj bezata, štirje (4) debatirajo, dva (2) pa po izjavi mojstra čakata na material, bi vse to lahko prikazali tudi v odstotkih. Čez dve uri se ti odstotki oziroma delavci malo zamajajo. Koliko odstotkov dni oziroma mesecev bi bila predelava mlazestu za okolico hitreje dokončana, če bi se delalo kot v družbeni Evropi, pa v kakšnem uradnem poročilu zagotovo ne bomo mogli gledati.

V odstotke bomo padli tudi čez nekaj mesecev, ko bomo koalicijskih strank zahtevali, da morajo čez noč rešiti vseh strankovo zavezano politično situacijo. Stranke pa bodo rekly: »Kaj ena stranka s 100 odstotno oblastjo gradila in reševala 45 let mlazmi zdaj ne moremo urediti v dveh letih.« Tu bodo »časovni odstotki malo bolj zapleteni.

Lažje bo tole. Če neka tovarna, ki dnevno izdela 1000 ton delkov, v Mlinščico in Bistrico pa vzporedno izpusti 100 kubnih hudu onesnažene odpadne tekočine, upam, da izračun odstotkov ne bo delal težav. Glede ekologije je pa le nekaj odstotkov napredka. Ihanska farma bo dobila čistilno napravo. 100 odstotno mrtva Bistrica se bo pod lhanom sčasoma spet opomogla.

Tole pa skoraj ne spada v tale sestavek: Na seji sveta krojačev ne skupnosti dva nadbudnika na debelo kadita. Poleg teh dveh je na seji še devet krajevnikov — nekadilcev. V odstotkih ali v njih — težka rešitev, kaj pravite? Nekaj »se« sicer objublja, mnutno pa, kar zadeva oliko vedenja in obnašanja, smo od Evrope že zelo daleč!

Še ena prometna. Če izpred trgovine na ulici Veljka Vlahoviča v Domžalah pajek v osmih urah od 50 parkiranih odpadnih 25 avtomobilov, izračun odstotkov res ne bo težak.

Kajne, saj nas od teh zoprnih odstotkov že vse skupaj glavno. Zato nehajmo!

Kakšni nesmiselni odstotki pa našo federacijo začasno skupaj držijo, pa res več ne spada v okviru tega pisanja.

V glavnom smo vsi Slovenci za stoo odstotno Slovenijo, naj živi 100 odstotkov.

Pisma bralcev:

Akcija na Malem jelniku

Letošnja zima je bila vsem naklonjena, ker nam ni nasula snega in tudi mraza ne hudega. Vsi smo prihranili pri kurjavi in tudi na Cestnem podjetju v Domžalah, ker jim ni bilo potrebno čistiti snega, pa vseeno pravijo, da nimajo denarja za flikarijo na vaških cestah.

Vaščanom na Malem jelniku pa zima ni prizanesla. Dne 27/1.-90, ko je prišla prva odjuga in še deževje vmes, je zmrzlina na cesti popustila in je od Blagovice do Jelnika na več mestih na cesti nastala barjanska močvara. Na cesti je nastalo blato do 30 cm globoko in z avtomobilom je bilo nemogoče priti v vas. Nekateri so se posluževali obvoz, oziroma kdor je hotel priti na Mali jelnik z avtomobilom je moral v Krašnji zapeljati proti Kranjemu brdu in skozi vas Vošče kjer je bilo tudi precej blata. V ponedeljek dne 29/1.-90 sta iz vasi PRAŠNIKAR Zdravko in RESNIK Tone, se oglasila v Domžalah na Cestnem podjetju in zaprosila za pomoč popravila ceste na Jevnik, dobila sta odgovor da ni denarja. Kljub negativnemu odgovoru so še isti dan iz Cestnega podjetja ogledali stanje ceste na Jevnik.

Po ogledu so takoj pričeli z deli na cesti. Dne 30 in 31/1. so delavci cestnega podjetja z me-

hanizacijo, res cesto delno vsposobili za promet. Največje luknje so v tistem trenutku pozamašili in še nekaj delov ceste posuli preveč natanko, da verjetno niso porabili 10 m (kubikov) peska in tudi kanalov niso očistili, čeprav sta bila dva delavca z lopato dva dni na tej cesti.

Čez tri dni, ko so delavci Cestnega podjetja odšli, so na cesti ponovno nastale velike luže blata in cesta je bila ponovno neprevozna. Dne 4/2-90 nedeljo dopoldne smo se vsi vaščani iz Malega jelnika zbrali in odšli na cesto. PRAŠNIKAR Zdravko in PESTONIK Jože, sta s svojim traktorjem s prikolico, RESNIK Tone si je traktor sposodil in so tako iz kamnoloma izpod Golčaja vozili pesek na cesto.

POGAČAR Zvone, PESTONIK Silvo, BRLEC Aco, KOSEC Miro, US Maks in Viktor ter GRIL Drago pa so pesek nakladali in posipali oziroma poravnali po cesti. Do 15. ure popoldne je bilo preko 20 m kubikov peska navoženega in posutega na cesti in tako je bila cesta ponovno usposobljena za promet.

Akcijo vaščanov si je ogledal predsednik Krajevne skupnosti Blagovica Milan FLORJANČIČ in pohvalil vse udeležence prostovoljnega dela.

Viktor US

Po zakonu o upravljanju in vzdrževanju cest, je pred nekaj leti od Krajevne skupnosti Blagovica za vzdrževanje prevzelo Malo Jelniško cesto, Cestno podjetje Domžale. V tem času upravljanja so cesto samo strugali in le tu in tam posuli malo peska. Tako so pesek s ceste postrugali in je sedaj polovica ceste gola zemlja. Taka cesta več ne vzdrži precejšnemu prometu, ki vodi iz magistralne ceste v Blagovico skozi Mali Jelnik naprej v druge vasi. Skozi vas na cesti ni odtočnih kanalov in ob deževju vsa voda iz vasi teče po cesti, zato nastanejo čezdalje večje težave vzdrževanja te ceste.

Ta cesta je širšega pomena in ni samo za vaščane iz Malega jelnika. Cesta povezuje še vas Vašce, Krajno brdo, Vrh in še druge vasi naprej. Dogodil se je primer lansko leto jeseni, kjer je na magistralni cesti Ljubljana—Celje v naselju Sp. Loke prišlo do hušje prometne nesreče in je bila nekaj časa magistralna cesta zaprta. Precej voznikov s težjem vozilom so se poslužili obvoz Krašnja—Blagovica in obratno. Zato bi Cestno podjetje Domžale moralo posvetiti več posluha za vzdrževanje in tudi Gozdno gospodarstvo precej uporabljat to cesto za prevoz lesa ter ponavadi v deževnem vremenu.

Vaščani iz Jelnika smo zaskrbljeni, ker se zimskih težav nismo rešili in se že bojimo pletja, ko bodo prišle nevihte in nam bo spet odneslo ta pesek, ki smo ga danes s težavo navozili na cesto.

Dober dan, naši

Dekleta, potem pa še Avseniki...

Že od leta 1984 s simpatijami spremljamo dejavnost zagnanih kolesark iz kamniške in domžalske občine, ki občasno zapustijo štedilnice in se podajo na kolo, pa ne samo za zdravo telo, pač pa tudi odkrivati svet, spoznavati naše rojake ter navezovati stike predvsem s tistimi, ki so ostali zunaj naših meja. Leta 1985 so znamenite kolesarke zavzele s pedali Furlanijo, Julijsko krajino in tudi avstrijsko Koroško, vmes so imeli še nekaj drugih podvigov, lani pa so se podale na dolgo pot s bicikli po Kanadi. Znano je, da so si tudi denar za pot priskrbele same, s trdim organizacijskim delom uspešnih prireditev.

O lanskem podvigu še nismo zvedeli v našem časopisu prav nič, zato nam je Katarina Rožman povedala tole:

»Tik pred poletjem smo ponesele vonj ajdovih polj, bistrino naših potokov, šepet gorenjskega vetra in žlobudranje naše govorce v Kanado, tja v Toronto, kjer smo od 13. do 28. junija prebrcale na kolesih razdaljo od Toronta do Montreala. Ves čas nam je stal ob strani Tone Vršič-Priek.

Lahko se pohvalimo, da smo si vtisnile Kanado ob blizu v srce, kajti občutiti deželo s kole-

sa je nekaj drugega kot iz avtomobila. Prvi del poti iz Toronta je bil precej hribovit, pozneje pa položnejši. Skupaj smo prekolesarile čez tisoč kilometrov po barviti kanadski pokrajini, med farmami in jezeri, skozi indijanski rezervat in druge znamenitosti, oprhale smo se v Niagarskih slapovih, prekrizarile smo St. Lawrence, reko, posejano s tisočermi otoki. Dotaknile smo se mladca iz vrst stražarjev pri menjarji straže pred vladno palačo v Ottawi in doživale romantični del Montreala... Vtisov je toliko, da še vedno prihajajo za nami...

Nadebudne kolesarke pa že mislijo na drugo dolgo pot — na pot v Avstralijo, na katero

Športne in kulturne delavke iz Mengša, Kamnika in okolice v Kanadi.

naj bi se podale prihodnje leto v aprilu. Za to pa je treba zbrati ogromna sredstva. Ker so se v zadnjem času osamosvojile in nimajo več pokrovitelja, pač pa so organizirane kot športno kulturno društvo z imenom Dekletno društvo, da bodo večji del sredstev pridobile tako, da bodo organizirale s pomočjo dobrih sodelavcev nekaj kvalitetnih prireditev. Kot prva je končala ansambla bratov Avsenik, jim ga pomaga organizirati Silvo Šink, odviljal pa se bo 23. marca v domžalski hali komunalnega centra. O namenu čistega izkupička bo spregovorila in izjavila glavna med glavni Ivana Skamen-Kika. Vstopnice za Avsenike prodaja turistična agencija Veronika, Fotokopirarnica v Veleblagovnici in Hram Ročice. Koncert Avsenikov bo zagotovo tudi tokrat razprodan. Znano je, da Avseniki po tako hodni Evropi že delajo tako imenovano »poslovilno turnejo«, in kdo ve, kolikokrat bodo v domače glasbe sploh vse nastopili v naši občini, zato je to lepa priložnost, da se udeležite programa, ki je postavljen novozalo slovenske gledalce.

In kolesarke? Pravijo, da je zanje glavno, da poglabljajo stike z našimi rojaki, kjerkoli so. Ker so tako zagnane, bodo zagotovo lahko stisnile ob Slovenijo letu roke marsikomu od Slovencev tudi na daljnem sedmem kontinentu in mu zazelele Dekletno društvo, saj je nadalje vnaprej in še nadalje vnaprej vztrajnosti tako pri organizaciji in še bolj na kolesih!

I. Sivc

Naš zbor volilcev:

Moj Bog, demokracija ni lahka...

Objava v Občinskem poročevalcu, čisto klasični plakati na krajno običajni lipi, pa še osebno vabilo! To pa je že preveč, sem vzkliknil sam pri sebi. Tega zbora volilcev se moram, moram udeležiti! In sem se ga, hvala bogu, sicer ne bi uspel. Pa je, tudi prav zaradi mene!

Dvorana naše krajevne skupnosti je bila še skoraj pol prazna, ko sem točno ob 18. uri, podobno kot Cary Grant v Točno opoldne, samo brez orožja, ves zhičen in v demokratičnem pričakovanju predpremiere prvih neposrednih, tajnih in demokratičnih volitev vstopil in si poiskal prostor v eni izmed nezasedenih vrst. Predsednik skupščine ali sveta, da obrabe imam slab spomin, je nekam nerodno mencial z rokami in vzdobujal predsednika SZDL, ki je poudarjal, da se volitev ne gre več, naj on vodi sestanek, saj sta to on in njegova organizacija počela že najmanj 4 desetletja. Ne vem, kaj sta se zmenila, ampak naslednje pol ure smo se učili šteti do 30. No ja, saj sklepni smo bili že ob 18.20, ko nas je bilo 22, ampak istih 8 »mandeljcev, kaveljcev ali korenin« bo že moralo še priti, se je pridružil eden od funkcionarjev, ko je razlagal, da so razdelili samo 500 vabil in 20 plakatov.

Prisel je Lojze, ki ga je pripeljal Minka. Smo ga hitro napodili, naj pokliče še njo, otroci in krave bodo pač morali počakati, tudi to je cena demokracije! Francelj je poklical brata, naj reši situacijo, poklicali smo hišnika, ki je prišel z dojenčkom (nimam varstva!). Tega sicer nismo mogli šteti (dojenčka namreč), ker se nima volilne pravice, smo pa zato prišli dva mladince, ki sta se nekaj opravičevala, češ da se pri nas sestane še nikoli ni začel brez polurne zamude (pa se prav sta imela!). In ko sta prišla še dva možakarja, smo se oddahnili: devetindvajset, trideset! Hura, uspeli smo, začnimo! Pa nismo, povedala sta namreč, da sta iz stranke, nista pa iz naše KS. Nikakor ju nismo mogli priti, pa čeprav ima eden v naši KS punco, drugi pa precej zlate. Škoda! Zakon je pač zakon, smo bili žalostni!

Kaj hočemo, je bil tudi žalosten sklicatelj, fantje in dekle, domov, dobimo se drugič. Kaj! smo zavpili, to pa že ne. Štefan ti v bife, Jože v trgovino, pa »privlečta« še tiste dva, kdo bo pa še enkrat »hodu«. smo bili enoglasni in smo reci in piši nekaj minut pred 19. uro začeli. Na je bilo kar 32 (dvaintrideset!), saj sta se nam pridružila še dva hišnikova znanca (preverjeno iz naše KS!), ki sta k njemu sicer prišla na partijo taroka, sta

pa zaigrala z nami. In smo začeli.

Začetek je bil kot pesem! Delovno predsedstvo, pa hvala za zaupanje, pa imamo vse pripravljeno za tajno glasovanje. Pogledite, kuverte, glasovnice (6x po 200 komadov, garantirano!), pa se odločite tovariši, pardon, gospa in gospodje. Javno ali tajno! Saj smo sami domači, kar javno bomo! Javno! glasovnice bo pa tajnica porabila za »šmir« papir, ji ga vedno zmanjka. Javno! Kdo ni za javno? To je demokracija, višek demokracije, se je predsedujočemu tresel glas, nato pa se mu je stemnilo pred očmi. Vsi nismo bili za javno glasovanje in smo morali izvoliti še volilno komisijo. Sam sem se kar oddahnil, saj sem imel svinčnik s seboj, ga ja ne bom zastoj nosil s sabo!

In smo šli. Od kandidata do kandidata! Najprej zbor občin, bo čisto moški zbor, ko ni nobenega ženskega soprana med kandidati. Nekaj osebnih podatkov, nastopi posameznih strank (bravo, fantje!), pa smo obkrožili. Dajmo, naprej! Lahko vse štiri, tri, dva, enega, nobenega! Kakšna demokracija, kakšna svoboda, priložnost za izražanje volje ljudstva! Hura! Nato pa liste: odvisna, neodvisno odvisna, odvisno neodvisno odvisna, pa še en posameznik. Ta si pa upa! Korajžen fant! In smo spet obkroževali in izražali svojo voljo. Kaj če nobenega ne poznaš, če nimaš nobenega pripomočka, da bi vsaj žrebal, če te sosed kar naprej prosi za svinčnik (še vabila ni do konca prebral, sem jezen, le kaj se to pravi!). Smo jih določili, nekaj pa pustili drugim, naj povedo, kdo bo njihov predsednik!

In nato so bili na vrsti NAŠI. Obkrožite najmanj dva, če ne, ne bo šlo je »grozil« predsedujoči. Malo sem pogledal po dvorani: ne bo šlo! Janez ne mara Poldeta, Polde je jezen na Staneta, Stane se krega z Jožetom, Jože ima neporavnane račune s Peptom! Ne bo šlo! In ni šlo. Fantje so dobili po 28 celo 29 glasov, 30 nobene. Kakšna škoda! Hvala lepa, je rekel predsedujoči, v nedeljo na svidenje. Kaj!! V nedeljo grem na Limbarsko, smo tulili, baba me »ubije«, če ne grem z njo, imam delavce, dobimo obiske, me ne bo, smo tulili, usklajeni kot na seji CK ZKJ (pred leti, se ve!). Zahtevali smo od predsedujočega: Daj, dajmo še enkrat, bomo javno, vsi za vse, dajmo! In se nas je usmilil. In smo vsi za vse in so vsi dobili po trideset, celo dojenček je začel stegovati roko. Bravo! Nobenega dodatnega kandidata (le kje jih boš dobil, saj so še ti komaj pristali, jih je bilo treba »skor tepsti«). Pa smo jih dobili! Pa so dobili vsak po 30, bravo mi! Za tisto hruško se bom pa Poldetu maščeval na volitvah, ga bom »tok prečrta, da bo kar svinčnik skoz pogledu«, sem se pridružil, ko sem se demokratično utrujen vračal domov.

Pa naj še kdo reče, da je demokracija lahka!

OSA

Ali smo povabljeni tudi mi

Razmišljanja ob članku objavljen v glasilu Občinski poročevalac št. 3 z dne 28. 2. 1990

Slovenska kmečka zveza — podružnica Domžale je imela občne zbere po lokalnem principu, kjer so ustanovljeni podobori v Domžalah, Lukovici in Moravčah. Na teh odborih se je obravnavala skupna problematika zadrugištva. O tem je pisal Občinski poročevalac — glasilo občine Domžale.

Delavci zadruge nismo imeli možnosti sodelovati na teh zboreh, ker od podružnic nismo prejeli vabila. Nekaterih zborov smo se kljub temu udeležili in želim povedati na omenjeni komentar svoja mnenja.

Problematika kmetijstva v občini Domžale je tako aktualna, da se je pričela soočati s tem problemom tudi lani ustanovljena Slovenska kmečka zveza. Predvsem jo zanima poslovna politika v Kmetijski zadrugi, katero je sprejel Zadrugi svet. Zadruga je vedno pripravljena izvajati dogovorjen način poslovanja, zato ni vprašanje ali je hotela ali ni hotela uresničevati sklepe v intere-

su svojih kooperantov. Smelo lahko trdimo, da ni sporna sposobnost delavcev zadruge temveč gre za probleme uresničevanja skupnih ciljev razvoja kmetijstva. V zvezi s trditvijo v članku, kjer so navedene trditve in zahteve, da zadruga ni izpolnila navedenih zahtev SKZ želimo poudariti naslednje:

1. Pogodbeni odnos med zadrugo in klavnicama (Meso Kamnik-

Domžale in Mesno industrijo Zalog) je urejen tako, da se tehta topla polovica zaklanih govedi ob zaželeni prisotnosti rejca. V kolikor obstaja v ta način tehtanja govedi kakršnokoli nezaupanje ali sum kmetov, potem je edina možnost tehtanja živih živali na bivših dogonskih mestih, koder obstajajo živinske tehtnice. Zaradi visoke inflacije v lanskem letu je zadruga s pomočjo občinskih skladov za pospeševanje kmetijstva občin Domžale in Kamnik skrajšala rok plačila goveje živine za kmete iz 14 dni na 7 dni, kar poteka tudi v tem letu.

2. V zadrugi si prizadevamo, da v največji meri zadovoljimo interese kmetov nasploh tudi pri očitnem nepravočasnem obračunu in izplačilu mleka. Resnično so se pojavljale v lanskem letu občasne zamude pri izplačilu mleka, vendar ne po krivdi zadruge.

Največ zakasnitev je nastalo zaradi nepravočasne formirane odkupne cene mleka, katera je določena na republiškem nivoju, prav tako so zamujali podatki za republiško premijo in kompenzacijo za li-

ter mleka. Pri decembrskem obračunu mleka pa je prišlo do okvare računalnika na računskem centru izven zadruge. V izogib vsem tem nevspešnim zadruga pripravila lasten postopek za obračun mleka.

3. Kar zadeva problematiko pravočasnega obveščanja zadrugičnikov moramo poudariti, da je predlog SKZ podružnice Domžale uresničljiv. V ta namen bomo sprejeli ustrezen sistem informiranja o tekočih poslovnih odločitvah in sklepih zadrugičnega sveta. Vedno smo bili dovzetni za tvorne predloge, za kar pa vedno ne obstajajo pogoji. Prizadevali si bomo, da bomo takšne pogoje ustvarili.

4. Smatramo, da je zelo pavšalna ocena o tem, da je zadruga sorazmerno draga pri oskrbi z repromaterialom, kar je tudi relativno glede na to, da imamo veliko kupcev tudi izven območja naše zadruge. Zaradi pomanjkanja lastnih obratnih sredstev v tem času ni mogoče prodajati našim zadrugičnikom repromateriala pod ugodnejšimi pogoji (avansi, krediti itd.).

Smatramo, da smo delavci Kmetijske zadruge kot tvorci skupnega zadrugištva povabljeni k enotnemu razmišljanju s SKZ in sodimo, da smo enako odgovorni za uresničitev skupnih ciljev.

Kmetijska zadruga Emona

Pisma bralcev

Moramo se pohvaliti, da v zadnjem času v UREDNIŠTVO dobivamo kar precej pisem naših bralcev, tudi pokličete nas in veseli smo vašega sodelovanja, malo manj pa nepodpisanih pisem, ki jih ne bomo objavili. Danes pa lahko preberete odlomka iz pisem dveh vojakov in našega bralca iz Radomelj:

»Zelo sem bil vesel vašega časopisa in se toplo zahvaljujem za vašo skrb za občane občine Domžale. Ko sem bral to številko Občinskega poročevalca, mi je kar popestrilo dan, saj je kot žarek zasijal v temnino na jug naše države, kjer so zelo resni in krizni časi, saj dogajanje na Kosovu grenijo vojaško življenje, ki je včasih lahko zelo zanimivo in veselo.

Od doma mi pišejo redno in me tudi obveščajo o novostih pri nas, v Občinskem poročevalcu pa lahko v sliki in besedi spoznaš veliko več o dogodkih doma v domžalski občini, ki jo kar malo pogrešam: njeno prijaznost in toplino okolja ter lepoto narave. V tej številki ne manjka športa in kulturnih prireditev, pogrešam pa kakšno križanko in malo več razvedrila, lahko bi bile tudi ankete z otroki in kakšen otroški kotiček, pa bi naš časopis postal še bolj naš.

Zelo bi bil vesel vsakega pisma iz občine Domžale in bom vsakemu odpisal, tako bi mi mnogo skrajšali dolge vojaške dneve.

Prvo številko Občinskega poročevalca, ki pa je bila tudi edina, katero sem dobil v vojsko, sem dobil po naključju od mladega vodnika Leušteka Slavka (Domžale, L. Šercerja), ki mi je rekel, da so se mu oči kar odprle, ko je spet videl nekaj domačega v tako oddaljenem kraju, zato se tudi v njegovem imenu zahvaljujem za naš Občinski poročevalac in vas ob-

enem prosim, da tudi naslednje številke pošiljate tako meni, kot njemu, zato prilagam oba naslova.

Urbas Marjan, V. P. 8440/4
17501 VRANJE
Leušteka Slavko, V. P. 8440/5 17501 VRANJE

UREDNIŠTVO PROSI VSE FANTE, KI ŽELIJO PREJEMATI OBČINSKI POROČEVALEC, PA GA NE DOBIJO, DA TO SPOROČIJO NA UREDNIŠTVO. PA SREČNO, FANTJE!

Vse tiste, ki oblikujete naš občinski časopis, bi rad najprej pozdravil in pohvalil. V časopisu je mnogo zanimivih tem, verjetno pa se je zaradi člankov rešil že marsikateri problem ali vsaj problemček, ki so ga imeli prebivalci naše občine. Tudi jaz se obračam na vas z dvema problemoma. Sem iz novega naselja v Radomljah, kjer imamo do hiš čez polje makadamsko cesto, ki se s pomočjo padavin zelo rada spremeni v potok, luže in

blato, ki ostanejo po dežju, pa onemogočajo normalen dostop do 21 hiš. Domžalski komunalci enkrat na leto pripelejo pesek — to pa je tudi vse. Ali bi se dalo izvedeti, kdaj bodo tudi naše hiše (Ravnikarjeva, Gregorčičeva ul. in pa Cesta Radomeljske čete) s svetom povezana z asfaltom (ali je to za nas še vedno nedosegljivo kot za hribovske vasi v Albaniji)?

Naslednji problem pa je telefonski priključek, ki ga čaka mo že, ... le kdo bi naštel vse ta leta in pa prošnje ... Bi se dalo kaj napisati tudi o novih telefonih v Radomljah ...

P. N. za Starim kovačem

Nekaj o telefonih lahko preberete, o ostalem bodo povedali drugi, drugič pa je bolj korajžno s celim naslovom, saj ga lahko obdržimo v uredništvu.

TUDI DRUGE NAŠE BRALCE VABIMO, DA SE OGLASITE!
Glavna urednica

Polemika na sestavek o izboru krajevnih imen v naši občini

Omenjeni sestavek je bil objavljen v Občinskem poročevalcu z dne 14. II. 1990.

Seveda ima vsakdo pravico, da po svoje razmišlja, kako so ali kako naj bi nastala imena naših krajev. Čudno se mi le zdi, da je neki izobraženec na te stvari gledal tako enostavno in preprosto, saj se o takih zadevah kosajo znanstveniki, ki se s tem poklicno ukvarjajo. Zato menim, da je kakršnokoli oporekanje ugotovitvam, ki jih je objavil enkratni Slovenec in veliki jezikoslovec prof. dr. Fran Ramovš, nesmiselno.

Osnove, iz katerih so se nazadnje izoblikovala nekatera krajevna imena, so za nas laike včasih res čudne ali težko razumljive; so pa po svoje zanimive. Na vsak način moramo zaupati znanstvenikom ne pa različnim amaterjem.

Še huje je seveda to, da naj bi krajevno ime, ki je živo že več sto let, spremenili. V prispevku je namreč omenjeno, da bi bilo treba ime vasi ROVA pravilno pisati ROVE, kar je le nekoliko nerodna trditev.

Če pogledamo v »Zemljevid Slovenske dežele in pokrajine« iz leta 1853, že vidimo krajevno ime Rova. Zanimivo na tem zemljevidu pa je ime Mengša, saj je še pisano V. in M. Mengiš, Domžal pa sploh še ni. Na avstrijskem vojaškem zemljevidu iz let okoli 1900 je spet živo ime Rova, seveda obenem z nemško obliko Rau. Povojni zemljevid Slovenije, ki sta ga sestavila prof. dr. Valter Bohinec in prof. France Planina, ime tudi Rova. Krajevni leksikon LR Slovenije iz leta 1954 kot tudi Leksikon Slovenska krajevna imena iz leta 1985, navajata krajevno ime Rova.

Torej Rovljani že najmanj 140 let »gor rastejo« ob tem in s tem imenom svojega kraja.

Res je, da ljudje včasih nekatera krajevna imena po svoje oblikujejo ali celo po svoje sklanjajo, po drugi strani pa takrat, ko prislunemo ljudski ali domači izgovorjavi, pridemo do prave rešitve. Tako je tudi pri krajevnom imenu Rova, ko domačini 5. sklon na Rovih večinoma izgovarjajo na Rovh. Podobni primeri: na Jezercih — na Jezercéh, v Vratih — v Vratéh in na Brdih — na Brdéh.

Poglasni e v naši okolici nastaja v domači govorici iz glasov e, i in u. Tako je pes — pēs, ves — vēs, nič — nēč, miš — mēš, tič — tēč, kruh — krēh, kup — kēp, jug — jēg.

Poglejmo, če se kaj takega dogaja tudi z a-jem: v Vrhovljah, po domače v Vrhólah; v Rafočah, po domače v Ra-hučah; v Palovčah, v Vrhpoljah; v Zapogah; na Črnučah. Torej a se v končnicah ali obrazlih krajevnih imen, ki jih

navajam v 5. sklonu, vsaj v našem dialektu, ne spreminja v polglasni e. Zatorej domača izgovorjava na Rovh po mojem mnenju lahko nastane samo iz oblike na Rovih.

Prilagodljivost za lažjo izgovorjavo srečamo v več primerih. To pride najbolj do izraza pri predlogih z in s, ki naj ju, če je le mogoče, izgovarjamo skupaj z besedo oziroma z imenom kraja. Na primer: V Kamniku, na Žalah — s tem vzporedno bi morali reči z Žal, izgovarjamo pa iz Žal, ker je tako lažje. Še: na Šutni — iz Šutne, na Škrjančevem — iz Škrjančevega in podobno.

Kot sem že omenil, ljudje tudi napačno sklanjamo. Kar prislunimo vsakdanjim pogovorom, govoru po radiu in televiziji in tudi časopisi niso izjema. Torej: pred dvemi leti, k dvemi tedni, z dvemi klobuki. Po domače rečemo: pred dvem letóm, k dvem tednóm, z dvem klobukóm. Prav je seveda: letoma, tednoma, klobukoma. Slišimo tudi: to knjigo še nisem bral, to kaseto pa nimam, to pesem pa ne poznam — prav je seveda: knjige, kasete, pesmi.

Sami boste ugotovili, kako se sliši: te dve hiše oziroma ti dve hiši so lepe, ali: dve sestri so prišle na obisk, ali: dela-la so samo dva delavca, travnik in gozd so ogroženi. Uboga slovenska dvojina, ali ji res bije zadnja ura?!

In ta nesrečna beseda — koristiti. Kaj vse danes koristimo: si že koristil dopust, koristil bom nature, koristil sem posojilo, koristim to priliko. Prav je: porabil, uporabil, izrabil, izkoristil. Na žalost je to vpliv z juga — koristio. V slovenščini koristiti pomeni samo, da si nekomu koristi, ali da nekomu kaj ali s čim koristiš. Na neki postaji je napis: Samo za koristnike železnice. Kdo so to? Tisti, ki železnici kaj koristijo, so to njeni izkoriščevalci, ali, kar je prav, njeni uporabniki?

Velikokrat je podobno napačno rabljena tudi beseda razen. Slišimo poročilo: razen predsednika so bili na seji ti-le člani. Je bil predsednik zraven, ali ga ni bilo? Razen učiteljice so bili v razredu ... Razen tega moram omeniti še tole ... in podobno.

V današnjih časih kar mrgoli besed zaradi. Skoraj vse je že zaradi. Zaradi hitre hoje je uspel pravočasno priti — prav, s hitro hojo. Zaradi izrednih lastnosti nekega izdelka ... Zaradi vztrajnega prizadevanja se mu je posrečilo ... in še in še.

Prava groza je, da je našo domovino okupirala in se skoraj že udomachila »bratska« beseda gužva. Uh, kako smo se gužvali. Veš, kakšna gužva je bila? Naj se kar »od-gužva« nazaj dol, od koder je prišla, če bo pa pri tem kaj gneče, pa toliko bolje.

Mogoče sem se s tem drugim delom prispevka preveč odmaknil od osnovne zamisli, a vseeno upam, da vse te pripombe ne bodo padle v prazno. Ali pa bom koga spodbudil, da bi z različnimi dopisi popestril vsebino našega Občinskega poročevalca.

France Cerar

Želite v Moravčah kupiti lokal?

V centru Moravč bodo zgradili banko, pošto, vrsto lokalov, stanovanj

V Moravčah nestrpnno pričakujemo, kdaj bodo gradbeniki pričeli z deli na naši poslovno stanovanjski objekta veliko obetamo in želimo.

V našem kraju si želimo imeti novo sodobno pošto v telefonsko centralo, ki bo zagotavljala vsem interesiranim, dnevi ne minejo brez obiskov na banki, kjer nam vsaj ena od naših služb in pristojnosti poslovnih bank. Teh želimo tudi v našem kraju.

V izmeri od 30 do 50 m². Imamo že nekaj interesentov, ki želijo kupiti lokal v centru Moravč. Vabimo torej vse, ki si želite kupiti lokal v centru Moravč ali stanovanje, da pohitite in prijavite svoje želje v 15 dneh po izidu Občinskega poročevalca.

Vse prispele prijave bomo skupaj z izvajalcem razpisnega postopka in se opredelili za program, ki bo nudil našim občanom čimvečjo možnost dobre oskrbe v domačem kraju.

KS MORAVČE

Janez Lenček

Nášega občana Janeza Lenčka so že njegovi predniki zaznamovali s svetovljanstvom. Še bolj pa se je Janez Lenček, nemara najznamenitejši slovenski slaščičar in kuhar, zaznamoval z okusom po belem svetu — sam z delom in uspehi po vsem svetu.

Očeta — tudi slaščičarja, je mati, ki je bila na sezonskem delu v Ameriki kot slavnika iz Ihana, rodila v tej daljni deželi. Oče kasneje znan domzalski slaščičar in gasilec je slaščičarsko obrt odprl v Domžalah, razen Francija pa so se najstarejši Janez (rojen l. 1938), Marija in Miha vsi zapisali dišečemu vonju vanilija in drugih dobrot . . . za vse čase. Tudi Janez, naš sogovornik, ki je za dva dni v gostilni Keber — Staneta Kovača v Domžalah pred dnevi izkazoval svoje bogato kulturnično znanje gastronomskih užitek željnim Domžalčanom. Menda z velikim uspehom. V sobotnem dopoldnevu je našel čas in prostora za vse, kar nam je povedal, je kar premalo . . .

Nášega občana Janeza Lenčka so že njegovi predniki zaznamovali s svetovljanstvom. Še bolj pa se je Janez Lenček, nemara najznamenitejši slovenski slaščičar in kuhar, zaznamoval z okusom po belem svetu — sam z delom in uspehi po vsem svetu.

Očeta — tudi slaščičarja, je mati, ki je bila na sezonskem delu v Ameriki kot slavnika iz Ihana, rodila v tej daljni deželi. Oče kasneje znan domzalski slaščičar in gasilec je slaščičarsko obrt odprl v Domžalah, razen Francija pa so se najstarejši Janez (rojen l. 1938), Marija in Miha vsi zapisali dišečemu vonju vanilija in drugih dobrot . . . za vse čase. Tudi Janez, naš sogovornik, ki je za dva dni v gostilni Keber — Staneta Kovača v Domžalah pred dnevi izkazoval svoje bogato kulturnično znanje gastronomskih užitek željnim Domžalčanom. Menda z velikim uspehom. V sobotnem dopoldnevu je našel čas in prostora za vse, kar nam je povedal, je kar premalo . . .

Ata Lenček je hišo, v kateri je še danes lokal, kupil od dr. Hočevarja in v njej odprl slaščičarno. Janez je doma začutil, da bi bilo slaščičarstvo lahko njegov poklic. V Kranju se je izučil za slaščičarja, kasneje še za kuharja. Doma ni ostal, le kak mesec ali nekaj takega. Delovno mesto je dobil v protokolu Slovenije, nato je odšel v Palace v Portorož, pa v svet.

Danes je glavni — pravzaprav šef kuhinje v Grand hotel Toplice na Bledu, kjer je v kuhinji okrog njega zbrano kar 50 ljudi.

»Kuharskega poklica se nikoli ne izučiš! Lahko si rutiner, lahko nenehno nekaj brkljaš, takih kuharjev, ki so brkljači je veliko, pa od tega ni nič. Lahko pa je zelo ustvarjalen, lahko je tudi umetnost, ko je za to potrebno vseh pet človeških čutil. Kot v nobenem drugem poklicu.«

V svetovnem vrhu »belih kap«

Uniforma za vse kuharje sveta je enotna. Bela. Kot kapa. Enaka, ne glede na vere, rase, kontinente.

Torte do stropa

Sedaj nekako ni več moda, da bi izdelovali še vedno take torte, velike tudi do dva metra in pol. Vanje je šlo tudi 50 ali 60 kg sladkorja, nanje smo posadili več tisoč sladkornih rož. Največji problem pa je bil v ustvarjanju statistike, ki smo jo morali doseči s trdnostjo sladkorja. Truda je veliko, okrog take torte se trudi vedno veliko ljudi . . .

Priznanj, da jih še sam ne štejem

Ko ga povprašam o tem, kolikih tekmovanj se je doslej udeležil, ne ve pravega odgovora: »Morda 50, 60, morda več. Kdo bi vedel! Odličij, medalj, priznanj ne hrani posebej, ima jih povsod po stanovanju; za mnoga niti ne ve, kam jih je dal.

Njegov največji ponos je biti častni član svetovne kuharske zveze iz reda vitežov zelenih. Vseh članov je 41! Samo 41 in niti eden več. Janez je edini Jugoslovčan in edini v Balkanu. Pri tem redu je takšno določilo: Ko

eden premine, šele tedaj se določi naslednjega od čakajočih.

Sicer je Janez osvojil 5 zlatih olimpijskih kolajn v kuhanju, šampionat Evrope v Luksemburgu, osvojil zlatega oskarja za Inštituta za kulinariko v ZDA, častni član več kulturničnih zvez z vsega sveta — Kanade, Amerike, Nemčije, Saudske Arabije, Egipta, Japonske . . .

Značilnosti slovenske kuhinje

Slovenska kuhinja sama po sebi ni bogata kuhinja. Ne po izboru jedi; saj je jedi veliko. Pozna se veliko vplivov drugih kuhinj, kar kaže, da slovenski narod nikdar ni bil povsem samostojen. Rad pa presenetim tujce s štruklji, gibanico; prav ajdovi štruklji z orehovim nadevom so velikokrat pomenili pravi višek za marsikako priljubljenost. Moram pa povedati, da je tudi slovenska potica v svetu zelo »gor vzeta«. Celo nekdanji predsednik ZDA Richar NIXON je zahteval kot sladico največkrat potico, ki je bila na mizi v Beli hiši št. 1. Naši izseljenci so potico prinesli v Belo hišo in dolgo je bila »šlager« . . .

Najraje domačo košto

Tudi najboljši in najbolj prominenten kuhar mora jesti. Janez zase pravi, da se mu to ne skriva, pa da sploh ni močan; le premajhen je, pravi, za kakih 15 cm. Domača jed mu najbolj tekne. Doma kuha žena, saj je še tak kuhar rad postrežen. Doma jedo vse; še najraje obarvo, ričet, testenine in ribe. Zanj pravi, da so sploh veliko premalo na naših jedilnikih.

Delavnika se je privadil

Žal je tako, da kuharji in še marsikdo delamo takrat, ko drugi počivajo in se zabavajo. Jaz sem sem na to navadil in mi je kar hitro dolgčas — pa sem spet v poklicu.

Jaz svoj poklic jemljem kot poklic in kot hobi. Veliko mi pomeni in morda tudi zato dosegam nekaj več kot drugi. Brez ljubezni ni nič. Tudi v kuhinji, kot tudi v drugih poklicih ne moreš napredovati, če ljubezni ni zraven!

Mojster Janez Lenček pri pripravi gastronomskih specialitet.

Rad na pomoč h Kebru

Kebrovi ljudje so mi všeč. S Stanetom in Ireno se že dolgo poznamo, nekoč pa so omenili, da bi bilo lepo organizirati kaj takega. Čeprav mi to v bistvu ni potrebno, sem se odločil in rad sodeloval.

V obeh večerih pri Kebru sem pripravil precej zanimivih jedi: pasteto v testu, divjačinsko pasteto, ribje fileje, medalljonečke, a la Belevue, nadevana jajčka, šunkine zvitke, gratinirana čebulna lovska juha, lovske zvitke, srno, fazana, nadevano raco in drugo v obliki hladnega bifeja. Delo je bilo lepo, vsi smo stopili skupaj, ni bilo prav nobenega problema. Janez je miren človek zatrjuje, samo ljudje ga pa vendarle kdaj vržejo iz tira.

Prireditev pri Kebru je lepo uspela. Vesel je, če so bili veseli tudi ljudje.

Spomin na stare Domžale

»Ko sem enkrat odšel, sem zelo malo hodil v Domžale. Veliko ljudi, s katerimi sem se kot otrok družil, ne poznam več, ljudje pa — tega sem vesel — mene še poznajo. Sicer pa se spominjam Pintarjevega Gregorja, Mazgonovega Marka, Merharjeve Mete, Ločnikarjevega Jožeta in druge.

V Radovljici, kjer živim z ženo in dvema sinovoma (eden je že odrasel), imam tudi svoje prijatelje družinske in bolj službene. Časa zanje najdem pač kolikor mi služba dovoli. Zelo rad imam morje, pa smučal bi tudi — če bi bil sneg. To je ves moj šport. Sicer pa je kuharstvo tak poklic, da te prevzame vsega . . .«

To je bil delček iz spominov in pogovorov z Janezom Lenčkom, Domžalčanom in svetovno kuharsko avtoriteto. Če bomo kdaj pisali posebno poglavje ali kar knjigo o znamenitih Domžalčanih, tedaj je eno gotovo: Janez Lenček bo imel v njej svojo stran; ne eno več strani. Pisalo bo o vsem, kar je že dosegel, pa tudi o tistem, kar še bo.

Ali imajo kuharji svoj pozdrav!

Menda ne! Pa naj velja tale Zdravo roko, Janez za kuharico in mirno; za začimbe in vse ostalo s čemer si postal to, kar si!

M. Brojan

Prenovljena Kebrova gostilna je bila v zadnjem času prizorišče kvalitetnih kulinarčnih poizkusov. S tem pri Kebru dokazujejo, da svojo »perestrojko« v kakovosten gostinski objekt mislijo resno. S priložnostnimi prireditvami, ko jim je pomagal Janez Lenček, so to že dokazali.

Mojster razkril recept:

nekdanje Lenčkove kremne rezine

Za pekač, ki ga ima vsaka pečica (ca. 30 kremnih rezin) potrebujete:

1,5 l mleka
15 dag sladkorja
Oboje skupaj kuhaš; ko zavre, vlijesh zraven gladko maso, ki si jo predhodno vmešal iz naslednjega materiala:
iz 9 rumenjakov
20—25 dag moka
1/4 l mrzlega mleka
nekaj ruma in nekaj vanilije.

Potem v večji posodi to kuhaš 5 minut in s šibo neprestano mešaš. V to že kuhano kremo vmešaš sneg iz 9 beljakov ter 25 dag sladkorja.

Pri peki izgotovite masleno testo za spodnjo in zgornjo plast. **Zelo primeren je zavitek maslenega testa, ki ga kupite v trgovini.** (Z pravnjšja kosa sta v zavitku) in iz njiju spečemo masleno listnato testo.

Kremo poravnamo po spodnji spečeni plošči, počakamo, da se ohladi. Na to ohlajeno kremo zlijemo stepeno sladko smetano iz 1/2 l zavitka. Na vse to položimo še zgornjo plast in posipamo s sladkorjem v prahu.

Dober tek, Domžalčani!

Lepo, iskreno, človeško:

Čebelica preseneča . . .

»Mami, jutri pa tudi ti masko na glavo, pa z mano v vrtec,« me je pocukal za rokav moj kratkohladeček in ko me je na to prijazno povabila še tovarišica, ni bilo izbire: gremo na ČEBELIČINO PUSTOVANJE.

Največja igralnica je bila kar premajhna za celo vrsto maškar, med katerimi si lahko našel vse od kraljičen, princesk, supermenov, do raznih domačih in manj domačih živali, vse dobre volje in nasmejane v vselem pričakovanju pestrega pustnega popoldneva. Med maškarami pa prijazno našejmljene tovarišice, tudi najbolj korajžni starši so se na veliko veselje svojih malčkov »preoblekli« in zabava se je lahko pričela. Ples, ples, ples, lambada, pa domače skladbe, ob katerih je tudi iz ust naših malčkov zavznela pesem, vmes pa piškotki, čaj, za starše obvezna kavica, in veliko smeha, dobre volje, predvsem pasijočih obrazov najmlajših.

Potem pa vrhunec popoldneva. Oglede filma o obisku gledališke predstave o radovednem slončku. Najprej stroga tišina, radovedni pogledi, nato pa: »Mami, pogledj, tam sem jaz . . . Oči, glej mojo modro bundo . . . Čakaj, zdajle bo pa špela padla . . . in smo se smejali in zabavali veseli, ker tovarišice iz vrtca ČEBELICA znajo in hočejo poleg vsakdanjih dolžnosti (in teh nimajo malo) v svoje delo pritegniti tudi starše. Kar težko se je bilo posloviti od razigrane družine, ki najbrž še danes obuja spomine, kako lepo je bilo, »ko sem bil jaz petelin, moja mamica pa piščanček . . .«

Najbrž tudi v drugih vrtcih ni dosti drugače, zato PRISRČNA HVALA vsem tovarišicam, najbolj pa našim iz ČEBELIČINE!

Ob 60-letnici Marije Kržan!

»Sonce, voda, zrak, dobra volja, delo, prijateljstvo, lepa beseda in tu in tam kakšen šilček domačega žganja za priboljšek«. To mi je ob obisku povedala Marija. V nadaljevanju najinega pogovora je izrazila željo, da napišem: »Mladi ljudje naj vedo, kako smo nekaj trpeli, da bodo bolj cenili mir in delo, kot ga sicer«. Ob topli kmečki peči v lesehi hiši (stari nad 200 let) obdani z gozdom in travnikom — tu živi že šestdeset let Marija. Komaj dvajset let ji je bilo, ko se je začela druga svetovna vojna. Od takrat se s strahom spominja vojnih grozot, ko ljudje niso imeli mirnega spanca. Vsak dan so s strahom čakali, če bo prišel sovražnik in kaj storil.

Drugi žalosten dogodek, ki ga Marija ne more pozabiti, pa se je zgodil pred šestimi leti, ko ji je umrl mož Julij. Vse do prerane smrti je delal kot gozdni delavec, zato po njegovi smrti prejema družinsko pokojnino. »Bilo nama je lepo, ko sva bila skupaj.«

Kaj počne Marija danes? Večino dneva presedi v svoji hišici, prebira časopise, knjige, posluša radio, sprejema goste. Vsaki dan jo obišče sosedka Milka SLAPNIK, upokojenka, ki že deveto leto streže Mariji, saj je Marija odvisna predvsem od njene pomoči. Dvakrat je že bila telesno poškodovana; imela je kompliciran zlom desne noge. V bolnici na Golniku je bila kar sedem mesecev, dobila je tudi pljučnico. Od te ima tudi posledice, ki so neozdravljive. Žal ima tudi astmo, ote-

kata ji obe nogi, da težko hodi. Osebnih pomoči Milke, s katero je dobra prijateljica, ne bi šlo. Tudi jezi se kdaj pa kdaj, kako se ne. Tako vse tegobe Milka prenaša skromno družinsko pokojnino zadovoljna. Redno jo obiskuje zdravnik Đurič in patronažna sestra Slavka. Marija pravi, da si želi še miru, obiskov in tega da bi se zdravje izboljšalo.

To ji tudi želimo upokojeno ostali krajani, ki Marijo poznamo. Tekst: Jože NOVAK

Kadilci — ne ogrožajte nekadilcev!

V tednu boja proti kajenju marsikaj slišimo o škodljivosti kajenja. V raznih brošurah so tudi nasveti, kako se lahko izognemo nekaterim nevarnostim kajenja.

Za kadilce je priporočljivo, da si izberejo cigarete z manj katrana in nikotina. Kadilci naj ne pokadijo nobene cigarete do konca, ker s tem vdihnejo 40 % celotnega katrana in nikotina. Inhaliranje ni priporočljivo. Prav tako globoko dihanje. Stopnja umrljivosti se pri kadilcih cigaret večja s stopnjo vdihavanja.

Iz dneva v dan je treba pokaditi čim manj cigaret. Tisti, ki se je odločil, da čez dan ne bo kadil, naj bo ta čas vedno nekoliko daljši. Tudi takšno kajenje ni brez nevarnosti.

Povečan krvni pritisk, veliko holesterola in kajenja cigaret so trije najpomembnejši rizični dejavniki, ki povzročajo najrazličnejša srčna obolenja. Smrtnost je pri kadilcih, za 1 % do 2 % večja kot pri nekadilcih. Pri moških, ki so strastni kadilci,

pa je smrtnost 3-krat večja. Smrtnost je tudi nekoliko večja, če kadilec naj redno obiskuje svojega zdravnika in naj se drži njegovih zdravniških nasvetov. Če je zdravil, diete in gibanja, učni naj se spoznavati običajno svariila pravega srčnega obolenja; dolgotrajen pritisk z bolečinami ali nelagodno počutje v prsih delu srca.

Če nastopi srčni napad, naj kadilec pokliče svojega zdravnika, ki ga takoj navede v bolnico za intenzivno nego.

Kadilec je tudi v veliki nevarnosti, da zbolijo za kronično bronhitisom. Onečiščen zrak, zlasti na delovnem mestu, je še bolj redno nevaren, posebno onesažen z dimom cigaret. Zato kadilci ogrožajo tudi nekadilce. Približno 90 % tistih, ki obolijo za pljučnim rakom, so nekadilci. Prav tako narasla je umrljivost tudi pri ženskah, ki kajajo. Kadilci pa zelo pogosto obolevajo tudi za rakom ustih, grlu in požiralniku. To je kratki napotki za kadilce. Zanimam, da je prav, da bi o tem vsaj razmišljali. Danica Zidar

Le komu je bilo na poti tole drevesce pred Mladinsko knjigo, se je znesel nad njim?

Z najlepšimi besedili
Ivana Sivca

Pesem je moje življenje

V slovenskem glasbenem prostoru se je prvič zgodilo, da je izšla avtorska kaset, ki daje prednost besedilom. Ker gre za izjemni založniški podvig Založbe kaset in plošč, avtor pa je naš občan Ivan Sivca iz Mengša, bomo ob tem za vse ljubitelje domače glasbe zapisali nekaj besed.

Ivan Sivca je napisal že več sto besedil za narodnozabavne ansamble, od Avsenika do Slaka in vseh drugih najslavnejših ansamblov, tudi za tiste iz naše občine. Tako je nastala ideja, da bi izdal kaseto, na kateri bi bile različne skladbe in to kar štirinajst, z znamenitimi Avsenikovimi in Sivčevimi pod cvetočimi kostanji ter z zadnjo skladbo, ki ji je napisal melodijo Lojze Slak z naslovom Naša domovina. Vse pesmi pa so še te skladbe: Pesem je pri nas doma — Flegelj, Galebi — Mihelič, Danes na vasi — RŽ, Zala — Fantje iz dolin, Hribovska mornarica — Ruperjari, Kadar Slovelec zapoje — Petričič, Ob Bistrici — Zajci, Vsak ne more biti muzikant — Stoparji, Le tebe bom ljubil — Slovenija, Planinske planine — Marela, O, kako bi rad šel domov — Kovačič in Vračam se v Slovenijo — Burniki. Kaseti je priložena tudi besedila, kaseti pa nosi naslov OD AVSENIKA DO SLAKA Z NAJLEPŠIMI BESEDILI IVANA SIVCA. Cena ni prav nič zvišana, kljub večjemu številu skladb in besedil.

DKD Svoboda Mengeš in Založba kaseti in plošč RTV Ljubljana bosta to enkratno kaseto slovesno predstavila v Mengšu, zadnjo soboto v marcu. Zaradi velikega zanimanja bo predstavitev kar dvakrat, ob 17.00 in 20.00, nastopila pa bodo ansambli Slovenija, Nika Zajca, Stoparji in Marela z novimi pevci, ki so vse navdušili. Program bo vodil popularni Boris Kopitar z Zajci pa bo tudi pel o domači pesmi pa bodo na odru spregovorili etnolog dr. Janez Bortolaj, urednik Založbe kaset in plošč ter avtor besedil Ivan Sivca. Za humorno plat prireditve bo poskrbel prvak ljubljanske drame Aleksander Valič.

V Mengšu se bo torej odvijala dveurna predstava PESEM JE MOJE ŽIVLJENJE posvečena Sivčevi avtorski kaseti. Tudi bi jo bilo zamuditi...

In še to. Vstopnice za prireditev bodo samo v prosti prodaji v Brigita Marketu v Mengšu, tako da bodo dostopne vsakemu gledalcu in ne bo nepotrebne hude krvi, kot pri predstavitvi Pod mengeško marelo. Da pa bo predstava lahko izvedena v vsem svojem blišču, so poleg Brigite Marketu pripomogli tudi gostilna Repanške s Homca in Svoboda Mengeš.

Ne gre pa spregledati tudi humanitarne poteze vseh ljubiteljev, ki so avtorski honorar namenili Centru za varstvo in usposabljanje invalidne mladine Domžale-Kamnika L. G.

Napovedujemo: srečanje odraslih pevskih zborov

Letošnje srečanje odraslih pevskih zborov, ki sodi v program skupnih prireditev Zveze kulturnih organizacij občine Domžale, potekalo pa bo predvidoma 6. aprila 1990 v Mengšu, bo omogočila celovit pregled dejavnosti in kvalitete pevskih zborov. Zbori se bodo predstavili z deli slovenskih skladateljev, tako da bomo lahko doživeli lepe trenutke ob poslušanju slovenskih narodnih in umetnih pesmi.

ZKO Domžale

Komentiramo:

Kako pomembna je glasbena in pevska vzgoja in kako te ne dosegamo v vseh osnovnih šolah v naši občini, je bilo čutiti tudi na letošnji Reviji otroških pevskih zborov.

Vodstvo šole in Šolsko kulturno društvo OŠ Šlandrove brigade sta kot že tolikokrat doslej organizacijga srečanja otroških pevskih zborov.

Uvodoma omenjeno in zapisano je pač potrebno konkretizirati, zato naj povemo, da je na reviji 6. marca 1990, Zveza kulturnih organizacij občine Domžale, delovalo (le) šest zborov, ki so predstavili enainvajset pesmi. Žal se nam tako letos niso predstavili zbori iz podružničnih šol.

Kakorkoli že, prikaz ustvarjalnosti in požrtvovalnosti zborovodij pri delu z najmlajšimi pevci je bil razgledan pred nos z vso tenkočutnostjo, ki pa je večkrat med poslušalci izredno moti — tako nastopajoče, kot tiste, ki želijo resnično uživati v pesmih iz najmlajših zborov, naših otrok.

MARE

Jubilejni koncert moškega pevskega zbora Janez Cerar — Društva upokojencev Domžale:

30 let pevske žile

Tri desetletja sicer ne pomenijo veliko, gotovo pa pomenijo v življenju človeka ali pa tudi za čas neprekinjenega kulturnega delovanja — dolgo ustvarjalno obdobje.

Tako obdobje kontinuiranega dela pa je za pevskim zborom Janez Cerar DU Domžale, to je domžalskega vokalnega sestava, ki ga že skoraj ves obstoja vodi pevovodja STANE HABE.

Zbor in pevovodja sta ob jubileju v množici navdušenih poslušalcev jubilejnega koncerta prejela množico čestitk, priznanj in šopkov. Čestitkam se pridružuje tudi naše uredništvo.

Domžale, 23. 2. 1990. Kraj: Osnovna šola Šlandrove brigade. Čas: ob 19.30 uri

Jubilejni koncert ob 30 letnici

Zbor je koncert začel s pesmijo Slovenska zemlja, ki v svoji rodoljubni podobi ustreza patriotičnemu čustvu današnjega časa. Po pevsko zastavljenem začetku je povezovalka programa MARINA RUGELJ predala besedo FRANCU KRIŽMANU, predsedniku zbora. Ob pozdravni besedi je namenil pogled trem desetletjem že opravljenega pevskega delovanja, orisal je potek aktivnosti v zboru, nanizal nastope ter skušal postaviti zbor v naš domači kulturni prostor, koder ima svoje mesto, ob tem pa je dosegel izven občine lep glasbeni renome.

Prvi del koncerta

Sledile so 3 pesmi, ki so bile vsebinsko naravnane na naravo in okolje; razpoloženske skratka.

Žal pri tretji pesmi »Lastovki v slovo« ni mogel pritegniti s solo pevskim vložkom najstarejši pevec zbora, hkrati tudi eden od soustanoviteljev: Ivan Loboda. Nadomestil ga je član okteta bratov Pirnat — Lojze PIRNAT. Po lepem aplavzu se je v solo partu predstavil tudi Andrej ZALOKAR in sicer v pesmi Franceta Marolta »Kosa«.

Citre vedno navdušijo

Za njim so se predstavile s starimi, znanimi slovenskimi pesmimi tudi pevke. Posebno so občinstvu ugajale tiste pesmi, ki jih je s svojo spremljavo popestril citrar Tomaž PLAHUTNIK, kar so navzoči sprejeli z velikim odobravanjem.

Izbran program starih ljudskih pesmi in odlična interpretacija ženskega zbora, ki je lani praznoval 10 letnico delovanja, so navdušili številne obiskovalce. Dokazoval je aplavz.

Ponavljali so

Zatem je zopet nastopil zbor jubilarov s 4 pesmimi. Med temi je treba omeniti pesem našega domačina M. Tomca, ki so jo zapeli v dveh zborih in je lepo izzvenela. Posebno se je izkazal v zadnji pesmi F. Marolta »Kaj bi jaz tebi dal?« solist Sta-

Tudi županova čestitka ob jubileju ter stisk roke pevovodji...

ne HABJAN, ki je bil tudi med ustanovitelji moškega pevskega zbora in je nastopil po dolgem času v svojem nekdanjem pevskem okolju; uspešno! Pesem so morali ponavljati!

V zaključnem delu pa se je v skupnem sestavu moški in ženski zbor predstavil s 3 pesmimi: v Gorenjsko se oziram, Pesem T. Habeta Upokojensko himno in svetovnoznanu pesem iz Nabucca — pesem sužnjev.

Pri tem, zadnjem delu je nastopajoče spremljala pianistka prof. Milka ŽIVULOVIC.

Počastitev pevcev — jubilarov in pevovodje ...

Praznični del počastitve jubilarov je bil karseda slaven. V popolnoma polni dvorani so bili med gosti in so zboru tudi izrekli čestitke in priznanja: predsednik Sob Domžale Peter Primožič, sekretar občinskega sindikalnega sveta Igor Mlakar, predsednik ZKO Slavko Pišek, predsednik odbora za kulturo občine Domžale Jernej Lenič, ki je zboru podelil srebrno Kersnikovo plaketo, predstavnik tabora slovenskih pevskih zborov iz Šentvida, ki je prinesel zlati plaketo Tabora in tudi podelil šopek. K jubileju so čestitali še predstavniki prijateljskih pevskih zborov iz Domžal in Kamnika, pa tudi prijatelja zbora — njegova častna člana Janez Grčar in Ivan Kopač. Se-

KOLEDARČEK KULTURNIH PRIREDITEV (15. — 31. marec 1990)

- 15. 3. — Predstavitve filmskega ustvarjalca Nenada Jovičiča — Knjižnica Domžale
 - 20. 3. — Glasbeni abonma: duet kitar — Jerko Novak, Igor Saje — OŠ Šlandrove brigade
 - 23. 3. — Koncert ob 15. letnici Stobljanskega okteta — OŠ Šlandrove brigade
 - 24. 3. — Klavirski koncert: Erik Šaler — kulturni dom Mengeš
 - 30. 3. — otvoritev razstave del Jorga Frakuliča — Likovno razstavišče Domžale
 - 30. 3. — Koncert domžalskega komornega zbora — OŠ Šlandrove brigade
 - 31. 3. — »Od Avsenika do Slaka« — kulturni dom Mengeš
- predstavitve kasete oz. besedil k pesmim avtorja Ivana Sivca

Kapelica v Dragomlju pri Blažiču pričakuje obnovitelja in izročitelja pravemu namenu!

Dragomelj postaja čedalje bolj okno v svet, precej svežine so mu prinesli priseljenci s svojimi novimi domovi in novimi idejami oziroma pobudami. Dlje je nedavno poleg Pšate ovekovečila Dragomelj Alenka Grčar s svojo uspelo knjigo, ki ji bom ob naslednji priložnosti namenil posebno pozornost, in sicer z naslovom Ob Gobovšku in Pšati. Ob vsem tem pa si ne morem kaj, da ne bi opozoril na Marijino kapelico pri Blažiču, ki vztrajno tone v pozabo. Pred približno 40 leti je bila oskrunjena, tedaj so Marijin kip prenesli v stanovanje, ga »nadomestili« z Marijino pobudo in od takrat kapelica bolj ali manj sameva, kar je sramota za nas Dragomljane kot povečini verne in kulturne ljudi.

Glede na to, ker je kapelico načel zob časa, bi jo bilo potrebno obnoviti in v ta namen zbrati potrebna sredstva. Obnovitvena dela bi vodilo vodstvo šentjakobske župnije, krajani pa bi mu pomagali z nasveti in, kakor že rečeno, s finančnimi sredstvi. Prepričan sem, da bi pobudi za prenovitev kapelice ne nasprotoval gospodar Slavko Blažič, v čigar kompleksu poslojpa se kapelica nahaja. Ker pa je bila kapelica oskrunjena, bi jo bilo potrebno po končanih delih blagosloviti in v ta namen prirediti ustrezno versko in kulturno zadostilno slovesnost, Tudi ta dolgi kapelčin »molck« nam ne more biti ravno v ponos. Izkažimo se vsaj sedaj in popravimo zamujemo.

Ivan Kepić

Jubilej — 15-letnica Stobljanskega okteta:

Živeli, pevci iz Stoba!

Biž je okrog novih pet let in prizadevni pevci iz Stoba — Stobljanski oktet praznuje nov jubilej. Kot se za jubilej spodobi, so tudi ob tej priložnosti pripravili slavnostni koncert. Prireditev bo 23. MARCA 1990 OB 19.30 V OŠ ŠLANDROVE BRIGADE.

Poleg jubilarov bosta na koncertu nastopila še Dolenjski oktet in Ljubljanski oktet.

Kot načrtujejo, bodo za začetek jubilarji zapeli 4 pesmi in sicer Trubarja, Slomška, Prešerna in Verbiča. Tudi imena vseh teh »mož« so povezana letos z okroglimi jubileji.

Koncert bosta nadaljevala oba gosta Dolenjski in Ljubljanski oktet, potem pa bodo Stobljanci vnovič prispevali 3 narodne pesmi: Kaj naj jaz tebi dam?, O kresu, Od Kovača (gre za krstno izvedbo pesmi v priredbi Janeza Močnika).

Ob koncu bodo okteti zapeli dve pesmi:

Prvo — Matije Tomca Teče mi vodica in drugo Vinka Vodopivca Pobratimija. Prav je, da prisluhnemo še enkrat ubranemu petju domačinov — Stobljanskega okteta ter da njihov jubilej počastimo z udeležbo na njihovem koncertu.

Navsezadnje: obisk ob jubileju je tudi priložnost, da jim izrečemo besedo zahvale za vse lepo, kar so nam dali s svojim petjem doživeti v minulih letih.

Seveda vas pa Stobljanci tudi sami vabijo na svoj praznik!

Stobljanski oktet (nonet) pred jubilejnim nastopom — 15-letnico delovanja...

Mali oglasi

Prodajam motorno kosilnico, lopina, za ohišnico. Rado Kolkaj, Vrhpolje 7, telefon (064) 22-946.

Izdelava in predelava sedežnih garnitur (oblazinjenega pohištva). Notranja dekoracija prostorov, tapison, itison, tapete, zavese. Tapetništvo dekoracije, telefon: 832-951.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Telefon: 738-662.

Iščem varstvo za leto dni starega sina na našem ali vašem domu. Trzin, telefon: 722-454.

Pošteno in prikupno študentko s prostimi popoldnevi (od 14. ure dalje) iščem za delo s strankami. Telefon: 723-592.

Ugodno prodajam pletilni stroj na obroke. Telefon: 711-686.

Prosim gospo, ki sem ji dne 3.3.1990 na občini posodil očala, da jih vrne CERAR DRAGOTU, Študljanska 31, Domžale.

V Domžalah ali okolici kupim manjše stanovanje ali garsonjero. Stanovanje je lahko starejše. Telefon: (061) 721-315.

Iščem samostojnega usnjarskega galanterista z nekaj let prakse. Plača po dogovoru. Javite se na telefon: (063) 882-858 doma ali 882-293 delavnica od 15. ure dalje.

Ugodno prodajam JOGI TERMAL dimenzije 190/90. Informacije: Ljubljanska 88, stanovanje 71/VII ali telefon 712-282.

Hišni svet Dermastijeva 14, Mengeš išče delavko za honorarno čiščenje skupnih prostorov. Zainteresirani naj se oglasijo na Dermastijevi 14, stanovanje 48.

Varstvo za deklici — starost leto in pol iščem za 4 ure dnevno (od 8. do 12. ure) na našem domu. Telefon: 721-301.

V Domžalah iščem od meseca julija vestno in zanesljivo žensko za varstvo 28 mesečnega sina in 11 mesečno hčerko. Naslov v uredništvu.

Prijazno gospo za varstvo našega enoletnega sina išče družina Blatnik, Trzin, Prešernova 32, telefon: 721-165.

Uslužbenka s triletno hčerko išče stanovanje v Domžalah, lahko neopremljeno, po možnosti brez predplačila. Cenjena: ponudbe na tel.: 222-716 ali pod »ŠTAJERKA«.

Ležalni kavč prodajam. Brinovec, Domžale, Vodovodna 12.

SERVIS, popravila hladilnikov, hladilnih skrinj, ledomatov in pralnih strojev ter izolacij skrinj — Žibert Vinko, Hudo 5a, Radomlje, tel. 724-532.

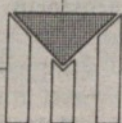
Zaposlimo čistilko za nedoločen čas. Informacije: 721-279.

BISTRO MINUTA

zaposli honorarno ali za določen čas dekle za pomoč v strežbi. Informacije v lokalu.

NOVO NOVO NOVO

ZASEBNIKI, ZASEBNA IN DRUŽBENA PODJETJA

TOP MARKETING

ZAHVALA

Ob nepričakovani in nenadomestljivi izgubi našega ljubelega sina, brata, vnuka

SIMONA RIHTARJA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, nas tolažili in pomagali.

Hvala sorodnikom, sosedom, znancem in sodelavcem industrije pohištva STOL Kamnik za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in denarno pomoč. Hvala tudi gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred in vsem, ki ste ga pospremili v njegov prerani grob.

Njegovi najdražji: mamica, očka, sestrica in ostalo sorodstvo.

V SPOMIN na **VIKTORJA JENIČA** iz Gorjuše

Že leta tri v grobu spiš, a v srcih naših še živiš. Ne mine ura, dan ne noč, da bi ne bil med nami ti navzoč.

Hvala vsem, ki se ustavite ob njegovem grobu in se ga spominjate. Vsi njegovi!

Solza, žalost, bolečina te obudile niso...

V SPOMIN

ALBINU CVETKU
Leto dni bo že minilo, odkar zapustil si svoj dom in nas, oh kako vse prazno, tiho, žalostno je zdaj pri nas. Misli naše vedno so pri tebi, v srcih naših še živiš, naj ti lahka bo gomila, v kateri zdaj za večno spiš. Vsem, ki se ga spominjate in postojite ob njegovem grobu naša zahvala. Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragagega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

MATIJE KROPIVŠKA iz Zlatenka

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem

Lokal v okolici Kamnika išče dekle za honorarno delo v šanku. Plačilo po dogovoru, sobote in nedelje proste, delo popoldan. Telefon: 723-090 in 832-483.

Spomin na mamo pokopano komu ni drag, komu ni svet, umrje mama vsem prekmalu, četudi sto dožije let.

ZAHVALA

Ob nenadni smrti naše drage, nadvse dobre in skrbne mame, stare mame in prababice

ANTONIJE NOVAK iz Sela pri Moravčah

se zahvaljujemo vsem, ki so nam ob teh težkih urah stali ob strani, izrazili sožalje in delili z nami bolečine slovesa.

Predvsem se zahvaljujemo dobrim sosedom za izkazano pomoč in darovano cvetje, gospodu župniku za lepo opravljen verski obred, Antonu Peterki za ganljiv govor slovesa, pevcem iz Moravč za občutno zapeto žalostinke, praporščakom in vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti in prekrili njeno gomilo z vencem in cvetjem.

Vsem in vsakemu posebej naša iskrena zahvala. Ohranili jo bomo v lepem in trajnem spominu.

Vsi njeni.

ZAHVALA

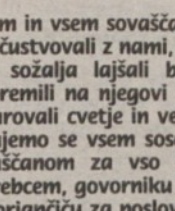
Ob smrti naše mame, babice, prababice, sestre in tete

IVANE PODMILJŠAK

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje in podarjeno cvetje.

Posebno se zahvaljujemo dr. Starbkovi, pevcem in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsem skupaj in vsakomur posebej še enkrat iskrena hvala. Sin Lojze z družino.

ZAHVALA

Ob izgubi našega dobrega ata in starega ata

VALENTINA JERETINE

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, dobrim sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in pomoč ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala velja ZD Domžale dr. Cerarju, GD Rova, ZB in društvu upokojencev Radomlje, tov. Hafnarju za poslovilne besede, praporščakom in gospodu župniku za lepo opravljen obred.

Vsem skupaj še enkrat naša iskrena zahvala. Žaljuoč: hčerki Nada in Pavla z družinama.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragagega

JOSIPA MAVKO

se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste darovali cvetje in nam pomagali v najtežjih trenutkih ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala tudi vsem, ki ste nam izrekli sožalje in besede tolažbe, tovarišu Rudiju Zavrbiju za poslovilni govor, bratom Pirnat za ubrano petje ter številnim organizacijam, ki so se s prapori poklonili njegovemu spominu. Vsem še enkrat iskrena hvala. Mavkovi.

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragagega moža, očeta, starega očeta in brata

JANEZA PIŽMA iz Male Loke 15 pri Dragomlju

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se dr. Petru Cerarju, dr. Mojci Zajčevi, sestram Sv. Križi iz Male Loke in uslužbenecem Doma upokojencev Domžale za dolgoletno zdravljenje in nego.

Hvala tudi delavcem in upokojencem tovarne Tosama, posebno govornici ob grobu, pevskega zboroma in gospodoma župnikoma. Vsi njegovi.

V SPOMIN

LOJZETU URANKARJU z Limbarske gore

14. februarja 1990 je minilo 10 let od njegove prerane smrti.

Lojze se je rodil 7. 10. 1940 v vasi Vodice pod Limbarsko goro. Pridno je pomagal doma na veliki kmetiji, saj v njegovi mladosti še ni bilo strojev.

Ko je odrasel, je šel v dolino za delom. Srce pa ga je vleкло nazaj na Limbarsko goro.

Leta 1967 je kupil hišo — mežnarijo pri cerkvi na vrhu Limbarske gore. Hiša je bila med vojno porušena in 25 let ruševina. Leta 1956 so zgradili streho. Tako je ostalo še 11 let. Ko je Lojze kupil to stavbo, jo je pričel obnavljati in že prvo leto je urenil v njej nekaj prostora. Dela, ki ga je Lojze vložil v to hišo, se ne da plačati z nobenim denarjem.

Njegovi železni volji in pridnim rokam se lahko zahvalimo, da smo po 25 letih na Limbarski gori zopet lahko pričeli s turizmom.

S hvaležnostjo v spominu nanj nam je ostal v naših srcih. Žena Francka, sinova Marko in Franci.

ZAHVALA

Pomlad bo na naš vrt prišla, in čakala, da prideš ti, sedla bo na rožna tla, in jokala ker te ni.

Ob boleči izgubi naše drage žene, mamic, stare mame, sestre in tete

IVANKE MLAKAR

roj. Klopčič iz Češnjic 23 pri Moravčah

se toplo zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, sodelavcem, prijateljem in znancem za pomoč, darovano cvetje in izrečeno sožalje. Zahvaljujemo se ZD Moravče, še posebno patronažni sestri Branki.

Hvala gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem in Vidi Per za poslovilne besede.

Vsem skupaj in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala, ker ste nam ob težkih trenutkih stali ob strani in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Žaljuoč: vsi njeni.

Umrla nam je nenadoma ljiva mama, teta, stara mama in prababica

Marija Bernot

roj. Jerman (Andrejeva mama iz Dupeljn pri Lukovici)

Ob boleči izgubi, ki nas doletela, se želimo iskreno zahvaliti za vsa ustna pisna sožalja, podarjeno cvetje ter vsakršno pomoč. Zahvalo izrekamo pogrebnemu odboru krajevne skupnosti, sodelavcem in Indupeljn. Hvala za ganljivo petje, vrniku za besede slovesa ter gospodu župniku opravljen obred in toplje sede. Hvala vsem, ki mam tako številno pospremili na njeni zadnji poti nam v tistih težkih dneh drugače stali ob strani. Hvala boko smo hvaležni vsem, ste na našo mam ohranili lepo misel. Vsi njeni

GOLFTURIST TURIZEM IN RENT-A-CAR
61000 LJUBLJANA, TRDINOVA 3 TELEFON: (061) 314 544, 314 580 TELEKS: 31541 TU

Golfturist vas vabi za 1. maj!

Zakaj se kot potrošnik-turist ne bi odločili za Golfturista, ima poslovalnico tudi v Domžalah — v objektu SPB-1, telefon 721-014.

Za prvomajske praznike so vam pripravili tri izjemno zanimive aranžmaje:

V Španijo: na COSTA DEL MARESME v domovino: V RABAC v domovino: V CRIKVENICO

Španija — COSTA DEL MARESME — 8-dnevni izlet s turizma na dan 2.760,00 (395 DEM) — polni penzion — 8 krat Med potovanjem ogled San Rema, Monaca, Nice, Marseille in Verone.

Rabac — hotel Mimoza — Hedera — »B« kategorija TWC stane 986,00 din. Cena vključuje 5 polnih penzionov in turistično takso. V hotelu MIMOZA vam je na voljo bazen z morsko vodo, v hotelu HEDERA pa bazen s sladko vodo. Oba bazena sta v hotelu.

Hotel Castor — Pollux — »B« kategorija, 1/2 TWC stane 849,00 din. Cena vključuje 5 polpenzionov in turistično takso. Dopolnilo plačilo za polni penzion je 50,00 din po osebi na dan.

Crikvenica

Cena 5-dnevnega paketa je 805,00 din in vključuje namestitve v paviljonih TN KAČJAK v Dramlju ali namestitve v paviljonih hotela »AD TURRES« v Crikvenici. Cena vključuje tudi turistično takso in spremstvo skupine v primeru, da se odločite za organizirani prevoz z avtobusom, seveda z doplačilom 140,00 din.

Vse informacije lahko poiščete v Golfturistu, kjer bodo dobili tudi vse druge storitve.

Priskrbeli vam bodo avionske karte, pripravili avtobusne druge aranžmaje ter poskrbeli za vse, kar spada v delo turistične organizacije. Lepo vas vabijo!

popravila, čiščenje, mazanje vseh vrst šivalnih strojev

TINE KLANČAR
VIR, ČUFARJEVA 6
61230 DOMŽALE
Tel.: (061) 723-324

ZASTAVINA VOZILA: staro za novo
Zelo ugodna prodaja zastavinih vozil STARO za NOVO možnost obročnega odplačevanja pri nakupu novega avtomobila in pri zamenjavi.
Za kupljena vozila vam nudimo 10-odstoten popust pri izločanju v AVTOPRAVLNICE »ŠTIFAR« v Domžalah, Cesta Štifter, telefon 711-966.

Finnet INŽENIRING

Maistrova 1
61234 Mengeš fax: (061) 737-397
tel

ZASTOPSTVO
POSREDOVANJE
LEASING
PLAČILA NA TRI
OBROKE
LEASING NA 8,
9, 24 mesecev
POSEBNI POPUSTI
GORSKA KOLESA
MOUNTAIN BIKE
CYTY BIKE
BELA TEHNIKA

AUDIO VIDEO
SAT — FAX
TENIŠKA OPREMA

BOTTECHIA
BANDIZIOL
ARISTON
GOLD STAR
TENSAI SAMSUNG
GOLDSTAR
FISHER BOSS
BENNETON

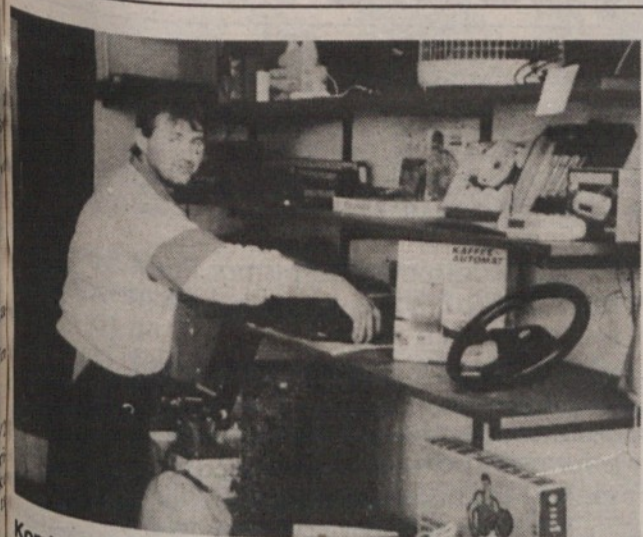

26" Beach Cruiser

SERVIS KOLES ORDANI
CANKARJEVA UL. 3 DOMŽALE.
(POD DOMŽALSKO CERKVIJO)

DELAVNICA JE ODPRTA VSAK
DELAVNIK RAZEN PETKA OD 15.30 ~ 19^h
TEL. 737-101

Komisijaska trgovina v Radomljah ter njen lastnik mladi Miro Bodlaj.

NOVO V RADOMLJAH: Komisijaska in »navadna« trgovina na enem mestu

Nasproti diskoteke KOVAČ v Radomljah na celotni Radomeljske čete 28a je z marcem začela z delom nova trgovina. Miro Bodlaj iz Domžal je namreč odprl komisijasko trgovino in trgovino na drobno.

V komisijaski trgovini prodaja vse — a vsekakor je največ bele tehnike. Ponuja samo zelo kakovostne izdelke, še posebej pa vabi vse, ki menite, da pozabite kaj prodati in tiste, ki želite kupovati, da ne liko presenečenj. Trgovina je odprta vsak dan od 9. do 11.30 ure in od 13. do 20. ure, v soboto pa od 9. do 13. ure. Poleg komisijasko trgovine je v istem prostoru tudi bogata videoteka.

Cveta

Izvršni svet Skupščine občine Domžale in Sklad stavbnih zemljišč občine Domžale

VABITA

vse občane, lastnike zemljišč v bližini urbanih centrov, ki bi bili le-ta pripravljene oddajati v najem za stavbnih vrtičkarjev, da to tako sporočijo Skladu zemljišč tov. Marku Habatu, tel. št. 721-022. Obenem pa vabita vse zainteresirane — bodoče vrtičkarje, da svoje potrebe in želje po najemu zemljišč za manjše zelenjavne vrtove sporočijo na isti naslov. Sodelujte z nami!

OBČINSKI POROČEVALEC

OBVESTILO:

Društvo psihotronikov Domžale

Obveščamo, da bo tečaj »mentalne dinamike« v Domžalah v naslednjih terminih:

dne 31. 3. 1990 ob 10. uri

dne 1. 4. 1990 ob 9. uri

dne 7. 4. 1990 ob 10. uri

dne 8. 4. 1990 ob 9. uri

Tečaj bo v prostorih nekdanje Knjižnice v Kolodvorski 8.

Vsebina tečaja:

- fizična relaksacija,
- miselna relaksacija,
- koncentracije, meditacija tibetanskih mojstrov,
- elementi yoge, avtogenega treninga, psihoanalize in avtohipnoze, tehnike memorije,
- nauk o pozitivnem mišljenju,
- evolucija človeške zavesti,
- reinkarnacija in inkarnacija.

Večina udeležencev dobiva na tečaju več od pričakovanega.

Rekli so o tečaju:

V bistvu mentalne dinamike je pravzaprav kreativna vizualizacija, vse kar vizualiziraš lahko tudi ustvariš.

(Richard Bach)

Vse informacije dobite po telefonu na številko (061) 722-909.

DRUŠTVO PSIHOTRONIKOV DOMŽALE

Plesna šola »Life«

VABI V ATRAKTIVNI TEČAJ LATINO (MAMBO, SALSA, LAMBADA) TER V ZAČETNE IN NADALJEVALNE TEČAJE.

POHITITE Z VPISOM OTROK NA ZADNJI SEMESTER IN SICER OD 4. DO 15. LETA STAROSTI.

PREDVPIS OTROK ZA SEPTEMBER — 20 Odstotkov popusta.

ZA SREDNJE IN STAREJŠE GENERACIJE ŠMO PRIPRAVILI ČETRTKOVE PLESNE VEČERE OB DOBRI HRANI, PIJAČI IN GLASBI VAŠE MLADOSTI!

LIFE NI VEČ KOT PLESNA ŠOLA,
LIFE JE VEČ KOT TO.

Restavracija SLAMNIK, telefon 721-531
int. 252 od 16. do 20. ure.

Trgovina »Pri Gašperju« na Prevojah

Zasebna trgovina Eda Terčelja in Angelce Sveste na Prevojah 60 se nahaja v prostorih nekdanje Napredkove trgovine oz. v hiši gostilne Gašper.

Z otvoritvijo Mercatorjeve trgovine v bližnjem Šentvidu se je oskrba v obeh krajih zelo izboljšala, z novo trgovino pa so tudi na Prevojah dobili povsem svojo lastno zasebno ponudbo.

V trgovini prodajajo vsa živila (bogata delikatesa!), meso, pijače, kruh, sadje, zelenjavo, bogato izbiro tekstilne galanterije ter vse, kar človek v gospodinjstvu potrebuje.

Kolikor je bilo ob obisku moč videti, je trgovina dobro obiskana, saj k temu gotovo prispevajo tudi zmerne cene. Potrošniki, ki se odločajo za nakup lahko zasebne trgovce s Prevoj pokličejo tudi po telefonu: 735-049.

M.

Sprejemnica za storitev, kakršne še nismo imeli:

Krznena in usnjena oblačila v čiščenje

V Domžalah, na ulici Urha Stenovca 5 je Breda Košir odprla sprejemnico za krznena in usnjena oblačila. V čiščenje sprejmejo tudi različne kože, usnjene in krznene predmete, rokavice, pasove, torbice, denarnice. Čiščenje bo trajalo teden dni, nakar boste svojo lastnino lahko v sprejemnici spet prevzeli.

Na ulico Urha Stenovca se lahko napotite s Prešernove ceste, storitev pa boste našli vis a vis dežnikarstva Tajč-Igličar.

Sprejemnica je odprta vsak dan od 8. do 12. ure in od 15. do 18. ure, ob sobotah pa od 8. do 12. ure.

Čenjene stranke tudi obveščajo, da jih lahko pokličejo po telefonu 721-765.

VSE ZA VAŠ VRT

Čenjene stranke obveščamo, da je Kmetijska zadruga EMONA odprla novo trgovino VRTIČKAR V SPB-1 na Ljubljanski 84.

Trgovina je odprta od 9. do 18.30 ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

Čenjene stranke vabimo, da nas obiščejo.

SIMAX

Trgovina z avto deli in dodatno opremo. Domžale, Masljeva 11 pri Kurivu.

Telefon: 721-656.

Delovni čas od 8. do 20. ure in ob sobotah od 8. do 17. ure.

Prijazen nasmeh novo pečene mlade zasebnice v trgovini Lila v Dobu.

Novo v Dobu:

Rožnata trgovina — Lila

Ob magistralni cesti M.10 v Dobu na Ljubljanski cesti je v prostorih nekdanje trgovine Dobrina ob začetku oz. koncu Doba Marina Cvetko sredi februarja 1990 odprla trgovino na drobno LILA. Okusno urejena trgovina, vsa v belem in »lila«, ponuja vse, kar je v zvezi s tekstilom. Lahko vas obleče od nog do glave, (otroke, ženske, moške) v trgovini se najdejo posamezni kosi obleke tako za najbolj zahtevne mlade kupce, kot tista bolj preprosta krila in predpasniki, ki jih rabimo za delo v hiši ali na polju. Na urejenih policah najdete vse od spodnjega perila, nogavic, različnih kril in bluz (lastnica obljublja poiskati vašo številko, če je ni ravno v trgovini), pa do plaščev, bund, v kratkem pa bo ponudba dopolnjena tudi z metražo in pozamenterijo (gumbi, sukanec, zadrge, elastika, trakovi vseh vrst ipd.). Cene so konkurenčne, z vsakodnevnim dopolnjevanjem izbiro iz različnih podjetij (Veletekstil, Tkanina, Univerzale, privatnik Klakočar) in ponudbo vsakovrstnih izdelkov skoraj brez marže, je vsak obisk trgovine novost in priložnost za dober nakup.

Še delovni čas: dopoldne (tudi ob sobotah) od 9. do 12. ure, popoldne od 14. do 18. ure, ob najnujnejših priložnostih pa lastnico trgovine lahko poiščete tudi v Dobu na Trdinovi 4 in rada vam bo ustregla.

Obiščete LILO in se prepričajte sami!

V.

Rožice z Moravskega

Čenjene stranke obveščam, da sem odprla poslovni prostor »Cvetličarno VRTNICA« ob glavni cesti Želodnik—Žaga—Dole—Moravče. Nudim pestro izbiro rezanega cvetja, lončnic, aranžiranje, izdelavo vencev vseh vrst ter ostalo. Naročila sprejemamo osebno ali preko telefona št. 731-184 vsak dan.

Delovni čas:

- dopoldne od 9. do 11. ure
- popoldne od 14. do 19. ure
- ob nedeljah in praznikih od 8. do 12. ure
- ob sredah zaprto.

Občani Moravske doline in ostali: izkoristite ugodnost, se vam priporoča!

Cvetličarna VRTNICA
Branka Klopčič,
Dole št. 30
Moravče

VABILO:

O melioraciji Radomlje...

Krajevna konferenca Socialistične zveze Dob vabi na razpravo o načrtu melioracije Radomlje 6, 6, 7, ki bo v

torek, 20. 3. 1990 ob 19. uri v prostorih KS Dob (nad trgovino).

Vabljeni vsi, ki jih zanima urejanje vodotokov Rovščice in Hudskega potoka ter načrt melioracij, agrooperacij in komasacij, zlasti pa kmetje in lastniki zemljišč ter občani KS Dob in KS Vir.

Slamice iz Slamnika:

ALI IMAJO ŽENSKO IN STAREJŠI LJUDJE TUDI PRIHODNOST?

Mislili smo, da je v naši družbi odgovor že dan, ugotavljamo pa, da se nekje v občini o tem še sprašujejo...

Ne bomo presenečeni, če si bodo v prihodnje v pomanjkanju atraktivnih, provokativnih vprašanj postavili tudi tole: Ali so ženske in starejši tudi ljudje?

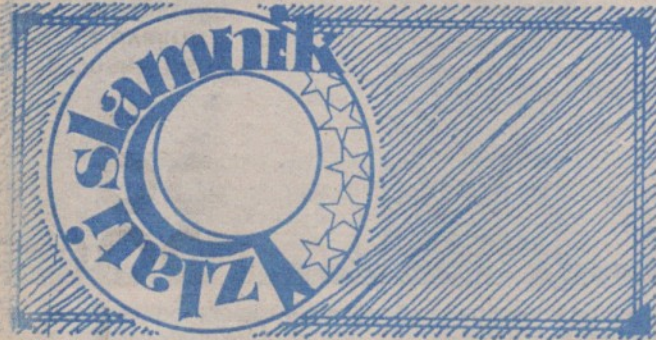
HOLDING

Če še ne veste, kaj pomeni HOLDING, ki je trenutno HIT nekaterih naših gospodov, preberite spodnjo formulo, pa vam bo vse jasno:

OPRAVIČILO ZA NAPAKO

V tretji številki Občinskega poročevalca je vnovič ponagajal tiskarski škrat. Prejemnika Zlatega slamnika Janeza in Ančo Šlibar iz gostilne RUS v Šentvidu je preimenoval v Hribar. Obema nagradjenca ter bralcem se za škratovo napako iskreno opravičujemo.

Uredništvo

ZLATI SLAMNIK — STANETU HABETU in PEVSKEMU ZBORU DOMŽALE DU JANEZ CERAR

ZLATI SLAMNIK uredništvo namenja Moškemu in Ženskem pevskemu zboru Društva upokojencev Janez Cerar ter sedanjim in nekdanjim članom — ter zlasti zborovodji Stanetu Habetu za uspešno vodenje obeh zborov.

GORJAČA ROKOVNJAČA — GRADBENIKOM NA BISTRISKEM MOSTU

GORJAČO ROKOVNJAČO pa namenjamo izvajalcem gradbenih del na bistriskem mostu, ki se okrog svojih gradbenih opravil obračajo kot svetopisemski Noe, ko je gradil svojo baroko...

občinski poročevalec

Občinski poročevalec, glasilo občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Vera Vojska, glavna urednica, Matjaž Brojan, odgovorni urednik, Marjan Bolhar, Marjan Gorza, Pavle Pevec, Cveta Zalokar-Oražem, Tone Orel, Ivan Kepic, Janez Stibrič, SDZ, Ivko Hribar, Igor Lipovšek-Lenasi, Martin Grošelj.

Glavna urednica: Vera Vojska, tel.: 721-321, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 711-686, tehnični urednik: Franc Mazovec, tel.: 323-841, fotografije: Vido Repanšek, tel. 737-660 popoldan.

Glasilo izhaja v nakladi 15.500 izvodov in ga tiska Tiskarna Ljudske pravice Ljubljana. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 70, Domžale p.p. 2. Poslanih rokopisov in fotografij uredništvo ne vrača. Uradne ure uredništva: ponedeljek in petek od 10. do 13. ure in sreda od 10. do 13. ure in od 14. do 17. ure. Glasilo je na podlagi sklepa izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodnje.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

HOLDING je enako UKRADI, DOKLER JE ŠE KAJ! Pa še res je!

MEŠANA LASTNINA

Ob raznoraznih učenih znanstvenih in manj znanstvenih razlagah pojma mešana lastnina, predlagamo preimenovanje v ZMEŠANO LASTNINO, saj se itak ne ve... Malo tvoje, malo naše... no ja, na koncu — moje...

4,5 Odstotka za dva glasa

Iz zaupnih virov smo izvedeli, da si gospodje v nekaterih organizacijah (pa ne iz naše občine!), s tem, ko naj bi združevali 4,5 odstotka od OD lahko prislužijo dva glasa pri odločanju. FIno!

Dragi gospodje! Pa veste, da je to več, kot si je priboril kompleten delavski razred, koliko odstotkov je pa žal dal, pa vi sami najbolje veste.

Saj smo samo ljudje:

Goveja glasba na domžalskih pašnikih

Bili so časi, ko smo se sramovali svojih korenin. Posebno v treznem stanju. Ko pa je vmes posegel kakšen malignanček, so se razvezali jezički in upali smo celo priznati, da smo doma iz kmečke hiše. Na uho povedano: vsi Slovenci smo pač poljedelci, če ne v prvem, pa vsaj v tretjem, četrtem kolenu. Ljubljana je imela na primer pred dvestotimi leti le deset tisoč prebivalcev, za dva Mengša. In k tem koreninam pač spada tudi naša glasba, pa najsi je prihajala iz ceter, gosli ali harmonike.

V povojnem času je prišlo do zanimivega razkoraka. Tri četrta zahodne Evrope je podivjalo za Avseniki kot za kakšnimi Beatlesi, doma pa so vsi bolj fini ljudje ob tej glasbi vihali nosove in se zmrdovali, češ, to pa že ni kultura, to ni nič, to je navaden kič. Vsem tistim pa, ki so bili kakorkoli povezani s takšno glasbo, pa so kar na pamet prilepili etiketo kmeta, kmetavzarja, ljubitelja tako imenovane goveje glasbe.

Zlomke pa je ta, da prav goveja glasba odlično uspeva tudi na domžalskih pašnikih. Ker imamo sorazmerno dobro in uspešno glasbeno šolo tako v Domžalah kot v bližnjem Kamniku, je prihajalo iz teh šol vse več glasbenikov, ki jim prav domača glasba ni bila zopma. Nekaj učencev se je sicer usmerilo tudi na področje resne glasbe, izredno bogata je občina z vokalno glasbo, za vsakim drugim vogalom pa godejo tudi tako imenovani ljudski godci, ki poznajo celo note, ki snemajo plošče in kasete, ki predstavljajo našo občino tudi izven naših meja. Tako rekoč ambasadorji naše Slovenije so, pa priznajmo ali ne.

Prvovrsten fenomen je tudi ta, da so vse tovrstne prireditve v občini že vnaprej razprodane, da je obiska vedno dovolj, da je zanimanje za to glasbo nadpovprečno. Ker je nemogoče čez noč zamenjati vse občane in jih prepričati, da so neumni, je bilo očitno treba popustiti tudi pri tej kulturi, ki ji nekateri pravijo subkultura, drugi goveja kultura, spet drugi pa so toliko bolj fini, da

ji rečejo celo množična kultura, češ množice ne vedo, kaj delajo, imajo pač zmešan okus, izbranci, pa že vemo, kako naj se obrnemo. No, Bog jim pomagaj, v zadnjem času se mi celo zdi, da bodo tudi ti popustili, kajti še nobenega nisem videl v planinski koči, da bi se vrtel ob zvokih klavirja, veliko pa že ob harmoniki ali kitari.

Res je nenavadno, da imamo v občini toliko dobrih ansamblov, od Alpskega kvinteta do Marele, od Stoparjev do Nika Zajca, da omenim le glavne, vsako leto pa se na sceni pojavljajo novi in novi ansambli. Nekaterim res gledajo iz oči samo marke, ker mislijo, da bodo na hitro prišli do slave in predvsem do denarja, toda vsaj med naštetimi je tako glasbeni izraz kot odnos do dela profesionalen in prav nič se nam ne bi bilo treba sramovati, če jih pozna tudi pol zahodne Evrope, če se prodajajo njihove kasete vsaj po vsej mili ožji domovini in če imajo oboževalce po vsej bližnji in širni okolici.

Ker mi je prav pred kratkim izšla avtorska kasetka s skladbami, za katere naj bi napisal najbolj uspešna besedila, od Avsenika do Slaka, naj mi bo dovoljena še tale pripomba: Pisec besedil je vražje malo in dobro bi bilo, da bi se pojavil še kdo. K meni skoraj vsak teden pride kdo po nasvet, ker bi želel pisati besedila, vendar pa ugotavljam, da ti pisci nimajo niti osnovnega pojma o metriki, da niso nikdar slišali, kaj je jamb in trohej, da ne obvladajo pesniškega izpovedovanja, radi pa bi bili vsi po vrsti veliki pesniki. No, ne mislite, da sem si tako všeč, da bi si predstavljali, kako pameten sem, hočem le povedati, da je treba tudi na tem področju nekaj znanja, vse pa se začne s šolo, tako kot za glasbenika v glasbeni šoli. In če k temu dodam še dejstvo, da je celo Prešeren uporabljal le 2500 besed v svojih imenitnih Poezijah, potem tudi občutek pri res precej tematsko omejenem pesnenju niti ni tako slab. Pa še tu je treba imeti navdih in veliko potrpljenja z muzikanti, ki so tako in tako vsi najboljši na svetu. To se ve samo od sebe.

Samo še sklepna misel. Občutek imam, da bomo sčasoma priznali celo doma to našo domačo glasbo, saj opažam, da veliko javnih prireditev ne more brez nje, za dobro razpoloženje pa jo vzamejo za svojo občasno celo tisti, ki je niso nikdar marali. Saj ne, da bi jo tako močno zagovarjal, kot se zdi na prvi pogled, hotel sem le povedati, da vse skladbe niso samo navadne pleve. In da vse pesmi le niso goveja glasba. Prej ko slej bomo to odkrili vsi. Saj smo samo ljudje...

Ivan Sivec

Tam sredi polja je en Čep. Marsikdo si je že od znotraj ogledal, koliko je moker ta čep. Marsikdo si pa to še bo, kajti firbec je le firbec in hiše, kjer Bog roko ven moli ni kar tako lahko spregledati. Zlasti še, če je sredi polja. Pravijo, da so glavni manekeni v tem prostoru Trzinci, Mengšani in Ločani.

Na sredi polja je en »čep«

(Kje pa je sod? To že hočejo izvedeti številni obiskovalci...)

1. Na Mengeškem polju (naslov je Mengeš, Na ulicah 58) so pred dnevi odprli Bar »ČEP«.
2. »Kjer je čep, je tudi sod«, boste rekli. Res je!
3. Čep pa mora biti moker! Če je ves moker, si že hodijo ogledovat številni obiskovalci... Za prvi maj obetajo velik kotel, poln golaža, na poletje pa tudi prigrizek. Pravijo, da takega, od koder se bo kadil prijeten dim...

Mogočna stara lepota platana

Na lepem in velikem dvorišču gradu Tustanj pri Moravčah, ki letos praznuje 500-letnico v senci raste ca. tristo let stara platana. Njen obseg je skoraj sedem metrov, zraven pa je lipa, stara štiristo let. Njen obseg je več kot šest metrov. Zanimivo je to, da sta debeli obeh starih in velikih dreves, še delno zdravi. Na vejah le-teh vsako noč prenočuje družina lepih pavov, katere ima lastnik gradu Dominik PIRNAT že nekaj let za okras grajskega dvorišča.

»Tu je tudi približno dvesto let stara kamnita miza in okoli nje klopi. Vse to domači in obiskovalci uporabljajo za prijeten klepet v senci pod mogočno platano. Nekaj deset metrov vstran je še ohranjen manjši grajski ribnik z rdečimi, belimi in rumenimi lokvanji v poletnem času, v zimskem pa je kot drsališče za okoliško mladino, ki sem gor prihaja, je povedal gospodar Dominik PIRNAT ob najinem srečanju.

Tekst in slika: Jože NOVAK

Kako čudni smo ljudje:

Čudno pismo...

Kako zanimivi smo ljudje: bolj smo revni, bolj in več igramo na srečo. Po radiu in televiziji nam prepričujejo: »Kupi srečko, da boš zadel milijon in boš srečen vse življenje.« Mladina nori za tem srečkami, ki te čakajo za vsakim vogalom. Kaj bi z našo srečno mladino, ki jo čaka tako srečna prihodnost.

Kupi tudi podobno pismo: Pošlji 50 nemških mark, pa boš, ko se vse skupaj obrne dobil nazaj toliko in toliko mark. Ali tisti, ki na to igra, kaj bi pomisli, kdo bo nazadnje plačal. Neki revež, ki bi tudi nasedel, mogoče pa nima denarja neba in ne kruh. Saj nemške marke ne padajo z neba in ne pripravajo po »župci«. Nekdo plača, nekdo »na« sanka«. Da niste med temi zadnjimi tudi vi?!!

Od neznanega pošiljatelja sem torej prejel pismo z kaj čudno vsebino: »To pismo moraš poslati na dvasi novih naslovnikov. Če tega ne boš storil, te bo zadela nesreča!«

Potem navaja nekaj primerov, kako so nekateri ta pismo zavrgli in jih niso razposlali naprej, pa da se jim nekaj hudega zgodilo; čim pa da so omenjeno pismo razposlali, kot veleva osnovno sporočilo, pa jih je »srečala« sreča.

Poprečen človek bi rekel: »Zakaj vse to?« Čemu gre nja z nesrečo? Ali res samo za to, ker konjiček pošiljatelj ne bo »cvetel« naprej? Od kod pa sreča, ko to izjemno sanjene vsebuje niti ene same lepe želje ali dobrega namena?

Prav zato vam pošiljam novo obliko pisma, ki naj bi se širilo po svetu.

Spoštovani naslovník

Po eni strani svet napreduje; standard poprečnega človeka nekje pada, drugod pa manj ali bolj raste. Po drugi strani pa se svoboda in osnovne človekove pravice vse bolj razhajajo do izraza. V marsikateri državi pa vlada vsa vrstna nasilje, in to od materialnega do duhovnega sveta.

Ker je moč državniške oblasti vse bolj odvisna od vsakega državljanca, torej tudi od tebe, spoštovani naslovník, te prosim, da z vsemi svojimi močmi deluješ dobro na svetu. Podpirajmo poštene predstavnike, razgledane osebnosti, pridne in delavne ljudi, ki so bodo na oblasti, da bo svet postajal lepši, bolj pošten in da bo imel posluh tudi za malega človeka.

Da boš s tem uspel, ti želim zdravja, telesnih in duhovnih moči, veliko srčnosti, poštenega in uspešnega dela. Bodimo prijazni in dostopni za drugače misleče.

Spoštujmo in ljubimo se med seboj. V tem je naša vrednost človeštva.

Lepo te prosim, če le zmoreš oziroma utegneš, pošlji to pismo na deset novih naslovnikov; saj le želja za dobro svobaja svet.

Iskren in prisrčen pozdrav vam pošilja vaš neznanec.